

602.123

ส661ก

ร.3

การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย
ในฐานะตัวแทนของคณะกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ร.ต.อ.หญิง สายวริน จินวุฒิ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

12 ต.ย. 2541

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มยุรี กุลแพทย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มยุรี กุลแพทย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่... 17 ... เดือน... พ.ค. พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.นิยะดา จิตต์จรัส ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และผศ.มยุรี กุลแพทย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาและช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร จากสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ที่ให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือโครมาโทกราฟีด้วยความเต็มใจยิ่ง

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก ดร.สาโรช บัวศรี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่และอาจารย์ทุกท่านของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ห้องฉุกเฉิน และห้องตรวจโรคศัลยกรรม โรงพยาบาลตำรวจทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ความรักความห่วงใยของพี่น้องทุกคน รวมทั้งสามีและลูก ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ได้สำเร็จด้วยดี

สายวริน จินวุฒิ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	6
	ความสำคัญของการศึกษา.....	6
	ขอบเขตของการศึกษา.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
	นิยามปฏิบัติการ.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย.....	14
	ความหมายของเด็กปฐมวัย.....	14
	ลักษณะเฉพาะของเด็กปฐมวัย.....	14
	ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของนักจิตวิทยา.....	16
	พัฒนาการของเด็กปฐมวัย.....	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัว.....	23
	ความหมายของพฤติกรรมการปรับตัว.....	23
	องค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัว.....	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวกับเด็กปฐมวัย.....	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.....	39
	ความหมายของบทบาท.....	39
	บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.....	39
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.....	44
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับเด็กปฐมวัย....	45
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	50

สมมติฐานในการศึกษา.....	52
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การสร้างและลักษณะแบบสอบถาม.....	56
แบบวัดบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.....	57
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	59
ลักษณะแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย.....	62
วิธีการตอบแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย.....	62
วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	88
ความมุ่งหมายของการศึกษา	88
สมมติฐานของการศึกษา	88
วิธีดำเนินการศึกษา	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	90
สรุปผลการศึกษา	90
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	103

บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	119
ภาคผนวก ข คำสัมภาษณ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายชื่อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถาม.....	135
ภาคผนวก ค คำ Intercorrelation matrix ในแต่ละกลุ่ม.....	139
ภาคผนวก ง การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา บทบาท ของมารดา ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวในด้านรวม และด้านย่อย ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยต่าง ๆ.....	150
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	237

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน ระดับอายุ และเพศ..... 55
- 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และระดับอายุ..... 68
- 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา โดยส่วนรวม และแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรวม..... 69
- 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกำกับการปรับตัว โดยส่วนรวม และแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรวม..... 70
- 5 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกำกับการปรับตัว โดยรวม โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ..... 72
- 6 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกำกับการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ..... 74
- 7 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกำกับการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ..... 76
- 8 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกำกับการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ..... 78

9	แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ.....	80
10	แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ.....	82
11	แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ.....	84
12	แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ....	86
13	แสดงจำนวน และลำดับของตัวทำนาย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว โดยรวม และด้านย่อย ในกลุ่มตัวอย่างรวม และกลุ่มย่อยต่าง ๆ โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย.....	96
14	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละด้าน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับของแบบสอบถามบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา.....	136
15	แสดงค่า Intercorrelation matix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา..	140
16	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว.....	141

17	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	141
18	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา	142
19	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว.....	143
20	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	143
21	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.	144
22	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว.....	145
23	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	145
24	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.	146
25	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว.....	147
26	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	147
27	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา.	148
28	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว.....	149
29	แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว.....	149
30	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2)และทดสอบ ความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการ ทำนายพฤติกรรม การปรับตัวรวมของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาท ของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution.....	154

- 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง
รวม..... 156
- 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2)
และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5
ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้านและบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัว
ทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution..... 157
- 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 4-5 ปี..... 158
- 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2)
และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ
5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน
เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 159
- 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 5-6 ปี..... 160

- 36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 161
- 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี..... 162
- 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 163
- 39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี..... 164
- 40 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 165

- 41 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 166
- 42 แสดงสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างเพศ
ชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 167
- 43 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง
ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี..... 168
- 44 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศ
ชาย อายุ 5-6ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 169
- 45 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง
ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 170

- 46 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 171
- 47 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ B ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี..... 172
- 48 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 173
- 49 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 174
- 50 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 175

- 51 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวใน
กลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวม..... 176
- 52 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย
อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา
5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 177
- 53 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวใน
กลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี..... 178
- 54 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย
อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5
ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 179
- 55 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ใน
กลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี..... 180

- 56 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 181
- 57 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี..... 182
- 58 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 183
- 59 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 184
- 60 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 185

- 61 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอย ของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่าง
บุคคล ในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 186
- 62 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 187
- 63 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่าง
บุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี..... 188
- 64 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 189
- 65 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่าง
บุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี..... 190

- 66 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution... 191
- 67 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (๑) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี..... 192
- 68 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 193
- 69 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (๑) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 194
- 70 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 195

- 71 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมายในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 196
- 72 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 197
- 73 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี..... 198
- 74 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่าง
เพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของ
มารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 199
- 75 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์
ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่ม
ตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี..... 200

- 76 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 201
- 77 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี..... 202
- 78 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 203
- 79 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 204
- 80 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 205

- 81 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมาย ในด้านย่อยการแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 207
- 82 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ
แสดงออกของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา
5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise
Solution..... 208
- 83 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมายในด้านย่อยการแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี..... 209
- 84 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การ
แสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของ
บิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี
Stepwise Solution..... 210
- 85 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมาย ในด้านย่อยการแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี..... 211

- 86 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 212
- 87 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี..... 213
- 88 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การแสดงออก ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 214
- 89 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี.... 215
- 90 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 216

- 91 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมาย ในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 217
- 92 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การ
รับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรของบิดา 5 ด้าน และ
บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution.... 218
- 93 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมายในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี..... 219
- 94 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การ
รับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5
ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise
Solution..... 220
- 95 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ
หมาย ในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี..... 221

- 96 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 222
- 97 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี..... 223
- 98 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 224
- 99 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 225
- 100 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution. 226

- 101 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์
ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างรวม..... 228
- 102 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การ
เขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของ
บิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise
Solution..... 229
- 103 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์
ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี..... 230
- 104 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ใน
การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การ
เขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของ
บิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise
Solution..... 231
- 105 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์
ถดถอยการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อย
การเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี..... 232

- 106 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution..... 233
- 107 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี..... 234
- 108 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution..... 235
- 109 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี..... 236

บทนำ

มนุษย์มีพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับขั้น ทำให้มีความเจริญเติบโตและมีคุณภาพะทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม พร้อมทั้งจะเรียนรู้และปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนได้ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงนี้ เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิในครรภ์มารดาจนกระทั่งสิ้นชีวิต และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้น ในทางจิตวิทยานับรวมทั้งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นความเจริญงอกงามควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงถึงความเสื่อมถอยบางระยะของชีวิตปรากฏความเจริญงอกงามอันรวดเร็ว รุดหน้าในอัตราที่พุ่งพรวด บางระยะความเจริญงอกงามก็จะคล้ำช้า หยุดชะงัก หรือบางระยะก็เกิดภาวะเสื่อมถอย ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งจะช้าหรือเร็ว จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ อาทิ ด้านสรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมและสภาพแวดล้อม (ยูดี เจียร์มประสิทธิ์. 2536) เมื่อเป็นดังนี้ จะเห็นได้ว่า มนุษย์จะต้องรู้จักการช่วยเหลือตนเอง เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และจะต้องรู้จักการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งความสามารถนี้ ไดมนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นพฤติกรรมการปรับตัว (Adaptive Behavior) เช่น ดอล (Doll. 1953) กล่าวว่า พฤติกรรมการปรับตัวเป็นความสามารถในการทำหน้าที่ด้านการพึ่งตนเอง และรับผิดชอบทางสังคมของบุคคล ส่วนแฮร์สัน (พิศสมัย อร์ทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Bracken. 1991 ; citing Harrison. 1987) กล่าวว่า พฤติกรรมการปรับตัวเป็นความสามารถของบุคคลในการดูแลตนเอง และการเข้ากันได้ดีกับบุคคลอื่น นอกจากนี้ รีชชี (Reschly. 1982) ยังกล่าวถึง พฤติกรรมการปรับตัวว่าเป็นการทำงานที่อิสระ มนุษย์สัมพันธ์ และการตอบสนองต่อสังคม รวมทั้งความสามารถในการรับรู้ และทักษะในการสื่อสาร ดังนั้น บุคคลจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการดูแลตนเองนั้น ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือการมีพฤติกรรมการปรับตัวที่เหมาะสม

ในต่างประเทศ มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การปรับตัวมานานแล้ว แต่ที่เริ่มมีการศึกษากันอย่างเป็นระบบ คือ ในศตวรรษที่ 19 (พิศสมัย อรทัย. 2540 : อ้างอิงมาจาก Horn and Fuchs. 1987) ซึ่งเป็นการประเมินเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมของบุคคลแต่เป็นการประเมินในบุคคลที่มีภาวะปัญญาอ่อน ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องในด้านทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคม หรือมีความบกพร่องในด้านพฤติกรรม การปรับตัวอย่างชัดเจน โดยนักการศึกษาให้ความสนใจว่าจะทำอย่างไรที่จะพัฒนาพฤติกรรม การปรับตัวของบุคคลที่มีภาวะปัญญาอ่อนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ต่อมาก็ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางขึ้นโดยมีการศึกษาในคนปกติด้วยซึ่งแฮร์สัน (Harrison. 1987) เห็นความสำคัญของการศึกษาในกลุ่มคนปกติ ว่าเราจำเป็นต้องรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม การปรับตัวของกลุ่มคนปกติเสียก่อนว่ามีลักษณะอย่างไรจึงสามารถที่จะนำข้อสรุปดังกล่าวมาศึกษาในกลุ่มคนที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ ได้ รวมทั้ง รีชชี (Reschly. 1991) สนับสนุนว่าการประเมินพฤติกรรม การปรับตัวจะช่วยลดภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องของบุคคล โดยการช่วยเหลือ และจำแนกบุคคลที่มีความบกพร่องออกจากบุคคลปกติจึงทำให้มีการศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวในกลุ่มคนปกติมากขึ้นและพบว่าพฤติกรรม การปรับตัวมีความสำคัญในทุกช่วงพัฒนาการของชีวิต เพราะบุคคลจะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้ผู้ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ควรศึกษาในทุกช่วงชีวิต โดยเริ่มศึกษาจากในช่วงของปฐมวัย เพราะเป็นช่วงแรกของการเข้าสู่สังคม จึงถือได้ว่าเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดในการวางรากฐานของพัฒนาการให้เหมาะสม ดังที่ แฮร์สัน (Harrison. 1991) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรม การปรับตัว เป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากคุณลักษณะด้านพัฒนาการ และความต้องการต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างจากบุคคลอื่นคือ เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน และกิเซล (ดวงเดือน ศาสตราจารย์. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Gesell and Zig. 1949) ยังกล่าวว่าพฤติกรรม การปรับตัวเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของเด็กด้วย นอกจากนี้ อีริกสัน และพรอยด์ ยังเห็นความสำคัญของเด็กปฐมวัย โดยอีริกสัน (วรารณ รักวิชัย. 2527 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1963) กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีความสำคัญมาก ถ้าเด็กได้รับความอบอุ่นตลอดจนได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องจะเป็นการวางรากฐานบุคลิกภาพที่ดีกับเด็ก เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มองโลกในแง่ดี และมีสุขภาพจิตดี ส่วนพรอยด์ (จันทร์เพ็ญ กาญจน

รัตน์. 2533 ;อ้างอิงมาจาก Freud. 1951) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลใน
ระยะ 5 ปีแรกของชีวิต เป็นระยะที่สำคัญที่สุด เพราะพัฒนาการของเด็กวัยนี้จะมีอิทธิพลอย่าง
ยิ่งต่อพัฒนาการในวัยต่อ ๆ มา ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมการปรับตัวมีความสำคัญ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย โดยเป็นการช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะมีชีวิตที่ดี และมี
ลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

ในต่างประเทศ ได้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมการปรับตัวกันอย่างจริงจัง ดังจะ
เห็นได้จากการมีเครื่องมือวัดพฤติกรรมการปรับตัวมากกว่า 100 เครื่องมือ ทั้งที่ได้มาตรฐาน
และยังไม่ได้มาตรฐาน (พิศสมัย อรรถ. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Braken. 1991 ;
citing Meyer and others. 1979) สำหรับในประเทศไทยพบว่าเครื่องมือในการวัด
พฤติกรรมการปรับตัว (Adaptive Behavior) ยังไม่มีรูปแบบมาตรฐานที่แน่นอนจนกระทั่ง
พิศสมัย อรรถ (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัว และได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการปรับ
ตัวของเด็กปฐมวัยโดยสร้างให้เหมาะสมกับเด็กไทยขึ้น ซึ่งจุดนี้นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปิด
โอกาสให้มีการศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

จากการที่พบว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด เป็นสถาบันอันดับแรกที่จะสร้างเด็ก
ให้เป็นบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข เป็นสิ่งแวดล้อมที่เด็กรู้จัก และใกล้ชิดมากที่สุด
และนานที่สุด ฉะนั้นเด็กจะเจริญเติบโตและมีพัฒนาการได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปฏิบัติ
ของบิดามารดา เป็นสำคัญ (สุชา จันทรเฒ. 2538) และ ดังที่ อีริคสัน (วราภรณ์ รัก
วิชัย. 2527 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1963) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กโดย
เฉพาะสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา กับเด็ก ซึ่งเขาเชื่อว่ามีผลต่อการพัฒนาการทาง
บุคลิกภาพของเด็กไปในทางบวกหรือทางลบ ถ้าบิดามารดา มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปอาจส่ง
ผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ทำให้เด็กมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ได้ ดังเช่นการศึกษาของ
อภิญญา กังสนารักษ์(2530) พบว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวปกติจะมีพัฒนาการทางด้านภาษา
จำนวนถ้อยคำ และการใช้ภาษาสูงกว่าเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์และจากการศึกษาของ ลูบี
และคนอื่น ๆ (Luby and others. 1995) ซึ่งพบว่าบิดา หรือ มารดาที่ติดสุรา บุตรจะมี
ความผิดปกติทางบุคลิกภาพมากกว่าเด็กทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้ อีเซอร์แมน และคนอื่น ๆ
(Eiserman and others. 1992)พบว่าการรักษาเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดนั้น
บิดามารดาสามารถเป็นผู้บำบัดได้ดีเท่า ๆ กันกับบำบัด ซึ่งจะเห็นได้ว่า บิดา มารดา มี
ความสำคัญต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก

จึงพอสรุปได้ว่าบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมของเด็ก (ยูวดี เจริญประสิทธิ์. 2536) หรืออาจกล่าวได้ว่า เด็กจะเจริญเติบโตและมีพัฒนาการได้มากน้อยเพียงใด อยู่ที่บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา เป็นสิ่งสำคัญ (ชัยนาถนาคนุฬา. 2515) และจากการที่ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ส่งผลให้ขนาดของครอบครัวเปลี่ยนไป จากครอบครัวขยายมาเป็นครอบครัวเดี่ยวทำให้บทบาทของบิดา บทบาทของมารดาเปลี่ยนไป จากสังคมที่เคยกำหนดให้มารดามีหน้าที่ต่างๆ ภายในครอบครัว ไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ปัจจุบันมารดาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มารดามีเวลาดูแลงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรน้อยลง บิดาจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการภายในครอบครัว และเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น (เพียว ผลิต. 2539 ; อ้างอิงมาจาก นภาพร หะวานนท์. 2520) แต่ก็มิได้หมายความว่า บิดา หรือมารดาจะลดความสำคัญของตนเอง ดังเช่น การศึกษาของ วอลเลอร์สไตน์ และเคลลี (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2534; อ้างอิงมาจาก Biller. 1981 ; citing Wallerstein and Kelly. 1980) ซึ่งพบว่า เด็กที่ขาดบิดามีฐานะต่ำ ต้องพึ่งพาบุคคลอื่นในเรื่องการปะทะสังสรรค์ทางสังคม และแสดงความคับข้องใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน หรือจากการศึกษาของ ซูซาน อัลบูตา กรุนทอล (Susan Albuta Guental. 1989) ที่พบว่า เด็กที่ถูกบิดาทอดทิ้ง จะมีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมการปรับตัวที่ผิดปกติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบิดามีบทบาทที่สำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก ส่วนในเรื่องของมารดานั้นก็มีผู้สนใจศึกษาเช่นกัน เช่น จากการศึกษานี้ของ เวสเตอร์แมน และคนอื่น ๆ (Westerman and others. 1995) ซึ่งพบว่า การตัดสินใจของมารดาเกี่ยวกับกิจกรรมของเด็กทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือสุกรี วิยะทัศน์ (2531) พบว่า ความเชื่อของมารดา มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการของเด็ก และนอกจากนี้ก็มีผู้สนใจในเรื่องของความแตกต่างของบิดา มารดา ในการเลี้ยงดูบุตรเช่นกัน ดังที่ จอห์นสัน (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2533; อ้างอิงมาจาก Hetherington and Parke. 1975 ; citing Johnson. 1963) กล่าวว่า มารดาเป็นบุคคลแรกที่จะแสดงออกถึงความสัมพันธ์กับบุตรทั้งชายและหญิง แต่บิดาจะปฏิบัติต่อบุตรชายและหญิงแตกต่างกันหรือจากการศึกษาของ แซมบรานา และเนลลี (Zambrana and Nellie. 1993) ซึ่งพบว่าการเรียนรู้ของเด็กนั้น สื่อในการสอนของบิดาและมารดามีความแตกต่างกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทั้งบิดา และมารดา ถึงแม้ว่าจะมีอิทธิพลที่แตกต่างกันต่อพฤติกรรม และบุคลิกภาพ แต่ก็มีความสำคัญต่อเด็กเป็นอย่างมาก

จากการศึกษาพบว่า บิดามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็กแตกต่างจากมารดา ดังที่ เฮอร์ล็อก (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1964) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมมักเนื่องมาจากมารดา ส่วนเด็กที่มีปัญหาด้านบุคลิกภาพนั้น โดยทั่วไปแล้วเนื่องมาจากบิดา หรือจากการวิเคราะห์ของ ฟรอมม์ (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Lugo and Hurshey. 1976 ; citing Fromm. 1974) ที่พบว่า ความรักจากบิดา และความรักของมารดานั้น แตกต่างกันมารดาเป็นผู้ให้ความรักอย่างไม่มีเงื่อนไขไม่ว่าบุตรจะดีหรือชั่วอย่างไรก็พร้อมที่จะให้อภัยเสมอ ส่วนความรักของบิดาเป็นความรักอย่างมีเงื่อนไข เด็กจะเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามที่บิดาต้องการจึงจะได้รับความรักจากบิดา นั่นคือ เด็กจะถูกฝึกหัดในด้านการเรียนรู้และระเบียบวินัย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อสังคมจากบิดา แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในเรื่องบทบาทของบิดา มารดา ในด้านต่าง ๆ ก็ยังปนกันอยู่ (จรรยา สุวรรณทัต. 2526) ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในการเลี้ยงดูเด็กนั้น ยังมีได้กระทำกันอย่างเฉพาะเจาะจงหรือแบ่งบทบาทกันอย่างชัดเจน เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในเรื่อง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว หรือของบิดามารดาารวมกัน ✓

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา ในด้านต่าง ๆ ซึ่ง เอเวอร์โซล (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1982 ; citing Eversoll. 1974) ได้แบ่งบทบาทของบิดาออกเป็น 5 ด้านด้วยกันได้แก่ บทบาทด้านการเลี้ยงดู บทบาทด้านการแก้ปัญหา บทบาทด้านการหาเลี้ยงครอบครัว บทบาทด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม และบทบาทด้านสันติภาพ และเมื่อพิจารณาความเป็นจริงที่ว่า ในปัจจุบันลักษณะสังคม และครอบครัวเปลี่ยนไป ทำให้บิดา มารดา มีบทบาทใกล้เคียงกัน จึงพอจะสรุปได้ว่า ในเรื่องบทบาทของมารดาก็น่าจะมี 5 ด้าน เช่นเดียวกับบิดา แต่จะมีความแตกต่างกันในแต่ละด้าน จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในเรื่องบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กไทย รวมทั้งการวางรากฐานของการมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม เพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และเป็นกำลังที่สำคัญของชาติ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ด้านต่าง ๆ ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งในกลุ่มรวมและเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี

ความสำคัญของการศึกษา

เป็นการขยายความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย โดยผลของงานวิจัยจะทำให้ทราบว่า บทบาทในด้านใดของบิดา หรือมารดา ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยต่อจากงานวิจัยครั้งนี้ และนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นแนวทางในการกระตุ้นเตือนบิดา และมารดา ให้เห็นความสำคัญและความเหมาะสมในบทบาทของตนเองที่มีต่อเด็กปฐมวัย และร่วมมือกันในการอบรมเลี้ยงดูบุตรไปในทิศทางที่ถูกต้อง
2. เป็นประโยชน์ต่อครู นักจิตวิทยา และผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยในการนำไปใช้ในการวางแผน ในการให้ความช่วยเหลือ พัฒนาพฤติกรรมการปรับตัวให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุ 4-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 129,878 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนเหล่านั้นอาศัยอยู่กับทั้งบิดาและมารดา ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากร ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 800 คน ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

นักเรียนอนุบาลชาย อายุ 4-5 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลหญิง อายุ 4-5 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลชาย อายุ 5-6 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลหญิง อายุ 5-6 ปี จำนวน 200 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา แบ่งเป็น

3.1.1.1 บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร (Nurturing)

3.1.1.2 บทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร

(Nurturing)

3.1.1.3 บทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม

(Societal Model)

3.1.1.4 บทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม

(Societal Model)

3.1.1.5 บทบาทของบิดา ด้านการแก้ปัญหา (Problem

Solving)

3.1.1.6 บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา (Problem

Solving)

3.1.1.7 บทบาทของบิดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว

(Providing)

3.1.1.8 บทบาทของมารดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว

(Providing)

3.1.1.9 บทบาทของบิดาด้านสันทนาการ (Recreation)

3.1.1.10 บทบาทของมาราด้านสันทนาการ (Recreation)

3.1.2 ระดับอายุ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

3.1.2.1 อายุ 4 ปี 1 เดือน ถึง 5 ปี

3.1.2.2 อายุ 5 ปี 1 เดือน ถึง 6 ปี

3.1.3 เพศ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

3.1.3.1 เพศชาย

3.1.3.2 เพศหญิง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย แบ่งเป็น

3.2.1 ด้านการช่วยเหลือตนเอง (Self-Help Skills)

3.2.2 ด้านการเคลื่อนไหว (Motor Skills)

3.2.3 ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills)

3.2.4 ด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย (Cognitive/ Communication Skills)

3.2.4.1 ด้านการแสดงออก (Expressive Language Skills)

3.2.4.2 ด้านการรับรู้ (Receptive Language Skills)

3.2.4.3 ด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน (Basic Writing Skills)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย (Early Childhood) หมายถึง เด็กนักเรียนอายุ 4 - 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. บิดาหรือมารดา หมายถึง บิดาหรือมารดาของเด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เด็กนักเรียนอายุ 4 - 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามปฏิบัติการ

1. บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกหรือหน้าที่ของบิดาหรือมารดา ครอบครัวและบุตร ซึ่งประกอบด้วย บทบาท 5 ด้านดังนี้

1.1 บทบาทด้านการเลี้ยงดูบุตร หมายถึง พฤติกรรมของบิดาหรือมารดาที่เกี่ยวกับการดูแลบุตร ให้มีการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.2 บทบาทด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมของบิดาหรือมารดา ในอันที่จะพัฒนาความรู้สำนึกของบุตรต่อสังคม

1.3 บทบาทด้านการแก้ปัญหา หมายถึง พฤติกรรมของบิดาหรือมารดาที่เกี่ยวกับการตัดสินใจปัญหา ซึ่งสมาชิกในครอบครัวประสบ

1.4 บทบาทด้านการหาเลี้ยงครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมของบิดาหรือมารดาที่เกี่ยวกับการหารายได้ของครอบครัว

1.5 บทบาทด้านสันทนาการ หมายถึง พฤติกรรมของบิดาหรือมารดา ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในเวลาว่าง ให้แก่สมาชิกในครอบครัว

บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา วัดได้จากแบบวัด บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงปรับปรุงมาจากแบบวัดบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาของ เพียวรี ผลภาค (2539) โดยบิดาหรือมารดาเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมของทั้งบิดาและมารดา

คะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาแต่ละคน แบ่งออกเป็นบทบาทของบิดา 5 ด้าน บทบาทของมารดา 5 ด้านได้แก่

1. คะแนนบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร (Nurturing)
2. คะแนนบทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร (Nurturing)
3. คะแนนบทบาทของบิดาการเป็นตัวแทนของสังคม (Social Model)
4. คะแนนบทบาทของมารดาการเป็นตัวแทนของสังคม (Social Model)
5. คะแนนบทบาทของบิดาการแก้ปัญหา (Problem Solving)
6. คะแนนบทบาทของมารดาการแก้ปัญหา (Problem Solving)
7. คะแนนบทบาทของบิดาการหาเลี้ยงครอบครัว (Providing)
8. คะแนนบทบาทของมารดาการหาเลี้ยงครอบครัว (Providing)
9. คะแนนบทบาทของบิดาการสันทนาการ (Recreation)
10. คะแนนบทบาทของมารดาการสันทนาการ (Recreation)

2. พฤติกรรมการปรับตัว (Adaptive Behavior) หมายถึง ความสามารถส่วนบุคคลและความสามารถทางสังคมของบุคคล เพื่อกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกในสังคม เพื่อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม พฤติกรรมการปรับตัวที่ศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ด้านการช่วยเหลือตนเอง (Self-Help Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคล เพื่อกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต และสามารถช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การแต่งตัว การดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคล

2.2 ด้านการเคลื่อนไหว (Motor Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การยืน การวิ่ง การกระโดด การขึ้น-ลงบันได การขี่จักรยาน การใช้กรรไกร การวาดรูปต่าง ๆ

2.3 ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ได้แก่ การกล่าวคำทักทายการรู้จักให้และรับ การช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อต่อผู้อื่น การแบ่งปันปันส่วนอย่างเหมาะสม การเข้าเล่น/ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น การให้ความร่วมมือต่าง ๆ

2.4 ด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย (Cognitive/Communication Skills) ด้านหลักนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้านย่อย ได้แก่

2.4.1 ด้านการแสดงออก (Expressive Language Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ภาษา และทำท่าทางในการแสดงออก เพื่อตอบสนองหรือติดต่อสื่อความหมายกับบุคคลอื่น ได้แก่ การพูดประโยคสั้น ๆ การใช้สรรพนามแทนตัว การพูดได้อย่างชัดเจนชัดคำ การบอกซ้าย-ขวา การนับจำนวน การเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ การเปรียบเทียบขนาด รูปร่าง ระยะทาง ปริมาณ

2.4.2 ด้านการเรียนรู้ (Receptive Language Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเข้าใจความหมายของภาษา และท่าทางที่บุคคลอื่นแสดงกับตนเองได้แก่ การตอบคำถามต่าง ๆ การเข้าใจความหมายของคำที่แสดงตำแหน่ง การเข้าใจคำสั่งและทำตามคำสั่งได้ การฟังนิทานแล้วบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ การรู้ความหมายของคำ การเข้าใจเวลาในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

2.4.3 ด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน (Basic Writing Skills)

หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการลากเส้นตามคำสั่ง การเขียนตัวอักษรและตัวเลขต่าง ๆ ได้แก่ การลากเส้นและการเขียนรูปทรงเรขาคณิตตามแบบ การเขียนพยัญชนะ สระ ตัวเลข การเขียนชื่อ-นามสกุลของตนเอง การเขียนคำตามแบบ

พฤติกรรมการปรับตัวได้ จากแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัว ตามแนวความคิดของแฮร์ริสัน (Harrison. 1987) ซึ่งสร้างแบบวัดโดย พิศสมัย อรทัย (2540) โดยมีลักษณะเป็นการสอบถามบิดา มารดา เกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก ตามด้านหลักและด้านย่อยของพฤติกรรมการปรับตัวตามนิยามที่กำหนดโดยให้บิดาหรือมารดา พิจารณาว่าเด็กสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมในแต่ละข้อวัดได้หรือไม่ แล้วประเมินความสามารถในการกระทำพฤติกรรมของเด็กตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

: ถ้าเด็กกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ให้ 1 คะแนน

: ถ้าเด็กกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

โดยแบ่งคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. คะแนนด้านการช่วยเหลือตนเอง (Self-Help Skills Scores)
2. คะแนนด้านการเคลื่อนไหว (Motor Skills Scores)
3. คะแนนด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills Scores)
4. คะแนนด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย (Cognitive/Communication Skills Scores)
5. คะแนนที่ได้จากผลรวมของคะแนน ด้านการช่วยเหลือตนเอง ด้านการเคลื่อนไหว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย ซึ่งเรียกว่าคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวรวม (Adaptive Behavior Scores)

ซึ่งระดับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กนั้น ผู้ที่ได้คะแนนพฤติกรรมการปรับตัวสูงกว่าจะมีพฤติกรรมการปรับตัวสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนพฤติกรรมการปรับตัวต่ำกว่า

3. ระดับอายุ หมายถึง อายุของเด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทราบได้จากการสอบถามบิดาหรือมารดา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

- 3.1 อายุ 4 ปี 1 เดือน ถึง 5 ปี
- 3.2 อายุ 5 ปี 1 เดือน ถึง 6 ปี

4. เพศ หมายถึง เพศของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทราบได้จากการสอบถามบิดาหรือมารดา ซึ่งแบ่งออกเป็น

4.1 เพศชาย

4.2 เพศหญิง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวม เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการศึกษา เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ คือ

- ความหมายและลักษณะของเด็กปฐมวัย
- ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของนักจิตวิทยา
 - : ความสำคัญของเด็กปฐมวัยตามทัศนะของพรอยด์
 - : ความสำคัญของเด็กปฐมวัยตามทัศนะของอีริคสัน
 - : ความสำคัญของเด็กปฐมวัยตามทัศนะของ เปีย เจตต์
- พัฒนาการของเด็กปฐมวัย
 - : พัฒนาการทางร่างกาย
 - : พัฒนาการทางอารมณ์และสังคม
 - : พัฒนาการทางภาษา
 - : พัฒนาการทางสติปัญญา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัว ประกอบด้วยหัวข้อ
ดังนี้ คือ

- ความหมายของพฤติกรรมการปรับตัว
- องค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัว
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวกับเด็กปฐมวัย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้ คือ

- ความหมายของบทบาท
- บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา
- ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับเด็กปฐมวัย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรม การปรับตัว

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย

ความหมายของเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัย (Early Childhood) หรือวัยเด็กตอนต้น หรือวัยก่อนเข้าเรียน (Pre-school Age) หมายถึง เด็กที่มีอายุระหว่าง 2-6 ปี โดยถือเกณฑ์ตามที่ เฮอร์ล็อก แบ่งไว้ (จันทร์เพ็ญ กาญจนรัตน์. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1960)

ลักษณะเฉพาะของเด็กปฐมวัย

พัชรี ส่วนแก้ว (2536) ได้สรุปลักษณะเฉพาะที่สำคัญ ของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้ คือ

1. วัยของการสำรวจค้นคว้า (The Age of Exploration) วัยของเด็กปฐมวัยเป็นช่วงระยะเวลาของการพัฒนาการ ในเรื่องการสำรวจค้นคว้าสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพราะเมื่อเด็กมีอายุ 2 ขวบไปแล้ว เด็กเริ่มมีความสามารถควบคุมการทำงานของอวัยวะในร่างกายได้ จึงให้เด็กมีความพอใจที่จะสำรวจสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ว่าสิ่งที่เด็กเห็นคืออะไร มีความรู้สึกอย่างไร หรือมีชื่อว่าอะไร หรือบุคคลและสิ่งของนั้น ๆ จะมีความรู้สึกเป็นอย่างไร

2. วัยของการเกิดปัญหา (Problem Age) ปัญหาของเด็กปฐมวัยจะแตกต่างไปจากเมื่อเป็นทารก คือ จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผิดปกติไป แม้แต่ลักษณะทางด้านบุคลิกภาพก็มีความแตกต่างกันออกไป เช่น เด็กจะมีลักษณะที่ไม่ยอมเชื่อฟัง ชอบปฏิเสธต่าง ๆ หรืออาจจะมีความหวาดกลัวและริษยามากขึ้น

3. วัยที่ชอบเล่นของเล่น (The Toy Age) เด็กปฐมวัยจะชอบเล่นของเล่นมาก แต่ความสนใจในของเล่นจะลดลงหลังจากที่เด็กเข้าโรงเรียนแล้ว

4. วัยของการเตรียมตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน (Pregang Age) วัยของการเตรียมตัวเพื่อเข้ากับกลุ่มเพื่อนนี้ จัดว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความสำคัญมาก เพราะเด็กจะต้องมีการเรียนรู้พื้นฐานต่าง ๆ ตามพฤติกรรมทางสังคม และการเตรียมตัวดังกล่าว จะเป็นการช่วยให้เด็กสามารถจัดระบบในชีวิตของตนตามสังคม เพื่อให้ตนสามารถปรับตัวที่ดีต่อไปในอนาคต

5. วัยของการเตรียมตัวเข้าสู่โรงเรียน (Preschool Age) เด็กในปฐมวัย เป็นวัยที่มีการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่โรงเรียน แต่ตามสภาพความจริงของเด็กบางคน ปรากฏว่ามีเด็กบางคนได้เข้าโรงเรียนสำหรับเด็กเล็ก และโรงเรียนอนุบาลแล้ว แต่โรงเรียนดังกล่าวจะเป็นโรงเรียนที่มีความแตกต่างไปจากโรงเรียนอื่น ๆ ดังนั้น เด็กส่วนใหญ่ยังคงอยู่บ้านและมีการเตรียมตัวที่จะไปโรงเรียน จึงทำให้เด็กได้รับความกดดัน และความคาดหวังใหม่การเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างไปจากโรงเรียน ซึ่งเด็กจะต้องเข้าไปรับการศึกษาต่อไป

6. วัยที่ไม่น่ารัก (A Less Appealing Age) แม้ว่าบิดา มารดาจะให้ความรักความเอาใจใส่ดูแลต่อเด็กในทุก ๆ วัยของเด็กก็ตาม แต่สำหรับเด็กปฐมวัยนี้ บิดามารดามักจะให้ความช่วยเหลือน้อยลง ขณะเดียวกันเด็กจะมีความรู้สึกที่ต่อต้านความช่วยเหลือจากบิดา มารดาและบุคคลอื่นที่มีอายุมากกว่า รวมทั้งเรื่องของการแสดงความรักต่อเด็กก็เช่นกัน เด็กจะไม่ยอมรับการแสดงออกดังกล่าวนั้นอีกต่อไป จึงทำให้ความน่ารัก ความน่าเอ็นดูของเด็กลดน้อยลงไป

7. วัยแห่งการสร้างสรรค์ (Creative Age) โดยจะสังเกตได้จากการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในขณะที่เด็กกำลังเล่นอยู่

8. วัยแห่งการเลียนแบบ (Imitation Age) เด็กวัยนี้จะชอบเลียนแบบผู้ที่โตกว่า เช่น คำพูด กิริยาท่าทาง และนิสัยของผู้ใหญ่ เป็นต้น

ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของนักจิตวิทยา

ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของ فروยด์ (Sigmund Freud)

فروยด์ (ทิศนา แชนมณี. 2535. ; อ้างอิงมาจาก Freud. 1949) ได้ย้ำถึงความสำคัญของวัย 5 ปีแรก ของชีวิตว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุดของชีวิต เขาเชื่อว่าวัยนี้เป็นรากฐานของพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ และบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเด็กที่สุด คือ มารดา จะเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างสูงต่อบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของเด็ก فروยด์ได้พัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยรุ่น โดยให้ชื่อว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ (Psychosexual Development) ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กแต่ละคน จะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพของร่างกาย โดยร่างกายจะเปลี่ยนแปลงบริเวณแห่งความพึงพอใจเป็นระยะ ๆ ในช่วงอายุต่าง ๆ กัน และถ้าบริเวณแห่งความพึงพอใจต่าง ๆ นี้ ได้รับการตอบสนองเต็มที่ เด็กจะมีการพัฒนาที่ดีและสมบูรณ์ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเต็มที่ ก็จะทำให้เกิดการสะสมปัญหา และไปแสดงออกเมื่อเด็กโตขึ้น สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ตามทฤษฎีของ فروยด์ (อารี รังสินนท์. 2524) กล่าวถึงบริเวณแห่งความพึงพอใจว่าอยู่ในระยะอวัยวะเพศ (Phallic Stage) คือ ช่วงอายุ 3 - 5 ปี โดยขั้นนี้ ความสุข หรือความพึงพอใจอยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย มีความสนใจอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับสภาพร่างกาย การเกิดของทารก การเล่นอวัยวะเพศ ในระยะแรกความรู้ทางเพศมักจะเกี่ยวข้องกับตัวเอง ต่อไปจะมุ่งไปที่บิดา มารดา เพศตรงกันข้าม และอาจเกิดปมออดิปัส (Oedipus Complex) คือ เด็กจะเกิดความรู้สึกรักและผูกพันกับบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน เช่น เด็กหญิงจะรักบิดาเกลียดมารดา เด็กชายจะรักมารดาเกลียดบิดา เด็กจะผ่านพ้นขั้นนี้ไปได้ด้วยการได้รับความรัก ความอบอุ่นจากบิดา มารดา และเรียนรู้บทบาททางเพศของตน โดยการเลียนแบบบิดา มารดาเพศเดียวกับตน จากความรู้สึกทางเพศในลักษณะนั้น ก็จะเปลี่ยนไป

จากทฤษฎีบุคลิกภาพของ فروยด์ ประสพการณ์ในวัยต้นของชีวิต หรือเฉพาะในวัยทารกและวัยเด็กตอนต้น นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่พื้นฐานทางบุคลิกภาพจะถูกกำหนดในช่วง 5 ปีแรกของชีวิต ถ้าบุคคลสามารถผ่านพัฒนาการทุกขั้นตอนอย่างราบรื่น การพัฒนาบุคลิกภาพก็เป็นไปโดยปกติ และมีบุคลิกภาพสมบูรณ์

ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของอีริกสัน (Erik Erikson)

อีริกสัน (ทิตนา แชมมณี. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1951) เน้นความสำคัญของเด็กวัยนี้ว่า เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เป็นสิ่งที่แปลกใหม่ และน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก บุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงอายุของเด็กจะประสบสิ่งที่พึงพอใจ ตามขั้นพัฒนาการต่าง ๆ ของแต่ละวัยมากเพียงใด ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ตนพอใจในช่วงอายุนั้น เด็กก็จะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสม ซึ่งเด็กปฐมวัยตามทัศนะของอีริกสันนั้น อยู่ในขั้นที่ 3 เป็นขั้นความคิตรีเริ่ม-ความรู้สึกลึกผิด (Initiative VS. Sense of Guilt) (อารี รังสินธ์. 2524) โดยจะเริ่มเมื่อเด็กอายุ 3-6 ปี เด็กย่างขึ้นสู่ความรักในอวัยวะสืบพันธุ์ และระยะนี้เด็กพัฒนาทักษะการรับรู้ ความคิด สติปัญญา และมีความอยากรู้อยากเห็น เด็กเริ่มคิดและทำสิ่งใหม่ ๆ และชอบถามบ่อย ๆ เช่น อะไร ทำไม บิดา มารดาบางคนอาจไม่พอใจจึงดุหรือตำหนิว่ายุ่งและอื่น ๆ ซึ่งไม่ถูกต้อง บิดา มารดาควรอธิบายและตอบคำถาม หรือหาทางยั่วให้เด็กคิดหาคำตอบ และถ้าเด็กได้รับความรักความเข้าใจจากบิดา มารดา เด็กย่อม เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าซักถาม มีความคิตรีเริ่ม และแสดงเชาว์ปัญญา และไหวพริบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เด็กบางคนจะขยาดต่อสิ่งใหม่ ๆ จึงเก็บตัว ซ้ำซาก จะพูดจะทำอะไรก็กลัวผิดอยู่เรื่อย ทั้งนี้เพราะผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ คุ่ว่ากล่าว และเป็นความผิดมาตั้งแต่แรก ห้ามและต้องอวัยวะสืบพันธุ์ และขู่ว่าจะตัดทิ้ง เป็นต้น ความรู้สึกผิดนี้ถ้าเกิดขึ้นแล้ว จะติดต่อไปจนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ และประกอบกับเหตุการณ์ต่อมาในชีวิต จะเพิ่มพูนและเปลี่ยนแปลงพื้นฐานบุคลิกภาพได้เหมือนกัน

สำหรับทฤษฎีของอีริกสัน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และเน้นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูเด็กเล็ก โดยเชื่อว่าการพัฒนาต่าง ๆ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าในช่วงพัฒนาการขั้นใดก็ตาม เด็กไม่สามารถประสบความสำเร็จในแต่ละขั้นของพัฒนาการ เด็กจะเกิดความขัดแย้งในใจ และจะไม่สามารถพัฒนาไปสู่พัฒนาการที่สูงขึ้นในขั้นต่อไป นอกจากมีการขจัดความขัดแย้งในใจนั้นได้ เด็กจึงสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก

ความสำคัญของเด็กปฐมวัยในทัศนะของเปียเจต์ (Jean Piaget)

เปียเจต์ (ทิสนา แชนมณี. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. 1969) อธิบายว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งพัฒนาขึ้นตามระดับอายุ ตามประสบการณ์ที่ได้รับ และจากค่านิยมที่ถ่ายทอดมาจากสังคม และยังเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดขึ้น เพื่อปรับโครงสร้างความคิด ความเข้าใจ ให้เกิดสมดุลกับสภาพแวดล้อม สำหรับเด็กปฐมวัยในทัศนะของเปียเจต์ (อาร์ รังสินนท์. 2524) อยู่ในขั้นความคิดก่อนเกิดปฏิบัติการ (Concrete Thinking Pre-operation) โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 2 - 6 ปี เป็นขั้นที่เด็กเริ่มใช้ภาษา และเข้าใจความหมาย สัญลักษณ์ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แต่ยังอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ และยังไม่สามารถใช้เหตุผลที่แท้จริง เด็กเริ่มมีปฏิริยาต่อสิ่งแวดล้อมอย่างคล่องแคล่วว่องไว ความเข้าใจของเด็กขึ้นอยู่กับ สิ่งที่เขารับรู้จากภายนอก แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอย่างลึกซึ้ง ชอบเล่นสมมติ เช่น พุดกับตุ๊กตา และยังไม่สามารถเข้าใจว่าสิ่งที่เท่ากัน แม้จะเปลี่ยนรูปร่างหรือแปรสภาพก็ยังคงเท่ากัน เช่น น้ำในคนโหลใบสูงซึ่งมีปริมาตรเท่ากัน จะไม่เท่ากันเมื่อเทลงในคนโหลใบที่เตี้ยกว่า เป็นต้น ซึ่งเปียเจต์ (พัชรีย์ สวนแก้ว. 2536 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. 1969) กล่าวว่าความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยมีขอบเขตจำกัด จึงควรที่จะจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่จะกระตุ้นให้เด็กได้รับรู้ โดยเหมาะสมกับขีดความสามารถ และสอดคล้องกับความสามารถโดยให้เด็กฝึกทักษะในการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประสาทการรับรู้ และการเคลื่อนไหว และจัดกิจกรรมที่จะช่วยกระตุ้นความคิด เพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์เดิมเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐาน สำหรับพัฒนาในขั้นต่อไป อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าเด็กปฐมวัย เป็นวัยที่นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้เล็งเห็นความสำคัญ โดยพยายามอธิบายพฤติกรรม และศึกษากันอย่างกว้างขวาง ดังนั้นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก ควรจะศึกษาและทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของเด็ก เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา และส่งเสริมพฤติกรรมของเด็กให้ดำเนินไปสู่ทิศทางที่เหมาะสม ให้กลายเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติต่อไป

พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันไปตลอด เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ผสมผสานกัน ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลมีความสามารถที่จะจัดการควบคุมกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1968)

เด็กปฐมวัย เป็นวัยที่มีอัตราการงอกงามและพัฒนาการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เด็กวัยนี้สามารถช่วยตัวเองได้ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การรับประทานอาหาร การอาบน้ำ การแต่งกาย ฯลฯ ซึ่งแสดงถึงการเจริญงอกงามและพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าวัยทารก (1 ถึง 2 ขวบ) ขณะเดียวกันเด็กวัยนี้จะแสดงพฤติกรรม (Behavior) บางอย่างซึ่งเป็นธรรมชาติของการงอกงามและพัฒนาการของวัยนี้ ซึ่งพอจะสรุปพัฒนาการของเด็กปฐมวัยออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. พัฒนาการทางกาย (Physical Development) ในช่วงนี้การเจริญเติบโตทางกายของเด็กจะช้าลงกว่าทารก โดยปกติเด็กจะสูงขึ้นประมาณ 5-8 เซนติเมตรในหนึ่งปี จากการที่เด็กสูงเพิ่มขึ้นจึงทำให้ดูจะขยายออกทางส่วนสูงมากกว่าส่วนข้าง ในบางครั้งเรียกว่า เด็กยืดอก บางครั้งเด็กในวัยนี้จะมีลักษณะคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้น การเติบโตของกล้ามเนื้อและกระดูกแข็งแรงขึ้น แต่กล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ จึงทำให้การประสานงานของอวัยวะต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ เด็กจะมีฟันครบ 20 ซี่ เมื่ออายุ 6 ปี พับน้ำนมเริ่มหลุด ฟันแท้เริ่มขึ้น ส่วนลำตัวขยายเป็น 2 เท่าของแรกเกิด ศีรษะจะเล็กกว่าลำตัว ออก เอว สะโพก เกือบมีขนาดเท่ากัน ประสาทสัมผัสมีกับตายังไม่ค่อยสัมพันธ์กัน จะเห็นได้จากการเขียนหนังสือกลับกัน เด็กในวัยนี้ต้องการพักผ่อนน้อย ชอบซุกซนตลอดเวลา การนอนกลางวันจะลดน้อยลง ถ้าให้นอนกลางวันมักชอบละเมอและฝัน การขับถ่ายปัสสาวะและอุจจาระ ควรได้รับการฝึกให้เป็นนิสัย จากการวิจัยของมิเชลล์ (เอื้ออารี พงศ์ศิวรานันท์. 2529; อ้างอิงมาจาก Gesell. 2516) ได้แยกพฤติกรรมของเด็กวัยนี้ เป็นขั้นตั้งแต่อายุ 3 ขวบ ถึง 6 ขวบ ดังนี้

อายุ 3 ขวบ เป็นวัยที่ชอบทำกิจกรรมออกกำลังกล้ามเนื้อ แขน ขา นิ้ว มือ เท้าสามารถลากเส้นได้ดี ชอบสร้างหอคอยโดยใช้แท่งลูกบาศก์ ชอบกระโดด ชอบวิ่ง

อายุ 4 ขวบ วิ่งกระโดดได้ดีกว่า 3 ขวบ สามารถช่วยตนเองได้ แต่งตัวเอง ได้ติดกระดุม ผูกรองเท้า รับประทานข้าวด้วยตนเอง เป็นต้น

อายุ 5 ขวบ สามารถควบคุมกิจกรรมของร่างกายได้ดี ทรงตัวได้ดีเชื่อมั่นตนเองระมัดระวังในการเล่น กระโดดได้ดี การเคลื่อนไหวของร่างกายส่วนต่าง ๆ ประสานงานกันได้ดี สามารถใช้แรง ๆ พ้น หวีผม ล้างหน้า ช่วยตนเองได้มากยิ่งขึ้น

อายุ 6 ขวบ มีกระดูกข้อมือ 6 - 7 ชิ้น ฟันแท้ขึ้นประมาณ 2 ซี่ เคลื่อนไหวได้ดีไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบวิ่งไล่ กระโดด เล่นกีฬาได้หลายอย่าง ชอบเล่นทุกชนิดที่มีล้อเลื่อน ชอบอาบน้ำเอง แต่งตัวเอง เป็นต้น

2. พัฒนาการทางอารมณ์ และสังคม (Emotional and Social Development)

อารมณ์ เด็กวัยนี้มีครบทุกอารมณ์ รัก โกรธ กลัว อิจฉาริษยา เจ้าอารมณ์ โมโหร้าย อยากรู้ อยากเห็น

- ความโกรธ วัยนี้มีส่วนเร้าช่วยให้โกรธมาก เช่น ถูกขัดใจ ถูกเพื่อนรังแก เวลาโกรธจะแสดงออก เช่น ร้องไห้ ขอยเท้า กระแทกเท้า ตะค่อม ทบตี เป็นต้น

- ความกลัว กลัวสิ่งต่าง ๆ มีจินตนาการมากขึ้น กลัวความอ้างว้าง กลัวสิ่งภายนอก กลัวความมืด กลัวผี พออายุ 4 ขวบ ความกลัวจะลดน้อยลง

- ความอยากรู้อยากเห็น เด็กวัยนี้อยากรู้อยากเห็นทุกอย่าง มีแต่ความสงสัย ชอบซัก ชอบถาม

- ความรัก อารมณ์รักเป็นอารมณ์ชื่นชม เด็กมีความรุนแรงต่ออารมณ์นี้ ความรักกับบิดามารดา คนเลี้ยง คนใกล้ชิด รักสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เป็นต้น เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความอบอุ่น มักจะเรียนรู้ในการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นการตอบแทน ความรักเป็นอารมณ์ที่รื่นรมย์ เมื่อเด็กได้รับความรักจากผู้ใกล้ชิด เขาจะพยายามเรียนการให้ความรักตอบแทน เด็กที่เกิดมาโดยบิดามารดาไม่ต้องการจะไม่มีความสามารถให้ความรักแก่ใคร เนื่องจากไม่เคยได้รับความรักจากใคร เป็นต้น

- ความอิจฉาริษยา มีมากในวัย 2-5 ปี โดยมากมักเกิดกับบุตรคนโต อิจฉา น้อง รังแกน้อง แอ้งแย่งดินน้อง เกรงบิดามารดาจะรักน้องมากกว่าตน พรอยด์ (เอื้ออารี พงศ์สุวรรณนท์. 2529 ; อ้างอิงมาจาก Freud. 1949) กล่าวว่า เด็กวัยนี้มีความอยากรู้เป็นเจ้าของบิดามารดา หวังบิดามารดา ฉะนั้น บิดามารดาควรเข้าใจบุตร เมื่อผ่านวัยนี้ไปสิ่งเหล่านี้ก็จะหายไปด้วย

สังคม ระยะแรกเด็กรู้จัก 2 - 3 ปี เป็นระยะที่เด็กยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ชอบอยู่กับเพื่อน ชอบเล่นตามลำพัง และไม่รู้จักรับแบ่งของเล่น ของรับประทาน ระยะที่สองอายุ 3 - 4 ปี เด็กเข้าอยู่ในหมู่เพื่อน ชอบเล่นกับเพื่อนเป็นบางครั้งคราว ระยะที่สามอายุ 5 - 6 ปี เด็กเข้าสังคมได้ดี ชอบเล่นกับเพื่อน ชอบช่วยเหลือเพื่อน เห็นใจ แบ่งปันสิ่งของ แต่บางครั้งแย่งของเล่นและทะเลาะกัน

3. พัฒนาการภาษา (Language Development)

เด็กอายุ 3 - 4 ปี จะมีความสามารถในการใช้คำจำกัดพจน์ประโยคละ 3 - 4 คำ ส่วนใหญ่เด็กจะถามและออกคำสั่ง เช่น นี่คืออะไร ไม่เอา เอาน้ำ กินข้าว เป็นต้น เด็กเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ชื่อที่เด็กรู้จัก เช่น เห็นผู้ชายเป็นบิดาและเห็นผู้หญิงเป็นมารดาหมด โดยปกติเด็กจะรู้คำที่บอกปริมาณ เช่น เอาอีก รู้จักใช้คำสรรพนามง่าย ๆ เช่น แทนตัวเองว่าลูกหนู และปกติแล้วเด็กอายุเท่านี้จะรู้จักคำประมาณ 900-1,000 คำ

เด็กอายุ 4 - 5 ปี เด็กจะรู้จักพจน์ประโยคที่มีคำประมาณ 4 - 5 คำ และเด็กจะรู้ความหมายของคำบุพบท เช่น คำว่า ข้างบน ข้างล่าง ข้างใน ข้างนอก เด็กจะใช้คำกริยามากกว่าคำนาม และปกติแล้วเด็กจะรู้จักคำประมาณ 1,500 - 2,000 คำ

เด็กอายุ 5 - 6 ปี เด็กจะรู้จักพจน์ประโยคที่มีคำประมาณ 6 - 8 คำ สามารถอธิบายความหมายของคำง่าย ๆ ได้ รู้จักลักษณะตรงกันข้าม รู้จักใช้คำสันธาน คำบุพบทและคำประกอบหน้านาม การใช้ภาษาเริ่มมีลักษณะใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง และรู้จักพจน์ประโยคกับคนอื่นเป็นเรื่องราวมากขึ้น ปกติเด็กจะใช้คำได้ประมาณ 2,000-2,500 คำ

4. พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development)

- ความจำ เด็กมีอายุมากขึ้น ความจำก็นานขึ้นมากขึ้น ก็เซลส์ได้พบว่าเด็กอายุ 4 ขวบ สามารถให้ความจำและพุดตามประโยคยาวประมาณ 13 - 14 พยางค์ได้ อายุ 6 ขวบจะพุดตามประโยคได้ถึง 16-18 พยางค์

- สัญชาตและสัมผัส เด็กวัยนี้มีความรับรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบกาย เช่น สัตว์เลี้ยง สิ่งของรอบกายที่มีประสิทธิภาพ สี ผลไม้ ไม้ดอก ฯลฯ และเกี่ยวกับขนาด รูปร่าง พอร์มได้ดี นอกจากนี้ยังมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น การนับ มากน้อย สั้น ยาววันนี้ พรุ่งนี้ โกล่ โกล่ เป็นต้น

- ความคิดเหตุผล การคิดหาเหตุผลของวัยนี้ยังไม่ถูกต้อง บอกจำนวนกองของสิ่งของได้ กองเล็ก กองใหญ่ ไม่แม่นยำ

- การแก้ปัญหา เด็กวัยนี้สามารถคิดแก้ปัญหาง่าย ๆ ได้ เช่น บวก ลบ และ ปัญหาเลขที่ง่าย ๆ ได้ เป็นต้น
- ความคิดสร้างสรรค์ เด็กมีความคิดสร้างสรรค์บ้างเล็กน้อย เช่น การระบายสี วาดภาพด้วยดินสอเทียน วาดภาพด้วยนิ้วมือ ปั้นดินน้ำมัน ร้องเพลง เต้นตามจังหวะดนตรี และการนำแท่งไม้มาต่อดังเป็นหอคอยบ้าน สะพาน รถไฟ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น
- ความสนใจ เด็กสนใจสิ่งใดไม่นาน ประมาณ 5 - 10 นาที มีความอยากรู้อยากเห็น การจัดตารางเรียนควรประมาณ 15 นาที เพื่อความเหมาะสมกับการพัฒนาการของวัย
- การตัดสินใจ เด็กวัยนี้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งง่าย ๆ เช่น ขนาด รูปร่าง น้ำหนัก สี ระยะทาง เป็นต้น

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในทางที่พึงประสงค์ของสังคม และไม่พึงประสงค์ของสังคม ดังนั้นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กไม่ว่าจะเป็นบิดา มารดา หรือครู ควรจะเข้าใจพัฒนาการของเด็กที่เปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง หรือส่งเสริมได้อย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่พัฒนาการในขั้นต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการปรับตัว

คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัว

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการปรับตัวนั้น มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย ซึ่งพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

ดอล (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Doll. 1953) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าพฤติกรรมกรรมการปรับตัวไว้ว่า เป็นความสามารถในการทำหน้าที่ด้านการพึ่งตนเอง และการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของบุคคล

กรอสแมน (Eva Horn. 1987 ; citing Grossman. 1983) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวไว้ว่า เป็นขีดความสามารถของบุคคลที่จะนำไปสู่ความเป็นตัวของตัวเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

เกรสแฮม และเอลลอต (Gresham and Elliot. 1987) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวไว้ว่า เป็นประสิทธิภาพและระดับความสามารถของการเป็นตัวของตัวเอง ในการเข้าสู่สังคม และความรับผิดชอบต่อสังคม

✓ นิฮิรา (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Nihira. 1976) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวว่า เป็นประสิทธิภาพของบุคคลในการปรับตัวให้สอดคล้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ตัวบุคคลนั้นอยู่

✓ แบริสัน (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Bracken. 1991 ; citing Harrison. 1987) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการดูแลตนเอง และการเข้ากันได้กับบุคคลอื่น

สปาโรว์, เบลลา และซิกชีต์ (Reynold. 1987 ; citing Sparrow, Bella and Cicchitti. 1984) ให้คำจำกัดความพฤติกรรมกรรมการปรับตัวว่า เป็นการทำกิจวัตรประจำวันที่เพียงพอต่อความต้องการของตนเองและสังคม สามารถพัฒนาขึ้นได้ความวัฒนธรรมและสถานการณ์ที่เจาะจง

รีสชีย์ (Reschly. 1982) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ประกอบด้วย การทำงานที่เป็นอิสระ มนุษยสัมพันธ์ และการตอบสนองต่อสังคม ความสามารถในการรับรู้ ทักษะในการสื่อสาร

✓ ซัลเวีย และฮัลส์ (Salvia and Hughes. 1990) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวว่า เป็นการกระทำใด ๆ ที่ส่งเสริมให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่และสามารถคงอยู่ในสังคม และสิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นดำเนินชีวิตอยู่

✓ American Association on Mental Deficiency (AAMD) (Harrison. 1987 ; citing Grossman. 1983) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมการปรับตัวไว้ว่าเป็นประสิทธิภาพของบุคคล หรือระดับความสามารถตามมาตรฐานของการเป็นตัวของตัวเอง และการตอบสนองต่อสังคมตามวัย และวัฒนธรรมที่ดำเนินชีวิตอยู่

✓ พิศมัย อรรถ ได้ทบทวนเอกสารเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัว และสรุปว่า พฤติกรรมการปรับตัวเป็นความสามารถส่วนบุคคล และความสามารถทางสังคมของบุคคล เพื่อกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกในสังคม เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการปรับตัว มีผู้ที่กล่าวถึงหรือให้นิยามไว้อย่างมากมาย แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าคำจำกัดความต่าง ๆ เหล่านี้ มีทิศทางไปในทางเดียวกัน จึงพอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมการปรับตัว หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถดำเนินชีวิต และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัว

ริสชี (Gresham and Elliott. 1987 ; citing Reschly. 1982) ได้แบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัวออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การพึ่งพาตนเองหรือความเป็นตัวของตัวเอง (Independent Functioning)
2. การพัฒนาทางร่างกาย (Physical Development)
3. การกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง (Self-Direction)
4. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Personal Responsibility)
5. ด้านเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ (Economic-Vocational Activity)
6. ทักษะทางการศึกษา (Functional Academic Skills)

นอกจากนี้ คอล และนิฮิรา (Salvia and Hughes. 1990 ; citing Doll. 1935 and Nihira. 1969) ได้สรุปองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัวไว้ 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวัน (Daily Living Skills) ซึ่งได้กล่าวถึงความจำเป็นในการจัดการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย คือ

1.1 ทักษะในการช่วยเหลือตนเอง (Self-Help Skills) ซึ่งเป็นทักษะเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การเตรียมอาหาร การแต่งกาย และเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล

1.2 ทักษะในการดำรงชีวิตภายในบ้าน (Domestic Skills) เป็นทักษะที่เกี่ยวกับการดูแลความสะอาดเรียบร้อยของสิ่งแวดล้อมรอบตัว นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบย่อย เช่น ทักษะการทำความสะอาดเสื้อผ้า การล้างจาน การจัดโต๊ะอาหาร และการดูแลสิ่งของ เป็นต้น

1.3 ทักษะในการเล่น หรือการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (Play or Leisure-Time Skills) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต่อกิจกรรมการผ่อนคลายอารมณ์

1.4 ทักษะในการจัดการทรัพยากร (Resource Management Skills) ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญต่อการจัดการด้านการเงินและเวลา

2. ทักษะในการติดต่อสื่อสาร (Communication Skills) ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการแสดงออก ซึ่งความคิดและความรู้สึกของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็นองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ คือ

2.1 ทักษะการแสดงออกด้านการติดต่อสื่อสาร (Expressive Skills in Communication) เป็นทักษะเกี่ยวกับการพูด การเขียน การวาด การแสดงท่าทาง และความสามารถในการสื่อสาร

2.2 ทักษะด้านการรับรู้ในการสื่อสาร (Receptive Skills in Communication) เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจในการพูด การเขียน การแสดงท่าทาง

2.3 ทักษะด้านการปฏิบัติการในการสื่อสาร (Pragmatic Aspects in Communication) เป็นการรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา เช่น การประสานสายตาสายตา น้ำเสียง ตลอดจนการแสดงท่าทางที่สอดคล้องกับการพูด

3. ทักษะในด้าน การเคลื่อนย้าย และการขนส่ง (Locomotion and Transportation Skills) เป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับการเคลื่อนย้าย หรือการเดินทางแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

3.1 การใช้พาหนะที่ใช้กำลัง (Use of Person-Powered Vehicles) เป็นทักษะเกี่ยวกับการเลือกใช้อยานพาหนะที่ต้องใช้กำลังคนได้อย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัย

3.2 การใช้อยานพาหนะที่ต้องเครื่องยนต์ (Use of Motorized Personal Vehicles) เป็นทักษะเกี่ยวกับการเลือกใช้อยานพาหนะที่ต้องใช้เครื่องยนต์ได้อย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัย

3.3 การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (Use of Public Transportation) เป็นทักษะเกี่ยวกับการทราบที่ตั้งของสถานีขนส่ง การขึ้นรถ การลงรถ การจ่ายค่าโดยสาร การวางแผนการเดินทางเข้าและออกจากสถานีขนส่งได้ตามเวลาการเดินทางของสถานี รวมถึงการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม เมื่อใช้ระบบขนส่งสาธารณะ

4. ทักษะด้านการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ และการประกอบอาชีพ (Prevocational and Vocational Skills) เป็นทักษะที่เกี่ยวกับการศึกษา เพื่อเตรียมตัวทำงานและการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการพึ่งตนเองได้ทางเศรษฐกิจ องค์ประกอบหลักนี้แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

4.1 ทักษะการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ (Prevocational Preparation) เป็นทักษะทั่วไปที่จำเป็นสำหรับการเข้าทำงาน อาทิเช่น ทักษะด้านการอ่านออกเขียนได้ ทักษะด้านการคำนวณ รวมถึงทักษะทางสังคมต่าง ๆ อาทิเช่น การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเกี่ยวกับการทำงาน ความตรงต่อเวลา การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

4.2 ทักษะการเตรียมตัวทำงาน (Job Preparation) เป็นการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบแสดงสิทธิการเข้าทำงาน อาทิเช่นหมายเลขผู้เสียภาษีอากร

4.3 ทักษะการสมัครงาน (Job Application) เป็นการรวบรวมทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการสมัครเข้าทำงาน อาทิเช่น การกรอกแบบฟอร์มใบสมัครงาน การแต่งตัว และการสนทนาอย่างเหมาะสมในการสมัครงาน

4.4 ทักษะในการปฏิบัติงาน (Job Performance Skills) เป็นทักษะเฉพาะสำหรับบุคคลในการทำงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนจากการปฏิบัติงานนั้น

5. ทักษะด้านการควบคุมตนเอง (Self-Control Skills) เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ และการเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมภายใต้สภาพการณ์ต่าง ๆ องค์ประกอบหลักนี้แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

5.1 การเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมตามสภาพการณ์ (Selective Exhibition) เป็นการกระทำพฤติกรรมในที่สาธารณะที่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมมีพฤติกรรมอยู่หลายพฤติกรรมที่ได้รับการพิจารณา ไม่มีความเหมาะสม เมื่อบุคคลแสดงออกในที่สาธารณะอาทิเช่น การแคะฟัน การตัดเล็บ และมีพฤติกรรมบางอย่างได้รับการพิจารณาว่าเป็นความเบี่ยงเบน อาทิเช่น การสำเร็จความใคร่ในที่สาธารณะ เป็นต้น

5.2 การรู้จักยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Inhibiting Undesirable Behavior) เป็นการทราบว่าพฤติกรรมใดควรทำ พฤติกรรมใดไม่ควรทำในสภาพใด พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในที่สาธารณะได้ พฤติกรรมใดควรเป็นส่วนตัว รวมถึงการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ

6. มรรยาททางสังคม (Social Graces) เป็นการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ รวมถึงการใช้ถ้อยคำที่สุภาพ มีกิริยาดี สงบเย็น อ่อนโยน ละมุนละม่อม องค์ประกอบหลักนี้แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

6.1 ด้านภาษาพูด (Verbal) เป็นการใช้ถ้อยคำและวลีที่มีความสุภาพ (เช่น คำว่าขอบคุณ ขอความกรุณา ขออนุญาต ขอโทษ) การให้คำชมเชยที่เหมาะสม และการหลีกเลี่ยงคำวิพากษ์วิจารณ์

6.2 ด้านการกระทำ (Actions) เป็นการกระทำพฤติกรรมที่สุภาพ มีกิริยาดี เช่น การเคาะประตูก่อนเข้าห้อง การแสดงความเคารพต่อบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมเหนือกว่า ตลอดจนการให้ความร่วมมือต่าง ๆ

7. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Civic Responsibility) เป็นการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับกฎหมายของบ้านเมือง ซึ่งพบว่า ในเด็กเล็ก เป็นการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัวในเด็กโตและเด็กวัยรุ่น ได้ขยายเพิ่มเติมต่อการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว เป็นการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียน ตลอดจนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน อาทิเช่น การเป็นลูกเสือ ในบุคคลที่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย ความรับผิดชอบต่อบ้านเมืองได้รวบรวมเรื่องการเคารพเชื่อฟังกฎหมายประชาธิปไตย การปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องของสังคม

8. การปราศจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Absence Maladaptive Behavior) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการปรับตัว หรือเป็นพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลมีโอกาที่จะถูกคัดออกจากสังคมเพิ่มมากขึ้น องค์ประกอบหลักนี้แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

8.1 พฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการปรับตัว (Behavior Incompatible with Adaptive Behavior) พฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นพฤติกรรมแบบซ้ำ ๆ ซาก ๆ (เช่น การตีตนเอง การแกล้งแวน) เป็นพฤติกรรมที่แสดงอาการชัดเจนต่อต้านไม่ยินยอม เป็นการกระทำการที่มากเกินไป การเฉื่อยชาผิดปกติ รวมถึงการทำร้ายตนเอง

8.2 พฤติกรรมที่ทำให้ถูกคัดออกจากสังคม (Behavior that Leads to Social Isolation) พฤติกรรมดังกล่าว อาจเป็นพฤติกรรมที่สร้างความรบกวนให้กับผู้อื่น พฤติกรรมที่แปลกประหลาด พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

คาร์ทเลจ และมิลเบิร์น (Salvia and Hughes. 1990 ; citing Cartledge and Milburn. 1986) ได้แบ่งพฤติกรรมการปรับตัวออกเป็น 6 องค์ประกอบคือ

1. ทักษะที่เกี่ยวข้องกับตน (Self-Related Skills) ซึ่งประกอบด้วยการยอมรับพฤติกรรมของตนเอง การแสดงออก ความรู้สึก การจัดระบบภายในตนเอง รวมทั้งการมีทักษะในการช่วยเหลือตนเอง ในหลาย ๆ ด้าน

2. ทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) ประกอบด้วย การยอมรับในบุคคลอื่น การทักทาย การสนทนา ฯลฯ

3. ทักษะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Environmental Skills) ประกอบด้วย การดูแลสิ่งแวดล้อม และการจัดการกับภาวะฉุกเฉิน

4. ทักษะการทำงาน (Task Related Skills) ประกอบด้วยการทำงานให้สำเร็จ การเริ่มต้นทำงาน และการทำงานอย่างต่อเนื่อง

5. ทักษะในห้องเรียน (Classroom Skills) ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน และคำสั่งของครู การรู้จักถามและตอบคำถาม

6. ปราศจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (Absence of Undesirable Behavior) ประกอบด้วย การไม่ส่งเสียงดังรบกวน ในขณะที่ทำกิจกรรมอยู่ การไม่ทิ้งงาน

นอกจากองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัวที่กล่าวมาข้างต้นนั้น แฮร์สัน (พิศมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Braken. 1991 ; citing Harrison. 1987) ซึ่งได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยได้ดังนี้ คือ

1. ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง (Self-Help Skills) หมายถึงความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต และความสามารถช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ การรับประทานอาหาร การขับถ่ายการแต่งตัว การดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคล

2. ทักษะด้านการเคลื่อนไหว (Motor Skills) หมายถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ และมัดเล็กกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การยืน การวิ่ง การกระโดด การเดินขึ้น ลงบันได การขี่จักรยาน การใช้กรรไกร การวาดรูปต่าง ๆ

3. ทักษะด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) หมายถึงความสามารถในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ได้แก่ การกล่าวคำทักทาย การรู้จักให้และรับ การแบ่งสับปันส่วนอย่างเหมาะสม การเล่น การให้ความร่วมมือต่าง ๆ ฯลฯ

4. ทักษะด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย (Cognitive/Communication Skills)

4.1 ทักษะด้านการแสดงออก (Expressive Language Skills) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาและท่าทางในการแสดงออกเพื่อตอบสนองหรือติดต่อสื่อความหมายกับบุคคลอื่น ได้แก่ การพูดประโยคสั้น ๆ การใช้สรรพนามแทนตัว การพูดได้อย่างชัดเจนยัดคำการนับจำนวน การบอกซ้ายขวา การเปรียบเทียบขนาด รูปร่าง ปริมาณ ระยะทาง

4.2 ทักษะด้านการรับรู้ (Receptive Language Skills) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของภาษาและท่าทางที่บุคคลอื่นแสดงกับตนเอง ได้แก่ การเข้าใจคำสั่งและทำตามคำสั่งได้ การฟังนิทานแล้วบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ การรู้ความหมายของคำ การเข้าใจเวลาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

4.3 ทักษะด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน (Basic Writing Skills) หมายถึง ความสามารถในการเขียนตัวอักษรและตัวเลขต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนพยัญชนะในภาษาอังกฤษ การเขียนชื่อ-นามสกุล ของตนเอง การเขียนคำตามแบบ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีผู้แบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัวไว้อย่างมากมาย แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยของ พิศสมัย อรทัย (2540) ซึ่งพิจารณาองค์ประกอบพฤติกรรมการปรับตัว สำหรับเด็กปฐมวัยตามแนวความคิดของ แฮร์สัน (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Braken. 1991 ; citing Harrison. 1987)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัว ทำให้พบว่า ได้มีการศึกษากันอย่างมากมาย หลายแง่มุม แต่มักจะเป็นการศึกษาในต่างประเทศแทบทั้งสิ้น สำหรับในประเทศไทยนั้น ยังมีการศึกษากันน้อยมาก ดังนั้น จึงพอสรุปงานวิจัยการปรับตัวไว้ดังนี้

พฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญา

ดอล (Doll. 1953) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญาในกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปกติ แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวที่ใช้ คือ The Vineland Social Maturing Scale แบบวัดสติปัญญาที่ใช้ คือ The Stanford Binet Scales พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญา มีค่าเท่ากับ .83

แฮร์สัน (พิศสมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Harrison. 1985) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญาในกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปกติ แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวที่ใช้ คือ The Vineland Adaptive Behavior Scales, Classroom Edition แบบวัดสติปัญญาที่ใช้คือ The Kaufman Assessment Battery for Children ผลการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญา มีค่าเท่ากับ .51

แชท และแอลเลน (Schatz and Allen. 1995) ได้ศึกษาผลกระทบอายุและสติปัญญาที่มีต่อ Adaptive Behavior Scales พบว่า อายุและสติปัญญา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการปรับตัว

วิก และเจรีเชค (Vig and Jedrysek. 1995) ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ที่มีปัญหาทางด้านความบกพร่องของพัฒนาการจำนวน 497 คน โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior Scales (VABS) พบว่า พฤติกรรมการปรับตัวมีความ

สัมพันธ์ในทางบวกกับสติปัญญา โดยเด็กที่มีพฤติกรรมการปรับตัวสูงจะมีสติปัญญาสูงด้วย

จากการวิจัยในเรื่องพฤติกรรมการปรับตัวกับสติปัญญานั้น พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการปรับตัวมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับสติปัญญา คือ ถ้าเด็กมีสติปัญญาดี จะมีพฤติกรรมการปรับตัวสูงด้วย

พฤติกรรมการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โอ๊คแลนด์ และคนอื่น ๆ (Harrison. 1987 ; citing Oakland and others. 1980) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง Adaptive Behavior Inventory for Children และ The California Achievement Test ในกลุ่มเด็กปกติพบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำ

แฮร์ริสัน (Harrison. 1987 ; citing Harrison. 1981) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กปกติเกรด 1 โดยใช้ Adaptive Behavior Inventory for Children และ The Metropolitan Achievement Test พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางที่ .32

แลมเบิร์ต (Harrison. 1987 ; citing Lambert. 1987) ได้ศึกษา พฤติกรรมการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของเด็กปกติ และเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ โดยใช้ Adaptive Behavior Scale, Wide Range Achievement Test, The Stanford และ SRA พบว่า พฤติกรรมการปรับตัว และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับ .20 ถึง .60

พฤติกรรมการปรับตัวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ว่าในการศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวนั้น มีการศึกษากันอย่างมากมาย ดังเช่น การศึกษาการปรับของเด็กปฐมวัย กับเพศ และอายุ ของ ฟรีเรอร์ และคนอื่น ๆ (Prior and others. 1993) ศึกษาความแตกต่างของเพศที่มีผลการตัดสินใจในเด็ก ซึ่ง ศึกษาในเด็กแรกเกิด ถึง 8 ปี พบว่า ในเด็กแรกเกิดไม่พบความแตกต่างเมื่ออายุ 3 - 4 ปีพบว่า เด็กชายจะมีพฤติกรรมด้านภาษาและทักษะการเคลื่อนไหวดีกว่าเด็กหญิง และพบว่าอายุมากกว่า 5 ปี เด็กมีปัญหาในด้านจิตใจและอารมณ์มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี และมีแนวโน้มว่า เด็กชายจะมีปัญหาในเรื่องของพฤติกรรมการปรับตัวและความสามารถทางสังคมอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับผู้เลี้ยงดูเด็กของ วอชส์ และคนอื่น ๆ (Wachs and others. 1993) ศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กอายุ 18-30 เดือน จำนวน 153 คน พบว่า การกระตุ้นทางวาจาของผู้เลี้ยงดูมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถทางพฤติกรรมการปรับตัว ส่วนการกระตุ้นทางกายภาพ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสามารถทางพฤติกรรมการปรับตัว และพบว่าในเรื่องลักษณะของโรงเรียนอนุบาล ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปรับตัวเช่นกัน ดังเช่น การศึกษาของ เชสเตอร์ (Chester. 1993) ได้ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลที่มีชื่อเสียง (Accredited Kindergarten) ในประเทศสหรัฐอเมริกาเปรียบเทียบกับโรงเรียนอนุบาลทั่วไป โดยใช้ The Vineland Behavior Scales พบว่าเด็กปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาลที่มีชื่อเสียงมีทักษะในการใช้ชีวิตประจำวัน ทักษะในการสื่อสารดีกว่าเด็กปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาลทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเรื่องของความเชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษานั้น มาร์ติเนซ (Martinez. 1993) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Language Proficiency) กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กเปโตรโก เกรด 3 เกรด 4 และเกรด 5 จำนวน 90 คน โดยใช้ The Language Assessment Battery และ The Adaptive Behavior Inventory for Children พบว่า ความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการปรับตัว โดยเด็กที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาสูง จะมีพฤติกรรมการปรับตัวสูง และนอกจากนี้ ยังพบว่า เด็กที่มีการใช้ภาษามากกว่า 1 ภาษา การวัดพฤติกรรมการปรับตัวต้องคำนึงถึงภาษาที่ใช้ในการวัดด้วย โดยพบว่า ในภาษาที่เด็กมีความเชี่ยวชาญมากกว่า จะมีพฤติกรรมการปรับตัวที่สูงกว่า นอกจากนี้ การใช้ยาในขณะตั้งครรภ์ของมารดา ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปรับตัวเช่นกัน ดังที่ แคนตัน (Kenton. 1995) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ

สติปัญญา สังคม อารมณ์ และพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในช่วงอายุ 4-5 ปี ที่มารดาใช้ยาขณะตั้งครรภ์จำนวน 25 คน เปรียบเทียบกับเด็กปฐมวัยในช่วง 4 - 5 ปี ที่มารดาไม่ได้ใช้ยาในขณะตั้งครรภ์จำนวน 31 คน โดยใช้ The McCarthy Scales of Children's Abilities (MSCA) ,The Vineland Adaptive Behavior Scales (VABS), The Child Behavior Checklist (CBCL) และ The Parent Stress Index (PSI) พบว่าเด็กอายุ 4 - 5 ปีซึ่งมารดามีประวัติการใช้ยาขณะตั้งครรภ์เด็กจะมีปัญหาในด้านสติปัญญา การเข้าสังคม พฤติกรรมการปรับตัว และมีอารมณ์ที่แปรปรวนมากกว่า เด็กที่มารดาไม่มีประวัติการใช้ยาในขณะตั้งครรภ์และยังมีการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวอีก คือ สเปอลอค และเพรสตัน(Spurlock and Preston. 1995) ได้ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของคนผิวดำอายุ 10 - 12 ปี พบว่าบิดามารดา ครู และเพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวและความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง (Conflict) ของเด็ก

จะเห็นได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัว และสำหรับเด็กไทยแล้วปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัว เช่นเดียวกับการศึกษาในต่างประเทศหรือไม่หรืออาจจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญกว่าเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งควรจะได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางต่อไป

พฤติกรรมกรรมการปรับตัวกับการศึกษาเด็กลักษณะพิเศษ

ในการศึกษาถึงลักษณะพิเศษของเด็กนั้น ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง สำหรับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวนั้น ได้มีการนำมาศึกษาพัฒนาการของเด็กดังนี้ คือ

พรุนети และคนอื่น ๆ (Pruneti and others. 1989) ศึกษาใช้พฤติกรรมบำบัดในเด็ก ภายหลังการกระทบกระเทือนทางสมองอย่างรุนแรง โดยใช้ Token Economy program (TE) ในกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ที่มีปัญหาด้านการสติปัญญา และพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากการกระทบกระเทือนทางสมองอย่างรุนแรง หลังจากใช้ TE program (ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างบิดามารดาผู้บำบัดรักษา และโรงเรียน) 2 ปี พบว่า เด็กมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวดีขึ้น

เรสทอล และคนอื่น ๆ (Restall and others. 1994) ศึกษารูปแบบการเล่นของเด็กออทิสติก ที่มีอายุ 3 - 6 ปี จำนวน 9 คน เปรียบเทียบกับเด็กปกติ โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior และการสังเกตพฤติกรรมการเล่นของเด็กจากวิดีโอเทป ผลการศึกษาสนับสนุนว่า ความบกพร่องของพัฒนาการสังคม คือลักษณะเด่นของเด็กออทิสติก ซึ่งสามารถประเมินและพัฒนาได้ จากรูปแบบของการเล่นของเด็ก

ไดเกนส์ และคนอื่น ๆ (Dykens and others. 1994) ศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กดาวน์ ซึ่งศึกษาในเด็กอายุ 1.08-11.5 ปี จำนวน 80 คน โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior Scales พบว่าในเด็กดาวน์อายุ 1 - 6 ปี เมื่ออายุมากขึ้นจะมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวดีขึ้น และในเด็กดาวน์ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 6 ปี ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและพฤติกรรมกรรมการปรับตัว

ยานูลิส (Yanulis. 1994) ได้ศึกษาความสามารถทางสติปัญญา (Cognitive Functioning) พฤติกรรมการปรับตัว (Adaptive Behavior) และความเครียดของผู้ปกครอง (Parenting stress) ในเด็กกำพร้าอายุแรกเกิด ถึง 6 ปี โดยใช้ The Infant Monitoring Questionnaire, The Vineland Scales และ The Parenting Stress Index พบว่า เด็กกำพร้ามีพัฒนาการทางด้านการเคลื่อนไหวของนิ้วมือ การเข้าสังคม การปรับตัว การสื่อความหมาย ความสามารถทางสติปัญญา และการใช้ภาษาช้ากว่าเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าบุตรบุญธรรมมีความเครียดมากกว่าผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โอห์เรน (Ohren. 1994) ได้ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวในห้องเรียนของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และเด็กที่มีแรงจูงใจไม่สมฤทธิ์ต่ำกับเด็กปกติ พบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้จะมีพฤติกรรมการปรับตัวในห้องเรียนต่ำกว่าเด็กที่มีแรงจูงใจไม่สมฤทธิ์ต่ำ และเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้และเด็กที่มีแรงจูงใจไม่สมฤทธิ์ต่ำ จะมีภาวะพึ่งพาสูงกว่าเด็กปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไดเกนส์ และคนอื่น ๆ (Dykens and others. 1996) ศึกษาทิศทางและรูปแบบของพฤติกรรมการปรับตัวในเด็กชาย ที่มีความผิดปกติของโครโมโซม X โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior Scales พบว่าเด็กชายที่มีอายุต่ำกว่า 10 ปี มีพฤติกรรมปรับตัวสูงขึ้นตามอายุ โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย ในเด็กอายุ 11-20 ปี พบว่า มีพัฒนาการของพฤติกรรมปรับตัวคงที่ หรือเพิ่มขึ้นอย่างไม่แน่นอน เมื่ออายุ 21-40 ปี พฤติกรรมการปรับตัวจะหยุดนิ่งนอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมการปรับตัวและสติปัญญาสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากการนำพฤติกรรมการปรับตัว มาศึกษาในเรื่องพัฒนาการของเด็กลักษณะพิเศษแล้ว ยังมีการศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กลักษณะพิเศษในเรื่องของการรักษาและการติดตามผล ดังนี้ คือ

วอลเตอร์ และคนอื่น ๆ (Walters and others. 1994) ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กที่ติดเชื้อเอดส์ ทั้งก่อนและหลังการได้รับยา Zidovudine โดยศึกษาในเด็ก 25 คน อายุ 1-12 ปี โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior, The Intelligence Test และ The Q-sort Behavioral Rating Scales พบว่าก่อนการรักษาเด็กที่ติดเชื้อเอดส์ จะมีความบกพร่องของพฤติกรรมการปรับตัว หลังจากได้รับยา 6 เดือน เด็กมีพฤติกรรมสื่อสาร การดำรงชีวิตประจำวัน และการเข้าสังคม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าพฤติกรรมการปรับตัว มีความสัมพันธ์ในทางบวกความสามารถทางสติปัญญา

เดวิส และคนอื่น ๆ (Davies and others. 1994) ศึกษาการเปรียบเทียบการรักษา โดยการปรึกษาเป็นรายบุคคลและการรักษาโดยการเข้ากลุ่ม สำหรับเด็กอนุบาลที่มีปัญหาพัฒนาการล่าช้า ในเด็ก 8 คน อายุเฉลี่ย 50 เดือน โดยใช้วิธีการเข้ากลุ่มและในเด็ก 10 คน ใช้วิธีการรักษาเป็นรายบุคคล อายุเฉลี่ย 51.13 เดือน โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior ในการประเมินผลการรักษา พบว่า การรักษาทั้ง 2 วิธีสามารถเพิ่มทักษะการใช้มือและแขน ขา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า การรักษาทั้งรายกลุ่ม และ

รายบุคคลให้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ริมแลนด์ และคนอื่น ๆ (Rimland and others. 1995) ได้ศึกษาการฝึกการไต่ ยืนให้สมบูรณ์ขึ้นในเด็กออทิสติก โดยศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก อายุ 4 - 21 ปี จำนวน 18 คน โดยใช้ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน พฤติกรรมที่ผิดปกติ ปัญหาในการไต่ยืนและความไวในการไต่ยืน พบว่า การฝึกการไต่ยืนมีผลทำให้พฤติกรรมที่ผิดปกติ และปัญหาในการไต่ยืนลดน้อยลง แต่ไม่พบความเปลี่ยนแปลงในการศึกษาความไวในการไต่ยืน

คาร์ลสัน และคนอื่น ๆ (Carlson and others. 1995) ศึกษาตัวทำนายภาวะ การเจ็บป่วยในเด็กที่มีเนื้องอกที่สมอง ในเด็กอายุ 2-16 ปี จำนวน 63 คน พบว่าสิ่งที่มี อิทธิพลต่อการแสดงออกของภาวะการเจ็บป่วยของเด็ก คือ ความเครียดของครอบครัว ตัว แบบในครอบครัว และจำนวนบิดามารดาที่บ้าน และพบว่าตัวทำนายที่ดีที่สุด คือ พฤติกรรมที่มี ปัญหาของเด็กและพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ล้วนเป็นงานวิจัยที่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในต่างประเทศทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลสำคัญประการหนึ่ง คือ ในต่างประเทศ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความสนใจกันอย่างกว้างขวางในการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับแนวความคิดและการวัดพฤติกรรมการปรับตัว รวมถึงการพัฒนาแบบวัดพฤติกรรม การปรับตัวให้มีความเป็นมาตรฐาน และมีคุณสมบัติของแบบวัดทางจิตวิทยาอย่างครบถ้วน (พิศ สมัย อรทัย. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Alex. 1990 ; citing Reschly. 1987 - 88) และเป็นที่ทราบกันดีว่า ในแต่ละประเทศย่อมมีสภาพสังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในเรื่องของแบบวัดในแต่ละประเทศ จึงน่าจะเหมาะสมกับประเทศนั้น ๆ เท่านั้น สำหรับ ในประเทศไทย ก็มีผู้ศึกษาในเรื่องแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวเช่นกัน คือ

พิศสมัย อรทัย (2540) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยที่ เหมาะสมกับเด็กไทย โดยศึกษากับนักเรียนอนุบาล 1 - 3 ของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ช่วงอายุ 3 - 6 ปี ได้แบบวัด พฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย 147 ข้อ 4 ด้านหลัก คือ ด้านการช่วยเหลือตนเอง ด้านการเคลื่อนไหว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านสติปัญญาการสื่อความหมาย ซึ่งด้าน หลักนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้านย่อย คือ ด้านการแสดงออก ด้านการรับรู้ และด้านการเขียนขั้น พื้นฐาน

จากการศึกษาองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัว ทำให้ทราบว่า ในประเทศไทย ได้มีการศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวอยู่บ้าง แต่มิได้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวโดยตรง เป็นการศึกษาองค์ประกอบเพียงบางด้าน ของพฤติกรรมการปรับตัวเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึง รวบรวมกล่าวถึงดังเช่น การศึกษาพัฒนาการของการรับรู้ของเด็กปฐมวัยของ ประไพจิตร สุขสวัสดิ์ (2534) ได้ศึกษาพัฒนาการ ด้านการรับรู้ขนาดวัตถุของเด็กก่อนวัยเรียน พบว่า เด็ก อายุ 2 ปี มีพัฒนาการด้านการรับรู้ขนาดวัตถุตามเกณฑ์การรับรู้แล้ว และเด็กเริ่มมีพัฒนาการ ด้านการรับรู้ขนาดวัตถุตามเกณฑ์มาตรฐาน เมื่ออายุ 2 ปี ส่วนพัฒนาการด้านการรับรู้ขนาด วัตถุตามเกณฑ์การใช้งาน เริ่มพัฒนาเมื่ออายุ 4 ปี เด็กก่อนวัยเรียน มีพัฒนาการด้านการรับรู้ขนาด วัตถุตามเกณฑ์การรับรู้เพิ่มขึ้นตามระดับอายุนั้น คือ เด็กอายุ 3 ปี, 4 ปี และ 5 ปี มีการรับรู้ ขนาดวัตถุตามเกณฑ์การรับรู้มากกว่าเด็กอายุ 2 ปี แต่ระหว่างเด็กอายุ 3 ปี, 4 ปี และ 5 ปี มีการรับรู้ขนาดวัตถุตามเกณฑ์การรับรู้ไม่แตกต่างกัน หรือจะเป็นการศึกษาพัฒนาการของการ รับรู้ของสุดาทิพย์ ภูพานิช (2535) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมในวงกลมเป็นกลุ่มย่อย ที่มีต่อ ความสามารถในการรับรู้และความเข้าใจในทักษะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ ได้รับประสบการณ์กิจกรรมในวงกลมเป็นกลุ่มย่อย มีพัฒนาการด้านความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจทักษะของผู้อื่นเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์ กิจกรรมในวงกลมมีพัฒนาการด้านความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทักษะของผู้อื่นเพิ่มขึ้น ซึ่ง การรับรู้การถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของพฤติกรรมการปรับตัว นอกจากนี้ยังมีการศึกษา พัฒนาการทางสติปัญญาโดยการใช้เกมศึกษามิติสัมพันธ์ และการจัดกิจกรรมเช่นเดียวกับ เยาว พรหม ทิมทอง (2535) ได้ศึกษาการพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัยด้วยเกมการศึกษามิติสัมพันธ์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นเกมการศึกษามิติสัมพันธ์ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ จัดกิจกรรมเล่นเกมการศึกษาแบบปกติตามหน่วยการสอน มีการพัฒนาสติปัญญาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการศึกษาของ ฉัตรชุตา เขียรปรีชา (2536) ได้ศึกษา พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม ในบรรยากาศที่มีเสียงดนตรี ประกอบ พบว่า พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมที่มีเสียงดนตรี ประกอบ แตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง จากการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบของพฤติกรรมการปรับตัวแล้ว สติปัญญาก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของ พฤติกรรมการปรับตัว นอกจากนี้ กรวิภาสพรพิกิจจาง (2531) ได้ศึกษาความสามารถในการ ใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบขั้นนำ และแบบอิสระ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบอิสระ มีความสามารถในการใช้

กล้ำมเนื้อเล็กได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบซ้ำๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการศึกษานี้พัฒนาการทางด้านการเคลื่อนไหวนั้น ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของพฤติกรรม การปรับตัวเช่นกัน

จึงพอสรุปได้ว่า ในประเทศไทยนั้นได้มีการศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวอยู่บ้างเช่นกัน แต่เป็นการศึกษาในบางองค์ประกอบเท่านั้น และโดยส่วนมากแล้ว มักเป็นการศึกษาในเรื่อง ของพัฒนาการแทบทั้งสิ้น ซึ่งก็ถือได้ว่า เป็นปัจจัยที่พัฒนาพฤติกรรม การปรับตัวเช่นกัน และจาก การศึกษาในเรื่องพฤติกรรม การปรับตัวโดยรวมที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า มีอิทธิพลหลายอย่าง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การปรับตัว รวมทั้งสภาพวัฒนธรรมในแต่ละสังคมด้วย และในเด็กปฐมวัย อิทธิพลที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด คือ บิดามารดา จึงทำให้ผู้วิจัย เกิดความสนใจที่จะศึกษา บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การปรับตัว ซึ่งผลที่ได้รับคงจะเป็น ประโยชน์บ้างไม่มากนักน้อยแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เพื่อนำไปเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรม ของเด็กปฐมวัยต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

ความหมายของบทบาท

คำว่า "บทบาท" มีความหมายจากคำว่า "ตำแหน่ง" หรือ "ฐานะ" ซึ่งเป็นสิทธิและหน้าที่ ที่บุคคลพึงกระทำ โดยที่สิทธิและหน้าที่เหล่านี้ วินิจฉัย "ตำแหน่ง" ของแต่ละบุคคลในสังคม แล้วมีความเกี่ยวข้องกับบรรทัดฐาน ขนบธรรมเนียม ประเพณีทางสังคม ที่บุคคลนั้นอยู่ การแสดงบทบาทตามฐานะของบุคคลจะต้องมีการพัฒนา โดยอาศัยการเรียนรู้ในสถานการณ์แห่งการกระทำ และวัฒนธรรมที่บุคคลอื่นในสังคม ดังนั้น บทบาทจึงเป็นตัวกลางระหว่างสังคมกับบุคคลและการแสดงพฤติกรรมของบุคคลกลายมาเป็นแนวทางปฏิบัติของสังคม (เพียว ี ผลภาค. 2539)

บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

บิดา มารดามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งยวดในการพัฒนาบุคลิกภาพ นักจิตวิทยาพัฒนาการต่างก็เห็นว่า ห้าขวบแรกของชีวิตเป็นช่วงสำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ เพราะเด็กในวัยนี้ หากได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องด้วยความรัก และความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ก็สามารถจะช่วยเหลือตนเองให้เด็กมีความเจริญเติบโตสมบูรณ์ทั้งกายและใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่มั่นคง ไม่อ่อนไหวง่าย มีความหนักแน่นและเห็นคุณค่าของตนเอง อยากรจะแสดงออกถึงความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อความสำเร็จให้ปรากฏเป็นที่ยอมรับแก่ครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่เด็กได้เรียนรู้ตามแบบอย่าง และเด็กได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง ค้นพบคุณลักษณะเฉพาะตัว (Ego Identity) ของตนเอง และมีแรงจูงใจที่จะเลียนแบบคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากต้นแบบที่ดี เด็กจะต้องการมีคุณสมบัติต่าง ๆ เหมือนผู้ใหญ่ เช่น มีอำนาจ ความมีพลังกำลัง ความสามารถ และได้รับความรักและการยกย่องจากผู้อื่น หากครอบครัวมีความมั่นคงเป็นครอบครัวที่มีความสมบูรณ์ ก็พร้อมจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้ บิดา มารดาจะสั่งสอนอบรมให้เด็กมีบุคลิกภาพแบบต่าง ๆ จากการเรียนรู้สภาพแวดล้อม และบรรยากาศภายในและภายนอกครอบครัว (ยูดี เจียร์มประสิทธิ์. 2536)

นอกจากนี้ สุชา จันทน์เอม (2538) ยังกล่าวถึงบทบาทของบิดา มารดา ต่อการตอบสนองความต้องการของเด็ก ดังนี้ คือ

1. สมองความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (Physiological Needs) เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ถือว่าเป็นอันดับแรก เพราะถ้าตอบสนองพอเพียงก็จะมีผลต่อการพัฒนาการด้านอื่นๆ ตามมา ซึ่งจะทำให้ได้ดังนี้ คือ

- 1.1 อาหาร ควรให้ลูกหลักโภชนาการตั้งแต่วัยทารก
- 1.2 การพักผ่อน ให้เด็กได้นอนอย่างเพียงพอ เหมาะสมกับวัย และรู้จักทำงานพักผ่อน เช่น ทำงานอดิเรก
- 1.3 การออกกำลังกาย ควรให้เด็กออกกำลังกายอย่างถูกต้อง และเหมาะสม
- 1.4 การขับถ่าย ฝึกให้เด็กขับถ่ายให้เป็นเวลา
- 1.5 การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการตรวจร่างกาย
- 1.6 การป้องกันอุบัติเหตุ คือ ไม่ควรให้เด็กอยู่ตามลำพัง ระวังของที่เป็นอันตราย เก็บยาและเครื่องใช้ประจำบ้านต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายให้พ้นมือเด็ก ซ่อมแซมสิ่งของที่ชำรุดที่จะเป็นอันตรายแก่เด็ก เป็นต้น
2. สมองความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) ได้แก่
 - 2.1 การให้ความรักและเอาใจใส่
 - 2.2 การให้อิสราภาพ
 - 2.3 การให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองมีส่วนร่วมหรือเป็นของเขา
3. ปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง คือ ให้เด็กได้มีความคิด และสำนึกในค่านิยมที่จำเป็น และถูกต้อง
4. อบรมมารยาททางสังคม เพื่อให้เด็กอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสอนให้เด็กรู้จักข้อปฏิบัติที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนให้เด็กปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
5. การอบรมศีลธรรมจรรยา และการส่งเสริมการมีศรัทธาในศีลธรรมจรรยา แก่เด็ก
6. การถ่ายทอดวัฒนธรรม (Social Culture) แก่เด็กและ Dr.George Preston ได้กล่าวว่า บิดา มารดาควรระลึกถึงหน้าที่ที่มีต่อเด็ก ดังนี้
 1. ให้ความรักและความเอาใจใส่ตั้งแต่เกิด
 2. ยอมรับในสิ่งที่เด็กได้จากพันธุกรรม และช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโต และพัฒนาการเท่าที่ความสามารถของเด็กจะมีได้
 3. ช่วยให้เกิดเจริญเติบโตในทุกด้านอย่างดีที่สุด
 4. รู้จักแบบแผนความเจริญเติบโตโดยเฉพาะของเด็ก
 5. ให้ความรัก ยกย่อง และสร้างความเชื่อมั่นแก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีอารมณ์มั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพที่ดี และดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข

โดยทั่วไปแล้วครอบครัวไทยสมัยก่อน บิดามีอำนาจในการปกครองบ้าน และมีหน้าที่หารายได้มาเลี้ยงครอบครัว โดยมีมารดาเป็นผู้บรมสั่งสอนบุตร แต่ปัจจุบัน มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน บทบาทของบิดาและมารดาก็เปลี่ยนแปลงไป คือบิดาต้องมาช่วยมารดาทำงานหรือเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น

เนื่องจากบิดาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในสถาบันครอบครัว ซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ

1. คุณละตุร ภรรยา ให้ได้รับความรักความอบอุ่น บรรยากาศของครอบครัวที่อบอุ่น เป็นสิ่งที่บิดาจะให้ได้ ครอบครัวที่ขาดบิดาจะรู้สึกเหงา ไม่นั่นคง ทำให้บุตรมีปมด้อย
2. เป็นกำลังทางเศรษฐกิจของครอบครัว หากขาดบิดา แล้วมารดาและบุตรจะต้องทำงานหนักมากขึ้น การที่มีบิดาอยู่ด้วยทำให้ครอบครัวมีฐานะมั่นคงกว่า
3. คุณละตุรให้ได้รับการศึกษาสูง ๆ บิดาเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการศึกษาได้
4. การเป็นผู้นำของครอบครัว ถ้าขาดบิดา แล้วจะขาดผู้นำของบุตร และครอบครัวขาดคนที่รับผิดชอบต่อครอบครัว ขาดขวัญและกำลังใจ ขาดการวางแผนการอนาคตของครอบครัว

ลักษณะของครอบครัวไทยนั้น สามีเป็นหัวหน้าครอบครัว มีสิทธิ์ที่จะจัดการกับสมาชิกในครอบครัวตามที่ตนปรารถนา การตัดสินใจใด ๆ เป็นหน้าที่ของสามีทั้งสิ้น ปัจจุบันนี้บรรยากาศในครอบครัวแบบเดิมค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ทั้งสามี และภรรยาเป็นผู้นำครอบครัวร่วมกันปรึกษาหารือ ช่วยกันทำงานบ้าน ฝ่ายชายเข้ามามีบทบาทในบ้านมากขึ้น ผู้นำที่ดีในยุคสมัยประชาธิปไตย คือ การเป็นเพื่อนและเป็นพี่ปรึกษาของภรรยาและบุตร ดังนั้น บิดาจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ เทียบเท่ากับมารดา ดังนั้นบทบาทของบิดาบทบาทของมารดา จึงต้องประกอบด้วยบทบาทในหลาย ๆ ด้าน ในการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งพอจะสรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้ เอเวอร์โซล (เพียวัว ผลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Anderson.1982 ; citing Eversoll. 1974) สรุปได้ดังนี้ คือ

1. บทบาทด้านการเลี้ยงดูบุตร

การเลี้ยงดูบุตรนับได้ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของบิดา มารดาในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงลักษณะครอบครัว คู่สมรสจำเป็นต้องแยกครอบครัวมาอยู่ตามลำพัง การเลี้ยงดูบุตร จึงเป็นลักษณะที่ต้องช่วยเหลือกันระหว่างบิดาและมารดา ไม่ใช่หน้าที่เฉพาะของใครคนใดคนหนึ่ง อีกทั้งสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน บทบาทของมารดาในการเลี้ยงดูบุตรอย่างเดียวจึงลดลงไป บทบาทใหม่ของบิดา คือ ช่วยอบรมเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น ดังนั้น บทบาทของบิดามารดา ในการเลี้ยงดูบุตร จึงควรเป็นพฤติกรรมการดูแลบุตรให้พัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ การดูแลสุขภาพร่างกายบุตร การดูแลให้บุตรรู้จักเลือกอาหารที่ถูกต้องเหมาะสม การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การดูแลเมื่อบุตรไม่สบายหรือเจ็บป่วย การรับฟังความคิดเห็นของบุตร การยอมรับสภาพอารมณ์และจิตใจของบุตรการสนใจพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุตร ฯลฯ (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1982)

2. บทบาทด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม

บิดา มารดามีความสำคัญเพราะเป็นตัวแทนที่นำสรีรธาของบุตร ลักษณะบุคลิกภาพส่วนมาก ไม่ได้ถ่ายทอดทางยีนส์ไปจากบิดาและมารดาโดยตรง แต่เกิดจากการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้ที่จะหล่อหลอมพฤติกรรมให้เหมือนพฤติกรรมของบุคคลอื่นก็คือการเลียนแบบจากตัวแบบ และบุคคลแรกที่จะเป็นตัวแบบสำหรับบุตร ก็คือ บิดา มารดา ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ กล่าวว่า เด็กอายุประมาณ 3 ถึง 6 ขวบ เด็กเรียนรู้ที่จะเลียนแบบบทบาททางเพศของตนตามที่สังคมคาดหวัง คือ เด็กชายจะเลียนแบบพฤติกรรมของบิดา ส่วนเด็กหญิงก็จะเลียนแบบพฤติกรรมของมารดา (เพยาวี ผลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก นวลละออ สุภาพล. 2527) บิดามารดาจึงมีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาความรู้สำนึกของบุตรต่อสังคม เพื่อให้มีพฤติกรรมที่อยู่ในมาตรฐานของสังคมและสิ่งแวดล้อม อันเป็นที่ยอมรับ โดยการกำหนดคณณะระเบียบต่าง ๆ สำหรับบุตร การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน การใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งทุกประเภท การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน และเป็นแบบอย่างทางด้านระเบียบวินัย เป็นต้น (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1982)

3. บทบาทด้านการแก้ปัญหา

พาร์กอด พาร์สัน กล่าวว่า บิดาเป็นบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเป็นผู้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของครอบครัว (เพยาวี ผลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Benson.

1985) ได้แก่ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร การช่วยเหลือบุตรในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การแก้ปัญหาเมื่อเกิดการขัดแย้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น โดยปกติแล้วบิดาค่อนข้างห่างเหินจากครอบครัว เนื่องจากหน้าที่การงาน แต่เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงาน เช่นในตอนเย็น หรือวันหยุดสุดสัปดาห์ บิดาจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัว และการวางแผนต่าง ๆ (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Robischon and Scott. 1965) บิดามักจะมีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่ามารดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับชุมชนภายนอก แต่มารดาจะเป็นที่ปรึกษาของบิดา โดยสามารถเจรจาตกลงกันได้ มิใช่ว่าจะไร้อำนาจเสียเลย นอกจากนี้บทบาทของบิดามารดา ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับบุตรแตกต่างกันไปตามลักษณะของปัญหา อาจจะเป็นปัญหาทางด้านร่างกาย ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียน หรือด้านอื่น ๆ

4. บทบาทด้านการหาเลี้ยงครอบครัว

บิดาเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด และเป็นบุคคลแรกที่จะช่วยเหลือครอบครัวทางด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่แล้วบิดาจะเป็นกำลังสำคัญในการหาเลี้ยงครอบครัว (เพยาว์ พลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Bowly. 1968 ; Benson. 1985) ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ที่ภาวะสังคมเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปโดยที่มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน แต่บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบิดาต่อครอบครัวก็มีได้ลดลง บิดายังคงมีบทบาทเป็นผู้นำเลี้ยงครอบครัวเช่นเดิม ดังนั้นบิดาจึงควรให้ความสำคัญต่อการหารายได้ของครอบครัว มีความสนใจในโปรแกรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นกำลังสำคัญในการหาเลี้ยงครอบครัว และหารายได้เมื่อบุตรเจริญเติบโต

5. บทบาทด้านสันตนาการ

บิดามีบทบาทมากกว่ามารดาในการจัดกิจกรรมให้แก่บุตร (เพยาว์ พลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Horna and Lupri. 1987 ; citing Hass. 1981) ดังนั้นบทบาทของบิดาในด้านสันตนาการ จึงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในยามว่างให้แก่สมาชิกในครอบครัว บิดาควรหาเวลาว่างเพื่อพักผ่อนหย่อนใจกับครอบครัว จัดสถานที่ภายในบ้านเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้ร่วมกิจกรรมกัน หรือเพื่อให้บุตรได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน รักษาสมรรถภาพร่างกายให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกับบุตร วางแผนให้สมาชิกในครอบครัวได้ร่วมกันสร้างสรรค์ส่งเสริมให้บุตรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สนใจการใช้เวลาว่างของบุตร พร้อมทั้งแนะนำให้บุตรรู้จักใช้เวลาว่างให้ถูกต้องเพื่อสร้างสรรค์ตัวเอง (เพยาว์ พลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1982)

จากการศึกษาข้างต้นพบว่า บิดามารดา มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเด็กมาตั้งแต่เริ่มสร้างครอบครัว หากครอบครัวซึ่งบิดามารดามีความรักต่อกันอย่างมั่นคง สามารถปรับตัวกับชีวิตสมรสได้ดี ย่อมพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่และมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม สามารถปรับตัวอย่างมีความสุข และมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ มีคุณค่าต่อสังคม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์

فروยด์ (Sigmund Freud) ได้เน้นถึงความสำคัญของกระบวนการกระทำตนตามอย่างบิดา มารดา เพศเดียวกับเด็ก ซึ่งเด็กจะถอดแบบบิดา มารดา เมื่ออายุ 3-5 ปี อยู่ในระยะปม Oedipus โดยที่เด็กผู้ชายจะรักและต้องการมารดามาก ในขณะที่เดียวกันเขาก็รู้ว่าบิดาก็รักและต้องการมารดามากเช่นกัน ทำให้เด็กผู้ชายมองว่าบิดาเป็นคู่แข่ง เกิดความวิตกกังวลว่าบิดาจะไม่รักตนและเกิดความกลัวว่า บิดาจะตัดอวัยวะเพศของตน เมื่อเขาตระหนักว่าไม่สามารถเอาชนะบิดาได้จึงหันมาเลียนแบบบิดา เพื่อให้บิดารัก และขณะเดียวกันก็ทำให้มารดาพอใจเขาเช่นเดียวกับพอใจในบิดา ส่วนเด็กผู้หญิงเกิดความขุ่นเคืองมารดาว่า ทำให้เธอไม่มีอวัยวะเพศเหมือนเด็กผู้ชาย จึงเกิดความรู้สึกไม่รักมารดาและหันมารักบิดาแทน ด้วยความรักบิดานี้ทำให้เด็กผู้หญิงพัฒนาความเป็นหญิงตน เพื่อให้บิดาพอใจ โดยการเลียนแบบบุคลิกภาพของมารดา ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นที่รักของบิดามากที่สุด (พงษ์สุดา รัตนมาศ มงคล. 2533 :31 ; อ้างอิงมาจาก Bem. 1981 : 354 ; citing Sears, Rau and Alpert. 1965 ; William. 1983 : 30 - 30 ; นวลละออ สุภาพล. 2527 : 56 - 60)

ทฤษฎีจิตสังคมของอีริกสัน

อีริกสัน (Erik Erikson) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2522 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1951) เน้นความสำคัญของวัยเด็กว่า เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเป็นสิ่งแปลกใหม่ และน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก ถ้าหากสภาพแวดล้อมที่เด็กประสบอยู่ ทำให้เด็กมีความสุข เด็กจะมองโลกในแง่ดี มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และเกิดความไว้วางใจต่อผู้อื่น แต่ถ้าหากเด็กประสบสิ่งที่ไม่พอใจ ประสบการณ์รอบตัวเด็กจะทำให้เด็กขาดความสุข เด็กจะมีทัศนะมองโลกในแง่ร้าย และทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ดังนั้นการที่

เด็กจะเรียนรู้ว่าโลกที่ตนอยู่มีความสุขหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการที่ตนได้รับสิ่งที่ตนพอใจมากเพียงใด สิ่ง que เด็กจะได้รับเพื่อสนองความต้องการ ได้แก่ การกินอาหาร การนอน การจับถ้าย ฯลฯ เป็นต้น ดังนั้น อิริคสัน จึงมุ่งความสนใจไปสู่การปฏิบัติตนของบิดา มารดา ที่มีต่อเด็ก โดยเน้นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง และยอมรับความสำคัญของวัยเด็กเล็ก ซึ่งเป็นวัยสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพ

ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจของเปียเจต์

เปียเจต์ (Jean Piaget) (อารี รังสินนท์. 2524 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. 1969) กล่าวว่า พัฒนาการทางสติปัญญา ความรู้ บุคคลต้องการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งจะต้องประกอบด้วย กระบวนการที่สำคัญ 2 อย่างคือ Assimilation และ Accomodation ในระยะเวลาตั้งแต่วัยทารก จนถึงวัยรุ่น คนเราจะค่อย ๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นซึ่งบิดา มารดามีหน้าที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้น และรู้จักริเริ่มด้วยตนเอง บิดามารดาจึงไม่เพียงแต่บอกให้เด็กทำตาม แต่ต้องคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ และช่วยให้เด็กอยากเรียนรู้ ตลอดจนจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการเรียนรู้ของเด็กด้วย การส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยการแสดงความคิดเห็นรู้จักให้เหตุผล โต้แย้งอภิปราย ก็จะเป็นวิธีการเสริมสร้างสติปัญญาของเด็กให้เจริญงอกงาม รู้จักคิดริเริ่ม และตัดสินใจได้ด้วยเหตุผล

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ครอบครัวที่มีลักษณะและโครงสร้างแตกต่างกัน จะมีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแตกต่างกันไปตามแนวความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งบิดา มารดา ได้เรียนรู้มาจากระบบการณ์ในอดีต ตลอดจนความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดู แนวทางให้การส่งเสริมพัฒนาการของบุตรที่บิดา มารดาจะมีโอกาสเรียนรู้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมในชีวิตประจำวัน ด้วยการมีโอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวที่แตกต่างกัน ส่งผลกระท^{ต่อ}ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ๆ ในครอบครัวเหล่านั้นให้มีคุณลักษณะนิสัยใจคอ พฤติกรรม หรือบุคลิกภาพแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับเด็กปฐมวัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับเด็กปฐมวัยพบว่า ส่วนใหญ่จะกล่าวรวมในลักษณะของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และพฤติกรรมของบิดา มารดา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกับบิดา และมารดา กับเด็กปฐมวัยมากล่าวดังนี้

งานวิจัยบทบาทของบิดากับเด็กปฐมวัย

วอลเลอร์สแตน และเคลลี (พวงษ์สุตา รัตนมาศมงคล. 2534 ; อ้างอิงมาจาก Biller. 1981 ; citing Walerstein and Kelly. 1980) ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของเด็กที่ขาดบิดา พบว่า เด็กที่ขาดบิดามีฐานะต่ำ ต้องพึ่งพาบุคคลอื่นในการมีประะสักรค์ทางสังคม และแสดงความคับข้องใจ ในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทั้งที่โรงเรียน และที่บ้าน

กุนทอล (Guentel. 1989) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวที่ผิดปกติของเด็กรวมวัย กับภาวะการถูกทอดทิ้งของบิดาโดยศึกษาถึงฐานะของครอบครัว ทักษะของมารดา เพศของเด็ก และอายุของเด็ก กลุ่มตัวอย่างคือ เด็ก 60 คน ที่กำพร้าบิดาหรือมารดา อยู่ก่อนแล้ว พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเด็กที่ถูกบิดาทอดทิ้ง มีพฤติกรรมการปรับตัวที่ผิดปกติมากกว่าเด็กที่กำพร้าบิดาหรือมารดาอยู่ก่อนแล้ว และพบว่า ในเด็กผิวดำจะมีความผิดปกติด้านพฤติกรรมการปรับตัวมากกว่าเด็กผิวขาว

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นว่า บิดามีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในเรื่องฐานะ ภาวะ และในเรื่องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

งานวิจัยบทบาทของมารดากับเด็กปฐมวัย

เวสเตอร์แมน และคนอื่น ๆ (Westerman and others. 1995) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจของมารดา กับกิจกรรมของเด็ก ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 70 คน อายุระหว่าง 4-14 ปี ในครอบครัวที่หลากหลาย โดยใช้ The Dyadic Adjustment Scales และ The Child Behavior Checklist พบว่า ในการตัดสินใจของมารดา และการปฏิบัติตัวของเด็กที่บ้านมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุกรี วิยะทัศน์ (2531) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคม และความเชื่อของ มารดาที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กก่อนวัยเรียน พบว่า มารดาที่มีโอกาสในการรับรู้ ข่าวสารน้อยมีผลทำให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการมากกว่า มารดาที่มีโอกาสในการรับรู้ข่าวสาร มาก และปัจจัยทางความเชื่อของมารดา ที่เป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้องกับอาหารและนม รวมทั้งความเชื่อในการงคอาหารแสดงในระยะหลังคลอด มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการของเด็ก ทำให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการเพิ่มมากขึ้น

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า มารดามีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะทุพโภชนาการของเด็ก

งานวิจัยบทบาทของบิดาร่วมกับบทบาทของมารดากับเด็กปฐมวัย

เจียว (Chaio. 1994) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก และความสามารถเชิงพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยในไต้หวัน พบว่า เด็กที่บิดามารดาใช้อ่านาจะ มีความสามารถเชิงพฤติกรรมมากกว่าเด็กที่บิดา มารดาไม่ใช้อ่านา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมิธ (Smith. 1994) ศึกษาพฤติกรรมที่มีปัญหาของเด็กภายหลังการได้รับการอุปถัมภ์ในกลุ่มตัวอย่าง 38 คน (ช่วงอายุ 3-6 ปี) โดยใช้ The Child Behavior Checklist, The Adaptive Social Behavior Inventory และ The Peabody Picture Vocabulary Test Revised (PPVT-R) พบว่าเด็กที่ได้รับการอุปถัมภ์ จะมีการปฏิบัติตัวที่ดีขึ้น

ลูบี้ และคนอื่น ๆ (Luby and others. 1995) ศึกษาภาวะเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 44 คน โดยใช้ The Behavioral Screening Questionnaire, Somatic Symptomatology and Adaptive Functioning พบว่า บุตรของบิดาหรือมารดาที่ติดสุรา จะมีความผิดปกติของบุคลิกภาพ ด้านสังคมมากกว่าเด็กปกติ

จากวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า บิดามารดามีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก ดังนั้น บิดามารดาที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป ไม่เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม จึงอาจส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กได้ และสำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษา โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบิดามารดาเช่นกัน ดังต่อไปนี้

อภิญา กังสนารักษ์ (2530) ได้ศึกษาพัฒนาการการใช้ภาษา ด้านจำนวนถ้อยคำ และการใช้ประโยคในการสื่อสาร ของเด็กวัยก่อนเรียน ในสถานสงเคราะห์ ของกรมประชา สงเคราะห์ และในครอบครัวปกติ พบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่อยู่ในครอบครัวปกติมีพัฒนาการทาง ภาษา ด้านจำนวนถ้อยคำ และการใช้ประโยคสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีอยู่ในสถาน สงเคราะห์และพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีอายุมากกว่ามีพัฒนาการทางภาษา ด้านจำนวนถ้อยคำ และการใช้ประโยคสูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า เด็กหญิงมีพัฒนาการทางภาษาไม่แตกต่างจาก เด็กชาย

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาพัฒนาการของเด็ก โดยการใช้กิจกรรมของบิฑามารดา มา เป็นปัจจัยในการพัฒนา ดังเช่น

รัชณี รัตน (2533) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ำเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย พบว่า ความสามารถในการใช้ กล้ำเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองสูงกว่าความ สามารถในการใช้กล้ำเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมในชีวิตประจำวัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทรงพร สุทธิธรรม (2534) ได้ศึกษาความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจทักษะ ของผู้อื่นของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลาการยึดตนเอง เป็นศูนย์กลาง พบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลาการยึด ตนเองเป็นศูนย์กลางและเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้จัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลา การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทักษะของผู้อื่นแตกต่างกัน

ศิรินารถ วัฒนกุล (2537) ได้ศึกษาพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น ของ เด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง "ร่วมงาน ร่วมใจ สายใยผูกพัน" พบว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ ปกครองสูงกว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมในชีวิตประจำ วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชลีพร พิสุทธิสุภฤทธิ (2537) ได้ศึกษาความสามารถในการสังเกตของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง "ชวนคุย ชวนร้อง ชวนเล่น" พบว่า เด็ก ปฐมวัยที่ผู้ปกครองส่งเสริมภาษา ด้วยกิจกรรมทางภาษา มีความสามารถในการสังเกตสูงกว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองส่งเสริมภาษา ด้วยกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า ทั้งบิดาและมารดา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสังคมหรือวัฒนธรรมใด ดังนั้นในการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม บัณฑิตหนึ่งๆที่เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก คือบทบาทของบิดา บทบาทของมารดานั่นเอง

งานวิจัยบทบาทของบิดาเปรียบเทียบกับบทบาทของมารดากับเด็กปฐมวัย

แซมบรานา และแนลลี่ (Zambrana and Nellie. 1993) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อของมารดา เปรียบเทียบกับบิดาในเรื่องพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและกิจกรรมของเด็กในโรงเรียน พบว่า บทบาทของบิดามารดามีผลต่อกิจกรรมของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่า สื่อจากมารดาและจากบิดามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

กอห์น (Kohn. 1993) ได้ศึกษาการจัดเลี้ยงของบิดามารดาและเด็กในการแยกเพศและการพัฒนาการของเด็กในด้านความสามารถ ในมุมมองของตัวเอง พบว่า บิดา มารดา ที่มีเพศตรงกันข้ามกับเด็ก จะใช้คำพูดบ่งบอกสถานะภาพทางเพศมากกว่าบิดา มารดาที่มีเพศเดียวกับเด็ก และพบว่า บิดาจะใช้คำพูดบ่งบอกสถานะภาพทางเพศมากกว่ามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กชายจะพูดเกี่ยวกับสถานะภาพทางเพศของตนเองกับมารดามากกว่าบิดา เด็กหญิงจะพูดเกี่ยวกับสถานะภาพทางเพศของตนเองกับบิดาในสัดส่วนที่เท่ากันกับมารดา

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในเรื่องการสอนของบิดาและมารดา สื่อในการสอนก็มีความแตกต่างกัน และในเรื่องการพูดเพื่อกำหนดสถานะภาพทางเพศของบิดามารดา ก็มีความแตกต่างกัน จึงพอสรุปได้ว่าบิดาและมารดามีบทบาทต่อพฤติกรรมของเด็กแตกต่างกัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

ในเรื่องบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว มีผู้ที่สนใจศึกษาเช่นกัน ดังต่อไปนี้

มอแรน และคนอื่น ๆ (Moran and others. 1991) ศึกษาการพัฒนาทักษะในการสอนเด็กออทิสติกของบิดามารดา ในเด็กออทิสติก 8 คน อายุ 3 - 9 ปี พบว่า การฝึกทักษะของบิดามารดาทางด้านการเขียน การเป็นแม่แบบ การอธิบายพฤติกรรม การโต้ตอบกลับ โดยใช้การพูด (การเตือน การให้รางวัล) ทำให้เด็กมีพฤติกรรมการปรับตัวที่ดีขึ้น

กลาสโค (Glascoe. 1994) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมการปรับตัว และความกังวลของผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการ ในเด็กอายุ 3-81 เดือน โดยใช้ An Intelligence Scales และ The Vineland Adaptive Behavior Scales พบว่า ความกังวลของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ถือเป็นข้อบ่งชี้ถึงพัฒนาการที่ล่าช้าโดยรวมมากที่สุด

กลีสัน (Gleason. 1995) ได้ศึกษาเด็กที่มาจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง อายุ 7 เดือน ถึง 16 ปี โดยใช้ The Vineland Adaptive Behavior และ The Conners Parent and Teacher Rating Scales พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรงมีพัฒนาการช้ากว่า และมีพฤติกรรมที่ผิดปกติมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศและกลุ่มอายุ

จะเห็นได้ว่า บิดาและมารดา สามารถพัฒนาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กได้ ซึ่งได้มีการศึกษาที่สนับสนุนให้เห็นถึงความสำคัญของบิดามารดา ในการพัฒนาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก ดังเช่น

อีเซอร์แมน และคนอื่น ๆ (Eiserman and others. 1992) ศึกษาการรักษาเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด ในเด็กอายุ 2-3 ปี จำนวน 40 คน พบว่า การรักษาโดยใช้บิดามารดา เป็นผู้บำบัดที่บ้านมีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการรักษาโดยผู้บำบัดที่คลินิกบำบัด และนอกจากนี้ยังพบว่า การรักษาโดยใช้บิดามารดาเป็นผู้บำบัด เด็กมีพัฒนาการทางด้านสังคมและบุคคลดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมลามเอด (Melamed. 1993) ศึกษาการนำระบบครอบครัวเข้าไปสู่เด็ก ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ช่วงอายุ 4-10 ปี ที่เคยได้รับการผ่าตัดทางด้านหู คอ จมูก มาก่อน ทำให้เด็กมีความกลัวในการดมยาสลบครั้งต่อไปโดยนำบิดามารดาที่ได้รับการฝึกฝนเข้ามามีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้เด็กมีพฤติกรรมการปรับตัวที่ดีขึ้น ซึ่งพบว่า เด็กที่บิดา มารดามีส่วนร่วมมี

พฤติกรรมกรรมการปรับตัวขึ้น

ฮิโรโตะชิ และคนอื่น ๆ (Hirotoshi and others. 1994) ศึกษาผลกระทบของปัจจัยพื้นฐานของเด็ก ทักษะของบิดามารดา และช่วงเวลาทำงานของมารดา ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก และมีความผิดปกติทางร่างกายที่มีผลมาจากจิตใจ (Psychosomatic Symptom) โดยวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามมารดาของเด็ก 3-5 ปี จำนวน 211 คน พบว่า ทักษะของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในเด็ก และนอกจากนี้ ยังพบว่า ทักษะเชิงลบของมารดา มีแนวโน้มว่าเด็กจะมีพฤติกรรมต่อต้าน อารมณ์แปรปรวนและเกรงในห้องเรียน และช่วงระยะเวลาการทำงานของมารดามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็ก และเชิงลบต่อความผิดปกติทางร่างกายอันเนื่องมาจากจิตใจ โดยมารดามีช่วงระยะเวลาการทำงานมาก เด็กจะมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวขึ้น และพบความผิดปกติทางร่างกายอันเนื่องมาจากจิตใจน้อยลง

จะเห็นได้ว่า บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมกรรมการปรับตัว มักจะศึกษาในเรื่องของการพัฒนาพฤติกรรมเป็นส่วนใหญ่ สำหรับในประเทศไทย ได้มีการศึกษาในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเน้นไปที่การอบรมเลี้ยงดู กับการปรับตัว ซึ่งจากการศึกษานี้มาแล้ว จะเห็นได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูก็เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา เช่นกัน จึงขอนำงานวิจัยในประเทศไทยในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดู กับการปรับตัวมากล่าวไว้ดังนี้ คือ

สมาน กำเนิด (2520) ได้ศึกษา การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก ซึ่งพบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่แตกต่างกัน ทำให้เด็กปรับตัวแตกต่างกัน

พงษ์สุตา รัตนมาสมงคล (2533) ได้ศึกษาทัศนคติต่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ ด้านการปรับตัวของวัยรุ่น จึงพบว่าทัศนคติของบิดาต่อบทบาทของการเป็นบิดารวม และบางด้านย่อย มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว ทั้งในกลุ่มรวม และเมื่อแยกกลุ่มชายหญิง

เพียว วัฒนา (2539) ศึกษาบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา การปรับตัวกับเพื่อน กับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น พบว่า บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา และการปรับตัวกับเพื่อน สามารถร่วมกันทำนาย ความรู้สึกมีคุณค่า ในตนเองได้ในวัยรุ่นทุกกลุ่ม ยกเว้นในวัยรุ่นเพศชาย บทบาทของบิดา ไม่สามารถร่วมทำนายความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองได้

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการปรับตัว จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในเรื่องของบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในการทำนายพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการกำหนดพฤติกรรมที่ประสงค์ของเด็กในสังคมต่อไป

สมมติฐานในการศึกษา

ตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ด้านต่าง ๆ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในด้านรวมและด้านย่อยในแต่ละด้านได้ ทั้งในกลุ่มรวม และเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิงในช่วง อายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียน อายุ 4-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร. มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 129,878 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียน อายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 800 คน โดยแบ่งเป็น

นักเรียนอนุบาลชาย อายุ 4-5 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลหญิง อายุ 4-5 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลชาย อายุ 5-6 ปี จำนวน 200 คน

นักเรียนอนุบาลหญิง อายุ 5-6 ปี จำนวน 200 คน

ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้มาโดย วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Size Table) แล้วปรากฏว่า ต้องใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละระดับอายุ จำนวน 397 คน เป็นอย่างน้อย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1970) รวม 2 ระดับอายุ ประมาณ 800 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ดำเนินการดังนี้

1. สํารวจจำนวน และรายชื่อของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับประถมศึกษา ที่เปิดรับนักเรียนในระดับอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. สุ่มเขตการปกครองของเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มา 5 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตบางเขน เขตปทุมวัน เขตมีนบุรีเขตคลองสาน เขตประเวศ
3. สุ่มรายชื่อโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาของเขตการปกครองทั้ง 5 เขตการปกครอง ที่สุ่มได้ในข้อ 2 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาเขตการปกครองละ 2 โรงเรียน ดังนี้

เขตบางเขน	ได้แก่	โรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนาราม
		โรงเรียนอนุบาลฤทธิยะวรรณาลัย
เขตปทุมวัน	ได้แก่	โรงเรียนอนุบาลสุนี
		โรงเรียนปทุมวัน
เขตมีนบุรี	ได้แก่	โรงเรียนมีนประสาทวิทยา
		โรงเรียนมีนบุรีศึกษา
เขตคลองสาน	ได้แก่	โรงเรียนบำรุงวิชา
		โรงเรียนสันสนีย์
เขตประเวศ	ได้แก่	โรงเรียนจินดาพร
		โรงเรียนอนุบาลมารียา
4. สุ่มห้องเรียนจากระดับชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ของโรงเรียนที่สุ่มได้จากข้อ 3 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน ได้จำนวน 30 ห้องเรียน

5. สุ่มนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ คือ อายุ 4-6 ปี แยกเป็นชาย หญิง และเป็นนักเรียนที่อาศัยอยู่ทั้งบิดา และมารดา มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) หลังจากนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่า ข้อมูลที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ มีจำนวนทั้งหมด 715 คน คิดเป็นร้อยละ 89.38 ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน ระดับอายุ และเพศ

โรงเรียน	อายุ 4 - 5 ปี			อายุ 5 - 6 ปี			รวมกลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนาราม	22	22	44	14	19	33	36	41	77
โรงเรียนอนุบาลฤทธิยะวรรณาลัย	29	20	49	12	19	31	41	39	80
โรงเรียนอนุบาลสุณี	10	19	29	15	18	33	25	37	62
โรงเรียนปทุมวัน	8	29	37	19	18	37	27	47	74
โรงเรียนมีนประสาทวิทยา	19	20	39	16	21	37	35	41	76
โรงเรียนมีนบุรีศึกษา	17	16	33	18	19	37	35	35	70
โรงเรียนอนุบาลคันสนีย์	11	19	30	17	23	40	28	42	70
โรงเรียนบำรุงวิชา	10	24	34	12	20	32	22	44	66
โรงเรียนอนุบาลจินดาพร	14	24	38	15	17	32	29	41	70
โรงเรียนอนุบาลมารียา	13	23	36	12	22	34	25	45	70
รวม	153	216	369	150	196	346	303	412	715

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัตถุประสงค์กรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย

การสร้างและลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เป็นส่วนของข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และโรงเรียน

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา เป็นแบบสอบถามถึงบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงและปรับปรุงมาจากแบบวัดบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ของเพียวี ผลภาค (2539) ซึ่งใช้วัดบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในวัยรุ่นมาปรับปรุงใหม่เนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

ลักษณะแบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วย ข้อคำถามที่มีทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกหรือหน้าที่ของบิดาหรือมารดา ที่ปฏิบัติต่อครอบครัวและบุตร ประกอบด้วยบทบาท 5 ด้าน คือ

1. ด้านการเลี้ยงบุตร จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-10
2. ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11-20
3. ด้านการแก้ปัญหา จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 21-30
4. ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 31-40
5. ด้านสันติภาพ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 41-50

แนวคัมภพาทของบิศา บทบาทของมารดา

ให้ผู้ตอบอ่านข้อวัดแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าพฤติกรรมหรือหน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าว บิศา ปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง จากปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติน้อยครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องเพียงคำตอบในแต่ละข้อ จากนั้นกลับมาพิจารณาใหม่ว่า มารดาปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ในข้อเดียวกันนี้ เลือกคำตอบจากปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติน้อยครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย เช่นเดียวกัน ซึ่งพฤติกรรมหรือหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งบิศาและมารดาอาจกระทำอยู่ในระดับเดียวกันหรือต่างกัน โดยไม่นำมาเปรียบเทียบกัน ดังตัวอย่าง

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ น้อยครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
0	ด้านการเลี้ยงดูบุตร					
	แนะนำบุตรให้กินข้าวมาก ๆ					
	กินกับข้าวน้อย ๆ					
	บิศา.....					
00	ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม					
	เป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ					
	ที่ชุมชนจัดขึ้น					
	บิศา.....					
000	ด้านการแก้ปัญหา					
	เป็นผู้ตัดสินเรื่องการลงโทษบุตร					
	บิศา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ น้อยครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
0000	ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว เป็นผู้ให้ความสำคัญและคำนึงถึง การหารายได้มาใช้จ่ายใน ครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
00000	ด้านสันตนาการ เป็นผู้พาบุตรไปเที่ยวในวันหยุด					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดไว้ 2 กรณีคือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก เช่น 00, 000, 0000, 00000

คำตอบ ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 5 คะแนน

ปฏิบัติบ่อยครั้ง ให้ 4 คะแนน

ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติน้อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 1 คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ เช่น ข้อ 0

คำตอบ ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้	5	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง คัดแปลงและปรับปรุงเครื่องมือ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา เพื่อนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ มาเป็นแนวทางในการคัดแปลง และดำเนินการ ปรับปรุงข้อคำถามในแบบสอบถาม ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ที่ปรับปรุงแล้วนี้ ไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธี ดังนี้

2.1 หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ไปขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาของข้อวัด ความชัดเจน เหมาะสมของภาษา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา คือ บิดาหรือมารดา ของเด็กปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ (Construct Validity) ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมรายด้าน กับคะแนนเฉพาะข้อนั้น ๆ โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์ของแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมรายด้านเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวมของตัวแปรที่ต้องการจะวัด ดังนั้นข้อคำถามใดก็ตามที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมรายด้านต่ำ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดในสิ่งที่เราต้องการของตัวแปรนั้น จึงต้องตัดข้อคำถามนั้นออกไป ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบ

รายข้อ (Item Analysis) ไปในคราวเดียวกัน คัดเลือกข้อคำถามจำนวน 10 ข้อแรกในแต่ละด้าน จำนวน 5 ด้าน ที่มีค่าสหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนรวมรายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่า

บทบาทของบิดา	ด้านการเลี้ยงดูบุตร	มีพิสัยระหว่าง .38 ถึง .75
	ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม	มีพิสัยระหว่าง .38 ถึง .65
	ด้านการแก้ปัญหา	มีพิสัยระหว่าง .54 ถึง .84
	ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว	มีพิสัยระหว่าง .52 ถึง .72
	ด้านสันติภาพการ	มีพิสัยระหว่าง .46 ถึง .85
บทบาทของมารดา	ด้านการเลี้ยงดูบุตร	มีพิสัยระหว่าง .42 ถึง .71
	ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม	มีพิสัยระหว่าง .28 ถึง .64
	ด้านการแก้ปัญหา	มีพิสัยระหว่าง .33 ถึง .58
	ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว	มีพิสัยระหว่าง .23 ถึง .82
	ด้านสันติภาพการ	มีพิสัยระหว่าง .50 ถึง .79

2.3 นำแบบสอบถามทั้ง 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ มาทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ คือ

บทบาทของบิดา	ทั้งฉบับ	มีค่าความเชื่อมั่น	=	.9328
ด้านการเลี้ยงดูบุตร		มีค่าความเชื่อมั่น	=	.8649
ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม		มีค่าความเชื่อมั่น	=	.6784
ด้านการแก้ปัญหา		มีค่าความเชื่อมั่น	=	.8357
ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว		มีค่าความเชื่อมั่น	=	.7673
ด้านสันติภาพการ		มีค่าความเชื่อมั่น	=	.8943

บทบาทของมารดา ทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น = .8896

ด้านการเลี้ยงดูบุตร มีค่าความเชื่อมั่น = .8087

ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่น = .6341

ด้านการแก้ปัญหา มีค่าความเชื่อมั่น = .7052

ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่น = .8423

ด้านสันติภาพการ มีค่าความเชื่อมั่น = .8517

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นตามแนวความคิดของ แพตตี แอล แฮร์สัน โดย พิเศษมัย อรทัย (2540) สร้างขึ้นตามนิยามปฏิบัติการ ประกอบด้วย ข้อวัด (Items) 147 ข้อ ซึ่งวัดด้านหลักต่าง ๆ คือ

1. ด้านการช่วยเหลือตนเอง จำนวน 28 ข้อ ได้นำข้อ 1 - 28
2. ด้านการเคลื่อนไหว จำนวน 21 ข้อ ได้แก่ข้อ 29 - 49
3. ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล จำนวน 25 ได้แก่ 50 - 74
4. ด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย จำนวน 73 ข้อ ได้แก่ข้อ 75 - 147
 - 4.1 ด้านการแสดงออก จำนวน 33 ข้อ ได้แก่ข้อ 75 - 107
 - 4.2 ด้านการรับรู้ จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ข้อ 108 - 118
 - 4.3 ด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน จำนวน 29 ข้อ ได้แก่ข้อ 119 - 147

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด พิเศษมัย อรทัย (2540) ได้ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น แบบ KR-20 ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านหลัก ด้านย่อย และรวม ของเด็กปฐมวัยในระดับอายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี ดังนี้

พฤติกรรมการปรับตัว ทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น = .9445 และ .9258

ด้านการช่วยเหลือตนเอง มีค่าความเชื่อมั่น = .7800 และ .7059

ด้านการเคลื่อนไหว มีค่าความเชื่อมั่น = .7421 และ .6778

ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีค่าความเชื่อมั่น = .8051 และ .7342

ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย	มีค่าความเชื่อมั่น = .9334 และ .9194
: ด้านการแสดงออก	มีค่าความเชื่อมั่น = .8403 และ .8045
: ด้านการรับรู้	มีค่าความเชื่อมั่น = .7149 และ .7101
: ด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน	มีค่าความเชื่อมั่น = .9356 และ .8942

สำหรับแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาตนำแบบวัดมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จากคุณ พิศสมัย อรทัย ห้องผ่าตัด จักษุ-โสต โรงพยาบาลรามารับดี

ลักษณะแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย

แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมิตา หรือมารดา เกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก ตามด้านหลัก และค่าน้อยของพฤติกรรมการปรับตัว ตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนด โดยให้บิดา หรือมารดา พิจารณาว่าเด็กสามารถที่จะกระทำพฤติกรรม ในแต่ละข้อวัด (Items) ได้หรือไม่ และประเมินความสามารถในการกระทำพฤติกรรมของเด็กตามเกณฑ์การให้คะแนน

วิธีการตอบแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย

ให้ผู้ตอบอ่านข้อวัดแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าเด็กที่ได้รับการประเมิน มีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมในแต่ละข้อวัดได้หรือไม่ แล้วเลือกขีดเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องระดับของความสามารถของเด็ก ดังตัวอย่าง

ข้อที่	พฤติกรรมของเด็ก	ทำได้	ทำไม่ได้	เหตุผลที่ทำไม่ได้ หรือคำอธิบายเพิ่มเติม
0	การช่วยเหลือตนเอง			
00	ตักน้ำจากแก้วได้เอง โดยน้ำไม่หก....			
00	ใช้ช้อนตักอาหารกินเอง (โดยไม่หก)..			
0	การเคลื่อนไหว			
00	เปิด-ปิด ผาจากเกลียวได้.....			
00	โยนลูกบอลให้เพื่อนรับได้.....			
0	สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล			
00	บอกได้ว่าชอบเพื่อนคนใดมากกว่าคนใด.....			
00	บอกได้ถึงความรู้สึกที่ตนเองมี.....			
0	สติปัญญา/การสื่อความหมาย			
0	: การแสดงออก			
00	พูดประโยคสั้น ๆ มีประธาน กริยา และ กรรมได้ เช่น ตักดาทานขนม ปักจะดี แมว เป็นต้น.....			
00	พูดคำศัพท์ที่รู้จักได้อย่างน้อย 50 คำขึ้น ไป แม้จะออกเสียงไม่ชัด.....			

ข้อที่	พฤติกรรมของเด็ก	ทำได้	ทำไม่ได้	เหตุผลที่ทำไม่ได้ หรือคำอธิบายเพิ่มเติม
0	: การรับรู้ ตั้งใจฟัง/สนใจ เรื่องที่ผู้ใหญ่เล่าได้ อย่างน้อย 5 นาที.....			
00	รู้จักประโยชน์ของสิ่งของ เช่น ดินสอ และปากกา ใช้เขียนหนังสือ เดาปริศนา รู้ตัวให้เรียบ เป็นต้น.....			
0	: การเขียนขั้นพื้นฐาน ลากเส้นตรงตามแนวดิ่ง (เอียงไม่มาก กว่า 30 องศา) ได้.....			
00	วาดรูป ตามแบบได้.....			

เกณฑ์การให้คะแนน

- : ถ้าเด็กกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ให้ 1 คะแนน
: ถ้าเด็กกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้ คือ

1. ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน นัดหมายวัน เวลา เพื่อนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูล
3. ทำการเก็บข้อมูลจากบิดา หรือมารดาของเด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยให้อาจารย์ประจำชั้น เป็นผู้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติที่ต้องการ จำนวน 800 คน แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมคืนแก่ผู้วิจัย
4. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคัดเลือก เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 715 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.38 ของแบบสอบถามที่ต้องการ และนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ของเครื่องมือ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดกระทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Social Science) ดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวน
2. ศึกษาลำดับความสำคัญของตัวแปรบรรพบุรุษของบิดา บรรพบุรุษของมารดา ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งในกลุ่มรวม และเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 ปี ถึง 5 ปี และ 5 ปี ถึง 6 ปี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวน
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2 change	แทน สัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนไป เมื่อเพิ่มตัวทำนายทีละตัว
F	แทน ค่าสถิติส่วนรวม (Overall F - test)
B	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
SEB	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบ
SEest	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
FROLE 1	แทน บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร
FROLE 2	แทน บทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม
FROLE 3	แทน บทบาทของบิดา ด้านการแก้ปัญหา
FROLE 4	แทน บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงครอบครัว
FROLE 5	แทน บทบาทของบิดา ด้านสันติภาพ
MROLE 1	แทน บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร

MROLE 2	แทน บทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม
MROLE 3	แทน บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา
MROLE 4	แทน บทบาทของมารดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว
MROLE 5	แทน บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพ
AB	แทน พฤติกรรมการปรับตัว
AB1	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง
AB2	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว
AB3	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
AB4	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย
AB4.1	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ แสดงออก
AB4.2	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ รับรู้
AB4.3	แทน พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ เขียนขั้นพื้นฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอเป็นลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในด้านรวมและด้านย่อยในแต่ละด้าน ทั้งในกลุ่มรวม และเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแสดงด้วยข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และระดับอายุ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
ระดับอายุ 4 - 5 ปี	153	216	369
ระดับอายุ 5 - 6 ปี	150	196	346
รวม	303	412	715

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 715 คน เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชาย จำนวน 303 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง จำนวน 412 คน และเมื่อจำแนกตามระดับอายุ พบว่า ระดับอายุ 4 - 5 ปี จำนวน 369 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น เพศชาย 153 คน เพศหญิง 216 คน และระดับอายุ 5 - 6 ปี จำนวน 346 คน แบ่งออกเป็น เพศชาย 150 คน เพศหญิง 196 คน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา โดยส่วนรวม และแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรวม

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
บทบาทของบิดา		
ด้านการเลี้ยงดูบุตร	3.6516	.7957
ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม	3.4662	.6564
ด้านการแก้ปัญหา	3.9432	.8060
ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว	4.2074	.7468
ด้านสันติภาพการ	3.5906	.8354
บทบาทของมารดา		
ด้านการเลี้ยงดูบุตร	4.2697	.5834
ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม	3.7876	.5629
ด้านการแก้ปัญหา	3.9288	.6212
ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว	4.1601	.6484
ด้านสันติภาพการ	3.8578	.6953

จากตาราง 3 พบว่า บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านการแก้ปัญหา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านสันติภาพการ และด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.21, 3.94, 3.65, 3.59 และ 3.47 ตามลำดับ

บทบาทของมารดา พบว่า ด้านการเลี้ยงดูบุตร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันติภาพการ และด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.27, 4.16, 3.93, 3.86 และ 3.79 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรรมการปรับตัว โดยส่วนรวม และแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรวม

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
พฤติกรรมกรรมการปรับตัว	.7920	.1304
ด้านการช่วยเหลือตนเอง	.8390	.1241
ด้านการเคลื่อนไหว	.7863	.1652
ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	.8648	.1302
ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย	.7507	.1670
: ด้านการแสดงออก	.7645	.1482
: ด้านการรับรู้	.8510	.1689
: ด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน	.6970	.2458

จากตาราง 4 พบว่า พฤติกรรมการปรับตัวรวมมีคะแนนเฉลี่ย .79 ส่วนพฤติกรรมการปรับตัวในด้านหลัก ในด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการช่วยเหลือตนเอง ด้านการเคลื่อนไหว และด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย มีคะแนนเฉลี่ย .86, .84, .78, .75 ตามลำดับ

พฤติกรรมการปรับตัวในด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน ซึ่งด้านการรับรู้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการแสดงออก และด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย .85, .76 และ .69 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวในด้านรวมและด้านย่อยในแต่ละด้านทั้งในกลุ่มรวม เฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในแต่ละด้าน มีลำดับความสำคัญในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งในกลุ่มรวม และเฉพาะเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี โดยแบ่งเป็น

2.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

2.2 การทำนายพฤติกรรมด้านการช่วยเหลือตนเอง

2.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

2.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

2.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

2.6 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ แสดงออก

2.7 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ รับรู้

2.8 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ เขียนขั้นพื้นฐาน

(หมายเหตุ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ในตอนที่ 2 ทั้งหมดอยู่ในภาคผนวก ง.)

2.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

ตาราง 5 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	FROLE5, MROLE3, MROLE5	.1657***, .1417***, .0948*	.0952***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	FROLE1, MROLE3, MROLE5	.3009***, .2166*, .1849*	.2612***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE1, MROLE3	.2250**, .1430*	.0987***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.3552***	.1262***
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE5	.2622***	.0688***

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวมได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ มี 3 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญ จากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 3 ตัวแปรร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 9.52 คือ บทบาทของบิดาด้านสันตินาการ บทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมาราด้านสันตินาการ ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 26.12 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 9.87 คือ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว คือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ซึ่งสามารถทำนายได้ร้อยละ 12.62

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว คือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ ซึ่งสามารถทำนายได้ร้อยละ 6.88

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม คือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และด้านสันติภาพ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันติภาพ

2.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง

ตาราง 6 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	MROLE5, MROLE3, MROLE1, FROLE2	.1699**, .1074*, -.1001* , .0939*	.0595***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	MROLE5, MROLE4	.2073* , .1802*	.1045***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE2	.1822**	.0332**
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.2590**	.0671**
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE5	.2582***	.0667***

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 4 ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 5.95 คือ บทบาทของมารดา ด้านสนับสนุนการ บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัว ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 10.45 คือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนาย ร้อยละ 3.32 คือ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 6.71 คือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 6.67 คือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง คือ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม และด้านสันติภาพ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และด้านสันติภาพ

2.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

ตาราง 7 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	MROLE5, FROLE1, MROLE3, MROLE1	.1492**, .1167**, .1113**, -.0921*	.0559***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	MROLE5, FROLE1	.2853***, .2298**	.1733***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE3	.2042**	.0417***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE3, MROLE5	.1782**, .1754**	.0903**
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE1	.1492*	.0223*

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 4 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 5.59 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัว ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 17.33 คือ บทบาทของมารดาด้านสันตนาการ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 4.17 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 9.03 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดาด้านสันตนาการ ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 2.23 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันตนาการ

2.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ตาราง 8 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	MROLE5, FROLE1, MROLE2	.1968***, .1192**, .0912*	.1012***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	FROLE1, MROLE5	.3207***, .2321**	.2012***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE5, MROLE1	.1798*, .1751*	.1024***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.4571*	.2089***
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	MROLE1	.2433***	.0592***

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 3 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 10.12 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันทนการ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงความตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 20.12 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมาราด้านสันตินาการ ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 10.24 คือ บทบาทของมาราด้านสันตินาการ และบทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 20.89 คือ บทบาทของมาราด้านสันตินาการ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 5.92 คือ บทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันตินาการ

2.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

ตาราง 9 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	FROLE5, MROLE3	.1829***, .1662***	.0738***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	MROLE3, FROLE1	.3198***, .3001***	.2117***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE1	.2799***	.0784***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.2868***	.0822***
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE5	.2505***	.0628***

β via t-test; R^2 via F-test: *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวม กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 7.38 คือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ และบทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหาตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 21.17 คือ บทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 7.84 คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 8.22 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีตัวแปรเพียงตัวเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 6.28 คือ บทบาทของบิดา ด้านสันตนาการ

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันตนาการ

2.6 การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ แสดงออก

ตาราง 10 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	MROLE3, FROLE5, FROLE4, FROLE1	.1898***, .1548**, -.1122*, .1033*	.0869***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	MROLE3, FROLE1	.3256***, .2814**	.2037***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE1, MROLE3	.1973**, .1499*	.0868***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.3043***	.0926***
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	MROLE4	.2196**	.0482**

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวม กลุ่มของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 4 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 8.69 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 3 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 20.37 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี ตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 8.68 คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปร บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ 9.26 คือ บทบาทของมารดาด้านสันตนาการ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 4.82 คือ บทบาทของมารดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการแสดงออก คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และด้านสันตนาการ

2.7 การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา / สื่อความหมาย ในด้านย่อย การรับรู้

ตาราง 11 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/ สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	FROLE1, MROLE5, FROLE4	.1812***, .1757***, -.1025*	.0640***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	FROLE1, MROLE5	.2828***, .1594*	.1323***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE1, FROLE4	.3483***, -.1839**	.1167***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	MROLE5	.2857***	.0816***
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE5, MROLE3	.1887**, .1585*	.0745***

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 3 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 3 ตัวแปรร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 6.40 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดา ด้าน สันติภาพและบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัวตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 13.23 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 11.67 คือ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตรและบทบาทของบิดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัวตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรตัวเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 8.16 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยตัวแปรทั้ง 2 ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 7.45 คือ บทบาทของบิดา ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหาตามลำดับ

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการรับรู้ คือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และด้านสันตนาการ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันตนาการ

2.8 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน

ตาราง 12 แสดงตัวทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวทำนาย	β (เรียงตามลำดับตัวทำนาย)	R^2
รวม	MROLE3, FROLE5, FROLE2	.1059**, .1034*, .0983*	.0555***
เพศชายอายุ 4-5 ปี	MROLE3, FROLE3	.2653***, .2443**	.1522***
เพศชายอายุ 5-6 ปี	MROLE2	.2298***	.0528***
เพศหญิงอายุ 4-5 ปี	FROLE2	.2310**	.0534**
เพศหญิงอายุ 5-6 ปี	FROLE5	.2443***	.0597***

β via t-test; R^2 via F-test: * $P < .05$ ** $P < .01$ *** $P < .001$

สำหรับกลุ่มตัวอย่างรวม กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยตัวแปรทั้ง 3 ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 5.55 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา บทบาทของบิดาด้านสันติภาพและบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร เรียงตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 2 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 15.22 คือบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาและบทบาทของบิดาด้านการแก้ปัญหา ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีตัวแปรเพียงตัวเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 5.28 คือ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 5.34 คือบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี กลุ่มตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงตัวแปรเดียว โดยทำนายได้ร้อยละ 5.97 คือ บทบาทของบิดา ด้านสันตนาการ

โดยสรุป บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน คือ บทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา และด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม และด้านการแก้ปัญหา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในด้านต่าง ๆ ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งในกลุ่มรวม และเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี

สมมติฐานของการศึกษา

ตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ด้านต่าง ๆ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในด้านรวมและด้านย่อยในแต่ละด้านได้ ทั้งในกลุ่มรวมและเฉพาะกลุ่มเพศชายกลุ่มเพศหญิงในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนอายุ 4-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 129,878 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนอายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนเหล่านี้อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้ 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนาราม โรงเรียนอนุบาลฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนอนุบาลสุนี โรงเรียนปทุมวัน โรงเรียนมีนประสาธิตวิทยา โรงเรียนมีนบุรีศึกษา โรงเรียนบำรุงวิชา โรงเรียนอนุบาลคันสนีย์ โรงเรียนอนุบาลจินดาพร โรงเรียนอนุบาลมารีญา รวมจำนวนทั้งหมด 715 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เป็นข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา เป็นแบบสอบถามถึงบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงและปรับปรุงมาจากแบบวัดบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ของเพาเว่ ผลภาค (2539) ซึ่งใช้วัดบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในวัยรุ่นมาปรับปรุง ใหม่เนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ลักษณะข้อคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกหรือหน้าที่ของบิดาหรือมารดา ที่ปฏิบัติต่อครอบครัวและบุตร ประกอบด้วยบทบาท 5 ด้าน คือ ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และด้านสันติภาพ ด้านละ 10 ข้อ รวม 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α -Coefficient) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามบทบาทของบิดาทั้งฉบับคือ .9328 ส่วนในด้านย่อยมีพิสัยเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .6784 ถึง .8943 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามบทบาทของมารดาทั้งฉบับคือ .8896 ส่วนในด้านย่อยมีพิสัยค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .6341 ถึง .8517

ตอนที่ 3 แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นตามแนวความคิดของแพตตี แอล แฮร์สัน โดยพิศสมัย อรทัย (2540) สร้างขึ้นตามนิยามปฏิบัติการประกอบด้วย ข้อวัด (Items) ที่วัดด้านหลักต่าง ๆ คือ ด้านการช่วยเหลือตนเอง ด้านการเคลื่อนไหว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ซึ่งในด้านสติปัญญา/สื่อความหมายนี้ ประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการแสดงออก ด้านการรับรู้ และด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน ซึ่งพิศสมัย อรทัย (2540) ได้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบไว้แล้ว โดยในกลุ่มตัวอย่างอายุ 4-5 ปี มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมคือ .9445 ส่วนในด้านย่อยมีพิสัยความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7149 ถึง .9334 และในกลุ่มตัวอย่างอายุ 5-6 ปี มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมคือ .9258 ส่วนในด้านย่อยมีพิสัยความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7059 ถึง .9194

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้ง 3 ตอนข้างต้น ให้บิดาหรือมารดาตอบแบบสอบถาม ทั้งของบิดา และมารดาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยให้อาจารย์ประจำชั้นเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติตามที่ต้องการแจกและรวบรวมแบบสอบถามคืนแก่ผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ลงรหัสในรายการเพื่อนำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. กำหนดค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวน
2. จัดลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในแต่ละด้าน ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม และในแต่ละด้านของเด็กปฐมวัยทั้งในกลุ่มรวมและเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4 - 5 ปี และ 5 - 6 ปี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายเพื่อศึกษาลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านสันติภาพ ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม และในค่าน้อย ของเด็กปฐมวัยทั้งในกลุ่มรวม เฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง อายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี มีดังนี้

1. พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม พบว่า บทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการสันติภาพ ทั้งนี้ในการทำนายจะแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดา ด้านสันตนาการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง โดยพบว่า บทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดา ทั้ง 5 ด้าน ทั้งนี้ในการทำนายจะแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดาทั้งด้านเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดาทั้งด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดาทั้งด้านสันตนาการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้าน
 สันติการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง

3. พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว โดยพบว่า บทบาทของบิดาและ
 บทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของ
 มารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันติการ ทั้งนี้ในการทำนายจะแตกต่าง
 ตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของมารดาด้านสันติการ บทบาทของ
 บิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของมารดาด้านการ
 เลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดาด้าน
 สันติการ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้าน
 การเคลื่อนไหวได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดาด้านการ
 แก้ปัญหาเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดาด้านการ
 แก้ปัญหา และบทบาทของมารดาด้านสันติการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการ
 เคลื่อนไหวได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านการ
 เลี้ยงดูบุตรเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

4. พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยพบว่า บทบาทของ
 บิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และ
 บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านสันติการ ทั้งนี้ใน
 การทำนายจะแตกต่างตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของมารดาด้านสันติการ บทบาทของ
 บิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถทำนาย
 พฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านการ
 เลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านสันติการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้าน
 สัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพ เพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

5. พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย โดยพบว่า บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันติภาพ ทั้งนี้ ในการทำนายจะแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของบิดา ด้านสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพ เพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดา ด้านสันติภาพ เพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

5.1 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก โดยพบว่า บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านการสันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านสันติภาพ ทั้งนี้ ในการทำนายจะแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา บทบาทของบิดาด้านสันติทางการ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออกได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการหาเลี้ยงครอบครัวเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก

5.2 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ โดยพบว่า บทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้านสันติการ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันติการ ทั้งนี้ในการทำนายจะแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร บทบาทของมารดาด้านสันติการ และบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านสันติการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรม

การปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดา ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้ตามลำดับ

5.3 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน โดยพบว่าบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาที่สามารถทำนายได้คือ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ทั้งนี้ในการทำนายจะแตกต่างตามตัวแปรเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างรวม พบว่า บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ และบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแบบทางสังคมเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคมเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่า บทบาทของบิดาด้านสันตนาการเพียงด้านเดียว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน

อภิปรายผล

การศึกษาบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย พบว่า ผลของการทำนายค่อนข้างหลากหลาย ดังนั้น เพื่อให้เห็นผลการศึกษาได้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงขอนำผลการศึกษาจากตาราง 5 ถึงตาราง 12 มาสรุปและนำเสนอในรูปของตาราง เพื่อที่จะดูจำนวนครั้งที่ตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม และในด้านย่อยทุกด้าน

ตาราง 13 แสดงจำนวน และลำดับของตัวทำนาย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว โดยรวม และด้านย่อย ในกลุ่มตัวอย่างรวม และกลุ่มย่อยต่าง ๆ โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย

พฤติกรรมการปรับตัว	บทบาทของบิดาด้านที่					บทบาทของมาราด้านที่				
	1*	2*	3*	4*	5*	1*	2*	3*	4*	5*
1. <u>พฤติกรรมการปรับตัว โดยรวม</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>					1			2		3
<u>กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี</u>	1							2		3
<u>กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี</u>						1		2		
<u>กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี</u>										1
<u>กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี</u>					1					
2. <u>ด้านการช่วยเหลือตนเอง</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>		4				3		2		1
<u>กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี</u>									2	1
<u>กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี</u>							1			

ตาราง 13 (ต่อ)

พฤติกรรมการปรับตัว	บทบาทของบิดาด้านที่					บทบาทของมาราด้านที่				
	1*	2*	3*	4*	5*	1*	2*	3*	4*	5*
กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี										1
กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี					1					
3. <u>ด้านการเคลื่อนไหว</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>	2					4		3		1
กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี	2									1
กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี								1		
กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี								1		2
กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี	1									
4. <u>ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>	2						3			1
กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี	1									2
กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี						2				1
กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี										1
กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี						1				

ตาราง 13 (ต่อ)

พฤติกรรมกำรปรับตัว	บทบาทของบิดาด้านที่					บทบาทของมาราด้านที่				
	1*	2*	3*	4*	5*	1*	2*	3*	4*	5*
5. <u>ด้านสติปัญญา/สื่อ</u>										
<u>ความหมาย</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>					1			2		
<u>กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี</u>	2							1		
<u>กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี</u>						1				
<u>กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี</u>										1
<u>กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี</u>					1					
5.1 <u>ด้านย่อยการ</u>										
<u>แสดงออก</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>	4			3	2			1		
<u>กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี</u>	2							1		
<u>กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี</u>						1		2		
<u>กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี</u>										1
<u>กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี</u>									1	
5.2 <u>ด้านย่อยการ</u>										
<u>รับรู้</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>	1			3						2
<u>กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี</u>	1									2
<u>กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี</u>				2		1				

ตาราง 13 (ต่อ)

พฤติกรรมกำรปรับตัว	บทบาทของบิดาด้านที่					บทบาทของมารดาด้านที่				
	1*	2*	3*	4*	5*	1*	2*	3*	4*	5*
กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี										1
กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี					1			2		
5.3 <u>ด้านย่อยการ</u> <u>เขียนขันพินฐาน</u>										
<u>กลุ่มรวม</u>		3			2			1		
กลุ่มเพศชาย 4-5 ปี			2					1		
กลุ่มเพศชาย 5-6 ปี							1			
กลุ่มเพศหญิง 4-5 ปี		1								
กลุ่มเพศหญิง 5-6 ปี					1					
รวมจำนวนครั้งในการ ทำนาย (จากสมการ ทำนายทั้งหมด 40 สมการ)	11	3	1	3	9	8	3	15	2	18

1* คือ ด้านการเลี้ยงดูบุตร 2* คือ ด้านการเป็นตัแบบทางสังคม

3* คือ ด้านการแก้ปัญหา 4* คือ ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว 5* คือ ด้านสันทนการ

เมื่อพิจารณา จำนวนครั้งในการทำนาย พบว่าบทบาทของมารดาด้านสันทนการสามารถทำนายพฤติกรรมกำรปรับตัวได้มากที่สุด (จำนวน 18 ครั้ง) แต่ทั้งนี้บทบาทของบิดาด้านสันทนการ ก็สามารถทำนายพฤติกรรมกำรปรับตัวได้ค่อนข้างมากเช่นกัน (จำนวน 9 ครั้ง) ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า บทบาทของบิดาและบทบาทของมารดาด้านสันทนการ มีความ

สำคัญต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่บิดามารดา มีเวลาว่างให้กับเด็ก มีการจัดกิจกรรมในยามว่างให้แก่สมาชิกในครอบครัว หรือการสนับสนุนให้เด็กมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน สนใจการใช้เวลาว่างของเด็ก พร้อมทั้งแนะนำให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้ถูกต้อง เพื่อสร้างสรรค์ตนเองนั้น จะทำให้เด็กได้รู้จักการช่วยเหลือตนเองและบุคคลอื่น การเล่น การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การอยู่ร่วมกันในสังคม การสื่อความหมาย การแสดงออก ที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น ซึ่งเด็กในวัยนี้เป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้ คิดต่อทางสังคม สماعกับบุคคลภายนอก การปรับตัวกับบุคคลอื่น และให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเล่นของกลุ่ม (ถวิล รัชสิทธิ์. 2526 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1964) นอกจากนี้บทบาทของบิดาส่วนใหญ่ จะเกี่ยวข้องกับสังคม บิดาจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อเด็กในด้านการปรับตัวทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านปทัสถานทางสังคม และทักษะทางสังคม เนื่องจากบิดามีบทบาทสำคัญในการสั่งสอนเด็กให้เรียนรู้เกี่ยวกับกฎและข้อปฏิบัติในสังคม (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Lynn. 1974) จากการศึกษาของวันเพ็ญ วิศาลพงศ์ (2531) ซึ่งศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง พบว่าบิดาเป็นผู้พาบุตรไปรู้จักกับสังคมภายนอก โดยพาไปยังสถานที่ต่างๆ เช่น สวนสัตว์ ชนบท เป็นต้น แต่ทั้งนี้ก็ได้หมายความว่า มารดาจะไม่มีบทบาทในด้านดังกล่าว เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วจะไปกันทั้งครอบครัว โดยมารดามักจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะสังคมไทย บิดาก็ยังคงเป็นหัวหน้าครอบครัวอยู่เสมอ ซึ่งการพัฒนาเด็กในปัจจุบันถือว่า เป็นบทบาทที่สำคัญและจำเป็นของบิดาและมารดามากเท่าเทียมกัน แต่จะแตกต่างกันออกไปในเชิงปฏิบัติ ตัวอย่างเช่นบิดาอาจจะเล่นกับบุตรรุนแรงกว่ามารดา แต่บุตรจะได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งการเล่นแบบมีนวลของมารดา และการเล่นรุนแรงในแบบผู้ชายของบิดา (วันเพ็ญ วิศาลพงศ์. 2531) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว โดยจัดให้มีการพักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน การทำกิจกรรมร่วมกันทั้งภายในบ้านและนอกบ้าน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม (เสถียรบุระชัย.2530) และครอบครัวที่อบอุ่น มีความเข้าใจกัน บิดามารดาให้ความใกล้ชิดกับเด็กใส่ใจกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมเด็ก สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย (เพียวัว ผลิต.2539 ; อ้างอิงมาจาก Kalellis.1982, Mussen, Conger and Kagan.1969)

บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ได้เป็นอันดับสอง (จำนวน 15 ครั้ง) ซึ่งจะเห็นได้ว่า โดยทั่วไปบิดามักจะเป็นบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเป็นผู้แก้ปัญหาต่างๆ ของครอบครัว และบิดามักจะมีอำนาจในการตัดสินใจมาก

กว่ามารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับชุมชนภายนอก แต่มารดาจะเป็นที่ปรึกษาของบิดาโดยสามารถเจรจาตกลงกันได้ มิใช่ว่าไร้อำนาจเสียเลย (Benson. 1985) แต่จากนิยามปฏิบัติการและข้อคำถามแบบวัดบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา พอสรุปได้ว่า บทบาทในการแก้ปัญหาในที่นี้คือ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตร ดังนั้นมารดาจึงมีอิทธิพลในการแก้ปัญหามากกว่าบิดา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแฮส (เพยาวี ผลภาค. 2539 ; อ้างอิงมาจาก Horna and Lupri. 1987 ; citing Hass.1981) ซึ่งได้ศึกษาบิดาชาวสวีเดน และแคนาดา โดยพบว่า บทบาทของบิดาในการแก้ปัญหาเด่นกว่ามารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านระเบียบวินัย ส่วนมารดาจะเด่นกว่าบิดาในด้านการแก้ปัญหาทั่วไปๆไป ในชีวิตประจำวันของบุตร และจากการศึกษาของพาร์สัน และเบลล์ (Bigner. 1989 ; citing Parsons and Bales. 1955) ที่พบว่า บิดาเป็นผู้ให้การตัดสินใจแก้ปัญหาครั้งสุดท้ายในครอบครัว ดังนั้น บทบาทของมารดา ในด้านการแก้ปัญหาจึงมีความสำคัญต่อเด็กทั้งในเรื่องการช่วยเหลือตนเอง การเคลื่อนไหว การสื่อความหมาย การแสดงออก การรับรู้ รวมทั้งการเขียนขั้นพื้นฐาน หรืออาจกล่าวได้ว่า มารดามีบทบาทในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การช่วยเหลือเด็กในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นบทบาทที่มีจำนวนครั้งในการทำนายเป็นอันดับ 3 (จำนวน 11 ครั้ง) ซึ่งทั้งนี้บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรก็มีจำนวนครั้งในการทำนายมากเช่นกัน (จำนวน 8 ครั้ง) นั่นแสดงว่า การดูแลสุขภาพร่างกายของเด็ก การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การดูแลเมื่อบุตรไม่สบาย การรับฟังความคิดเห็นของบุตร ตลอดจนการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับเด็กนั้น ทั้งบิดาและมารดามีความสำคัญต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก ซึ่งในอดีตมารดามีหน้าที่เลี้ยงดูบุตร และบิดามีหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว (Day. 1995 ; citing Chodorow. 1978) แต่ในปัจจุบันพบว่า บิดามีบทบาทในการเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น (Day. 1995 ; citing Duvall. 1977) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิศมัย อรรถ (2540) ที่พบว่า บิดาที่มีระดับการศึกษายานกลางและสูง จะเลี้ยงดูบุตรด้วยการให้ความรัก และเอ็นดู รวมทั้งเอาใจใส่กับบุตรมาก รวมทั้งชอบช่วยเหลือบุตรในการทำสิ่งต่างๆ และนอกจากนี้ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2524) ยังกล่าวถึงบทบาทของบิดาในการปลุกฝังแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในบุตรว่า บิดาควรเลี้ยงบุตรให้พึ่งตนเองได้ตั้งแต่อายุยังน้อย ถ้าบิดาอยู่ใกล้ชิดลูก ทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีของลูก ให้คำแนะนำมากกว่าออกคำสั่ง เลี้ยงดูลูกด้วยการให้ความอบอุ่น จะทำให้ลูกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจุบันได้มีการเล็งเห็นความสำคัญของบิดาในการเลี้ยงดูบุตรกันมาก เช่น ในประเทศสวีเดนและอเมริกา อนุญาตให้

บิดาลางานเพื่อไปดูแลบุตรที่เพิ่งคลอดในระยะ 3 เดือนแรก เช่นเดียวกับมารดา โดยไม่ต้องเสียเวลางานได้ (Gelles. 1995)

จึงพอสรุปได้ว่า บทบาทด้านการเลี้ยงดูบุตร นับเป็นบทบาทที่สำคัญ และในปัจจุบัน การที่บิดามารดาช่วยกันอบรมเลี้ยงดูบุตร จะช่วยพัฒนาจิตใจได้มาก (วันเพ็ญ วิศาลพงศ์. 2531) และพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ ความรักของบิดา ความรักของมารดา การเลี้ยงดูของบิดา การเลี้ยงดูของมารดา (ทองหล่อ สุวรรณภาพ. 2522) โดยบิดาสามารถเลี้ยงดูบุตร และให้ความรักใคร่เอ็นดู ความรับผิดชอบ เหมือนกับสิ่งที่มารดาให้ เพียงแต่ว่ามารดา และบิดามีรูปแบบการให้ที่แตกต่างกันเท่านั้น (Day. 1995 ; citing Lamb. 1976)

อนึ่งเมื่อพิจารณา บทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ในการทำนายพฤติกรรม การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี พบว่า ทั้งบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวทั้งในด้านรวมและด้านย่อยทุกด้าน (ยกเว้นด้านการช่วยเหลือตนเอง) ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี พบว่า โดยส่วนใหญ่บทบาทของมารดาเท่านั้นที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวทั้งในด้านรวม และด้านย่อยทุกด้าน (ยกเว้นด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้) ส่วนในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี พบว่า โดยส่วนใหญ่บทบาทของมารดาเท่านั้น ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวทั้งในด้านรวมและด้านย่อยทุกด้าน (ยกเว้นด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน) และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี พบว่าทั้งบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาสามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวทั้งในด้านรวมและด้านย่อยทุกด้าน ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นแนวโน้มว่า บิดาและมารดามีความสำคัญต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กในช่วงอายุ 4-6 ปี โดยที่บิดาหรือมารดาที่มีเพศตรงข้ามกับเด็ก จะมีความสำคัญมากขึ้น เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น ซึ่งในที่นี้ก็คือ บทบาทของบิดา มีแนวโน้มที่จะมีบทบาทมากขึ้นต่อพฤติกรรม การปรับตัวของบุตรเพศหญิง จากช่วงอายุ 4-5 ปี สู่ช่วงอายุ 5-6 ปี และบทบาทของมารดา ก็มีแนวโน้มที่จะมีบทบาทมากขึ้นต่อพฤติกรรม การปรับตัวของบุตรเพศชาย จากช่วงอายุ 4-5 ปี ไปสู่ช่วงอายุ 5-6 ปี ซึ่งผลการวิจัยนี้ อาจอธิบายได้ด้วยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ (นวลละอ อสุภาพ. 2527 ; อ้างอิงมาจาก Freud. 1957) ที่กล่าวว่า เด็กในช่วงอายุ 3-5 ขวบ จะมีความรักบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน ซึ่งผลความต้องการให้เป็นที่รักปรารถนาของบิดา หรือมารดาที่มีเพศตรงข้ามกับตนนั้น จะสังเกตได้จากการที่เด็กชายจะสนิทสนมกับมารดา ส่วนเด็กหญิงจะรัก

และสนิทสนมกับบิดา จึงอาจเป็นเหตุให้บิดาหรือมารดาที่มีเพศตรงข้ามกับเด็ก มีแนวโน้มที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กดังที่กล่าวมา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า โดยภาพรวมแล้ว บทบาทของมารดาสามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวได้มากกว่าบทบาทของบิดา แต่บทบาทของบิดาก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาในกลุ่มย่อยแล้วพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในช่วงอายุ 5-6 ปีนั้น ส่วนใหญ่มีเพียงบทบาทของบิดาเท่านั้นที่สามารถทำนายได้ (ยกเว้น ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก) ดังนั้น บิดาที่มีบุคลิกเพศหญิง จึงควรตระหนักในบทบาทของตน โดยเฉพาะในด้านสันตนาและการเลี้ยงดูบุตร ในการดูแลบุตรหญิง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของพฤติกรรมกรรมการปรับตัว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ มีข้อจำกัดในด้านเวลา ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลผ่านอาจารย์ประจำชั้น ซึ่งทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัย และผู้ตอบแบบสอบถาม(บิดาหรือมารดา) ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่ทำวิจัยจึงควรนำแบบสอบถามไปถามบิดาหรือมารดาด้วยตนเอง เพื่อให้บิดาหรือมารดาเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการตอบข้อคำถาม และเต็มใจตอบด้วยความเป็นจริง

2. ในการวิจัยนี้ ให้บิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา ซึ่งผลอาจจะเหมือนหรือแตกต่างไปจากการที่ให้บิดาหรือมารดาตอบแบบสอบถามเฉพาะในบทบาทของตน (บิดาตอบแบบสอบถามบทบาทของบิดา และมารดาตอบแบบสอบถามบทบาทของมารดา) ก็ได้ ดังนั้น จึงน่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบบุคคลที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

3. ในการวิจัยนี้ เนื้อหาสาระข้อคำถามของแบบวัดบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา ในบางด้านเช่น ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม และด้านการแก้ปัญหา ยังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมหรือสถานการณ์ด้านนั้น ๆ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป เกี่ยวกับตัวแปรบทบาทของ

บิดา และบทบาทของมารดา จึงควรปรับปรุงข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมในด้านดังกล่าว ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษา ลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ในกลุ่มตัวอย่างวัยอื่น ๆ เช่น วัยเด็กตอนปลาย วัยรุ่น เป็นต้น

5. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา บทบาทของครู และบทบาทของเพื่อน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย

6. เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นควรมีการศึกษาเด็กปฐมวัยในพื้นที่ที่สภาพสังคมแตกต่างกันออกไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวิภา สรรพกิจจำนง. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบขั้นนำและแบบอิสระ. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก. เอกสารการสอนชุดวิชา 21201 พฤติกรรมวัยเด็ก. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- คณิต ไช่มุกด์ และโนรี ใสใจ. หลักสถิติ. ปัตตานี : ภาควิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2529.
- จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. ประมวลผลงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.
- จันทร์เพ็ญ กาญจนรัตน์. การศึกษาพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่อยู่ในโครงการแม่สอนลูกในเขตพื้นที่เกษตรกรรมชุมชนบทในจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย. พิษณุโลก : ภาควิชาอนุบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพิษณุโลกสงคราม สหวิทยาลัยพิษณุโลก, 2533.
- ฉัตรชอุดา เขียวปรีชา. พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมในบรรยากาศที่มีเสียงดนตรีประกอบ. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ฉันทลักษณ์ ณ ป้อมเพชร และคนอื่น ๆ. สถิติเพื่อการวางแผน. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- เจลิยา บุรีภักดี และคนอื่น ๆ. พ่อในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ชยันดา นาคบุบผา. โลกของวัยรุ่น. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์แสงศิลป์, 2521.

- ชูลีพร พิสุทธิศุภฤทธิ. การศึกษาความสามารถในการสังเกตของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุด
ส่งเสริมความรู้ แก่ผู้ปกครอง "ชวนคุย ชวนร้อง ชวนเล่น". ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. ปัจจัยทางจิตวิทยาในเวทีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดา
ไทย. รายงานฉบับที่ 32 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ดวงเดือน ศาสตรภัทร. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเด็ก. (แปลจาก ดร.อาร์ เมอเร
โทมัส). กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- ถวิล รักชลธิ. การศึกษาพัฒนาการทางด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน
เขตบางกะปิ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ทรงพร สุทธิธรรม. การศึกษาความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็ก
ปฐมวัย ที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลาญ การยืดหยุ่นตนเองเป็น
ศูนย์กลาง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ทองหล่อ สุวรรณภาพ. จิตวิทยาวัยรุ่น. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิทยาศาสตร์.
ฝ่ายเอกสารตำราวิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2531.
- ทิสนา แจมมณี. หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นวลละออ สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.
- นันทา แทนธานี. การศึกษาตัวแปรบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูและ
พัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- นิตยา ประพฤติกิจ. การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2539.
- นิภา ศรีไพโรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2527.
- นิยม บุญมี. ครอบครัวสัมพันธ์. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

- ประสพ ยุทธเมธากร. บทบาทของผู้ปกครอง ในการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพ ให้แก่นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดขอนแก่น. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ประสาร ทิพย์ธารา. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พร
พิทยา, 2531.
- ประไพจิตร สุขสวัสดิ์. พัฒนาการการรับรู้ขนาดวัตถุของเด็กก่อนวัยเรียน. ปรินทิพพานิช
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัดสำเนา.
- พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. ทัศนคติของบิดาต่อบทบาทการเป็นบิดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว
ของบุตรวัยรุ่น. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เจริญผล, 2531.
- พัชรี ส่วนแก้ว. จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย. ภาควิชาโรงเรียนสาธิต
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2536.
- พิศสมัย อรทัย. การสร้างแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพ
มหานคร. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- เพียว ผลภาค. บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา การปรับตัวกับเพื่อนกับความรู้สึกมี
คุณค่าในตนเองของวัยรุ่น. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- ยุวดี เขียวระสือ. การพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2536.
- เยาวพรรณ ทิมทอง. การพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัยด้วยเกมการศึกษาชนิดสัมพันธ์.
ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.
- โยธิน ศันสนยุทธ. "การศึกษาข้ามวัฒนธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแม่และเด็กใน
วัยเด็กตอนต้น", รายงานการวิจัย. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525.

- รัชนี้ รัตนา. ผลของการใช้กิจกรรมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ที่มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- รัตนา ศิริพานิช. หลักการสร้างแบบสอวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศึกษา, 2528.
- วราภรณ์ รัทวิชัย. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ, 2533.
- วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. ทางเลือกของปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ศรินารณ วัฒนกุล. การศึกษาพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง "ร่วมงาน ร่วมใจ สายใยผูกพัน". ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- สมประสงค์ ปิ่นจินดา และคนอื่น ๆ. คู่มือการศึกษาพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์, 2516.
- สมาน กำเนิด. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- สุกรี วิยะทัศน์. การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และความเชื่อมั่นของมารดาที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กวัยก่อนเรียน. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531. อัดสำเนา.
- สุชา จันทรเอม. จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- สุดาทิพย์ ภูพานิช. การศึกษาการจัดกิจกรรมในวงกลมเป็นกลุ่มย่อยที่มีต่อความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทักษะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- เสถียร บุระชัย. จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการวิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2530.

สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. เด็กก่อนวัยเรียนและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เจริญผล, 2522.

อภิญญา กังสนารักษ์. การศึกษาพัฒนาการทางภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและการใช้ประโยค
ในการสื่อสารของเด็กก่อนวัยเรียน ในสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์
และในครอบครัวปกติ. ปริณิฎฐานินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

อารี รังสินันท์. การสังเกตและฝึกงานพฤติกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬินไทย,
2524.

อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2540.

เอื้ออารี พงศ์อิศวรานันท์. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. เพชรบูรณ์ : ภาควิชา
จิตวิทยาการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเลย, 2529.

Benson, L. "Theoretical Perspectives," in Frederick W. Bozett and
Shirley M.H. Hanson (Eds). American Behavioral scientist.
29(1) : 25-42; September-October, 1985.

Bigner, J.J. Parent-child Relations : in Introduction to Parenting.
USA : Macmillan Publish Company, 1989.

Biller, H.B. "The Father and Sex Role Development," in Michael E.
Lamb (ed.), The Role of the Father in Child Development.
2nd ed. p. 319 - 358. USA : John Wiley and Sons, Inc., 1981.

Carlson, Green and others. "Family and Illness Predictors of Outcome
in Pediatric Brain Tumors," Journal of Pediatric Psychology.
20(6) : US ; December, 1995.

Chester, Betty Joan. "The Adaptive Behavior of Kindergarten Children Who Attended Accredited and Non - accredited Preschools (Montesson)," Dissertation Abstracts International. Arizona State University : DAI - A 54/03 ; September, 1993.

Chung, Feng-Chiao. "Parental Attitudes, Parent-Child Interaction and Children's Competent Behavior in Early Childhood in Taiwan," Dissertation Abstracts International. University of Wisconsin -Madison : DAI-B 55/04 ; October, 1994.

Coulter, A.W. and H.W. Morrow. Adaptive Behavior : Concept and Measurement. New York : Grune and Stratton, 1978.

Creed, Angela Kristine. "Parent Perspective of Quality in Early Childhood Programs," Dissertation Abstracts International. Saint Louis University : DAI-A 55/09 ; March, 1995.

Davies, Patricia L. and others. "Comparison of Individual and Group/ Consultation Treatment Methods for Preschool Children with Development Delays," American Journal of Occupational Therapy. 48(2) : US ; February, 1994.

Day, Randal D. Research and Theory in Family Science. Brooks/Cole Publishing Company: US , 1995.

Doll, E.A. Measurement of Social Competence. Circle Pines, MN : American Guidance Service, 1953.

- Dyken, Elisabeth M. and others. "Trajectories and Profiles of Adaptive Behavior in Males with Fragile X Syndrome : Multicenter Studies," Journal of Autism and Developmental Disorders. 26(3) : 287 - 301 ; January, 1996.
- Dyken, Elisabeth M. and others. "Profiles and Development of Adaptive Behavior in Children with Down Syndrome," American Journal on Mental Retardation. 98(5) : US ; March, 1994.
- Eiserman, William D. and others. "Two Alternative Program Models for Serving Speech - Disordered Preschoolers : A Second Year Follow up," Journal of Communication Disorders. 25(2 - 3) : US ; April - June, 1992.
- Gelles, Richard J. "Contemporary Families". SAGE Publications: US, 1995.
- Glascoe, Frances Page. "It's not What It Seems : The Relationship between Parent's Concerns and Children with Global Delays," Chinical Pediatrics. 33(5) : US ; May, 1994.
- Gresham, Frank M. and Stephen N. Elliott. "The Relationship Between Adaptive Behavior and Social Skills : Issues in Definition and Assessment," The Journal of Special Education. 21(1) : 1987.
- Gleson, Walter J. "Children of Battered Women : Developmental Delays and Behavioral Dysfunction," Violence and Victims. 10(2) : US ; September, 1995.

- Guentel, Susan Alberta. "Relationship Between Maladaptive Behavior in Preschool Age Children and Father Abandonment/Nonabandonment," Dissertation Abstracts International. University of Missouri - Kansas City : DAI - B 49/09 ; March, 1989.
- Harrison, P.L. The Journal of Special Education. 1987.
- Hirotooshi, Yoshiharu and others. "Effects of the Child - rearing Environment on Children's Adaptive Behavior and Psychosomatic Symptoms," Japanese Journal of Child and Adolescent Psychiatry. 35(5) : Japan ; September - November, 1994.
- Hodapp, Robert M. and others. "Maternal Emotional Reactions to Young Children with Different Types of Handicaps," Journal of Developmental and Behavioral Pediatrics. 13(2) : US ; April, 1992.
- Horn, E. and D. Fuch. "Using Adaptive Behavior in Assessment and Intervention : An Overview," The Journal of Special Education. 21(1) : 11 - 26 ; 1987.
- Keith, T.Z., P.L. Harrison and S.W. Ehly. "Effects of Adaptive Behavior on Achievement : Path Analysis of A National Sample," Professional School Psychology. 2 : 205 - 216 ; 1987.
- Kenton, Nancie Ann. "Cognitive, Social, Emotional and Adaptive Behavior of 4 and 5 - Year - Old Children Prenatally Exposed to Drugs," Dissertation Abstracts International. University of San Francisco : DAI - A 56/03 ; September, 1995.

Luby, Joan L. "Failure to Detect Signs of Psychological Distress in the Preschool Children of Alcoholic Parents," Journal of Children and Adolescent Substance Abuse. 4(2) : US ; 77 - 89 ; 1995.

Martinez, Daniel Louis. "The Effect of Language Proficiency and Adaptive Behavior on Measures of Verbal Intelligence in Puerto Rican Children," Dissertation Abstracts International. Columbia University : DAI - B 54/12 ; January, 1994.

Melamed, Barbara G. "Putting the Family Back in the Child. American Psychological Association 99th Annual Convention," Behavior Research and Therapy. 31(3) : US ; March, 1993.

Moran, Dianne R. and others. "Developing Generalized Teaching Skills in Mothers of Autistic Children," Child and Family Behavior Therapy. 13(1) : US : 13 - 37 ; 1991.

Ohren, Susan Larson. "Adaptive Behaviors of Learning - Disabled, Low - Achieving, and Normal Achieving Elementary School Children (Classroom Behavior)," Dissertation Abstracts International. University of Illinois at Chicago : DAI - A 54/07 ; January, 1994.

Prior, Margot and others. "Sex Differences in Psychological Adjustment from Infancy to 8 Years," Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry. 32(2) : Australia ; March, 1993.

Pruneti, Carlo A. and others. "Behavioral Treatment of Children after Server Head Injury : a Pilot Study," Italian Journal of Neurological Sciences. 10(5) : Italy ; October, 1989.

Reschly, D.J. Best Practices : Adaptive Behavior. In a Thomas and J. Grimes (Eds.), Best Practices in School Psychology (p 353 - 368). Stratford, CT : National Association of School Psychologist, 1991.

Restall, Gayle and others. "Play and Preschool Children with Autism". American Journal of Occupational Therapy. 48(2) : Canada : February, 1994.

Reynolds, C.R. "Critiques of School Psychological Materials". Journal of School Psychology. 25 : 97 - 100 ; 1987.

Rimland, Bernard and others. "Brief Report : A Pilot Study of Auditory Integration Training in Autism," Journal of Autism and Developmental Disorders. 25(1) : US ; February, 1995.

Salvic, J. and C. Hughes. Cirriculum - Based Assessment in Adaptive and Social Behavior. Macmillan Publishing Co., 1990.

Schatz, Jeffrey and Ghada Hamdan Allen. "Effects of Age and IQ on Adaptive Behavior Domains for Children with Autism," Journal of Autism and Developmental Disorders. 25(1) : US : February, 1995.

- Smith, Maureen C. "Child - Rearing Practices Associated with Better Development Outcomes in Preschool - Age Foster Children," Child Study Journal. 24(4) : US : 299 - 326 ; 1994.
- Spurlock, George Preston. "Conflict Resolution : Discovering Adaptive Behavior for Young Black Men (Young Men)," Dissertation Abstracts International. The Union Institute : DAI - B 55/11 ; May, 1995.
- Vig, Susan and Eleonora Jedrysek. "Adaptive Behavior of Young Urban Children with Development Disabilities," Mental Retardation. 33(2) : 90 - 98 ; April, 1995.
- Wachs, Theodore D. and others. "Relation of Rearing Environment to Adaptive Behavior of Egyptian Toddlers," Child Development. 64(2) : US ; April, 1993.
- Westerman, Michael A. and others. "Maternal Adjustment and Children's Academic Achievement," Merrill Palmer Quarterly. 41(4) : US ; October, 1995.
- Wolters, Pamela L. and others. "Adaptive Behavior of Children with Symptomatic HIV Infection Before and After Zidovudine Therapy" Journal of Pediatric Psychology. 19(1) : US : February, 1994.
- Yanulis, Mary Anne. "Cognitive Functioning, Adaptive Behavior and Parenting Stress in Crack - Exposed Children from Infancy Through Age Six (At Risk)," Dissertation Abstracts International. Fordham University : DAI - A 55/04 ; October, 1994.

Zambrana, Ortiz and others. "Relationship Between the Mediated Learning Experience, Cognitive Development, and Children's School Functioning in Mother - Child and Father - Child Dyads among Puerto Rican Preschoolers from Low - Socioeconomic Settings (Mother Child Dyads)," Dissertation Abstracts International. Temple University : DAI - A 53/09 ; March, 1993.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

สวัสดีค่ะ ท่านผู้ปกครองที่เคารพ

ดิฉันเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาธน์กำลัง
ทำการศึกษาเกี่ยวกับ บทบาทของบิดา และ มารดา ที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก
ปฐมวัย (ระดับอนุบาล) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนไทยในอนาคต

ในโครงการนี้ท่าน (บิดาหรือมารดาก็ได้) และบุตรของท่านได้รับเลือกเป็นตัวแทน
ของบิดา มารดา และเด็กไทย เพื่อตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของบิดา มารดา และ
พฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก

แบบสอบถามมี 3 ตอนขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามในเรื่องของบทบาททั้ง
ของบิดา มารดา รวมทั้ง พฤติกรรมของบุตรของท่านให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าตอบไม่สมบูรณ์
ข้อมูลนั้นจะไม่สามารถนำมาศึกษาได้

ดิฉันมั่นใจว่าความร่วมมือของท่านครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่สังคมไทย และ
ขอขอบคุณท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้แก่การวิจัยนี้

สายวริน จินวุฒิ

มศว. ประสาธน์มิตร

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของเด็กและบิดามารดา
 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของบิดาและบทบาทของมารดา
 ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็ก

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวสำหรับเด็ก

ชื่อ-นามสกุล.....

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

วันที่ทำการประเมิน.....

วัน เดือน ปี ที่เกิด.....

อายุ ปี เดือน

โรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่.....

ข้อมูลส่วนตัวของบิดามารดา

บิดาของเด็กอายุ ปี

มารดาของเด็กอายุ ปี

ความสัมพันธ์ของท่านกับเด็ก ☐ บิดา ☐ มารดา

ปัจจุบันท่านและคู่สมรสของท่าน ☐ อยู่ด้วยกัน

☐ ไม่ได้อยู่ด้วยกัน

ตอนที่ 2

แบบสอบถามนี้ต้องการให้ท่านรายงานสิ่งที่ท่านและภรรยา (สามี) ของท่านปฏิบัติในฐานะการเป็นบิดา และมารดาของเด็ก ซึ่งข้อคำถามในแต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกผิด เพราะต่างบุคคลก็ย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้ ดังนั้น คำตอบที่ดีที่สุดคือคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมจริงมากที่สุด

วิธีการตอบแบบสอบถาม

ข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ เป็นพฤติกรรมที่บิดาและมารดาปฏิบัติต่อกับเด็ก โปรดอ่านและตอบคำถามทีละข้อ โดยขีดเครื่องหมาย (/) ลงในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ตามขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาว่าบิดาปฏิบัติตามข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดโดยเลือกจาก 5 ตัวเลือกคือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติน้อยครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย

2. ในข้อเดียวกันให้พิจารณาว่ามารดาปฏิบัติตามข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดโดยเลือกจาก 5 ตัวเลือกคือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติน้อยครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย

หมายเหตุ การพิจารณาพฤติกรรมของบิดา (ขั้นตอนที่ 1) และพฤติกรรมของมารดา (ขั้นตอนที่ 2) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาแยกกันเป็นอิสระ อย่านำมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งพฤติกรรมและมารดาปฏิบัตินั้น อาจอยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างกันได้

กรุณาตอบทุกข้อ

แบบสอบถาม

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
1.	สอนให้ลูกแปรงฟันให้ถูกวิธี					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
2.	สอนให้ลูกใช้ผ้าเช็ดหน้าปิดปาก					
	และจุมทุกครั้งที่เวลาไอหรือจาม					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
3.	พาลูกไปพบแพทย์เมื่อลูกไม่สบาย					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
4.	สอนให้ลูกล้างมือก่อนรับประทานอาหาร					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
5.	ฝึกให้ลูกเข้านอนและตื่นนอนเป็นเวลา					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
6.	สอนให้ลูกไม่เลือกรับประทานอาหารเฉพาะที่ชอบ แต่ให้รับประทานอาหารชนิดต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ เช่น เนื้อสัตว์ ผัก ไข่ นม ผลไม้ ฯลฯ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
7.	ตรวจตราความสะอาดของร่างกาย หู ตา จมูก เล็บ ให้ลูก					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
8.	พูดคุย ซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้พบเห็น					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
9.	ตั้งใจตอบคำถามของลูกเมื่อลูกมีเรื่องสงสัยหรือมีคำถาม					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
10.	สอนให้ลูกรู้จักเหตุผลและใช้เหตุผลกับลูก					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
11.	พาลูกข้ามถนนบนทางข้ามทุกครั้ง					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
12.	ให้เด็กมีส่วนช่วยเหลือ ในการ รักษาความสะอาด ห้องน้ำ ห้องส้วม					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
13.	ไปร่วมงานของโรงเรียน เช่น วันไหว้ครู					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
14.	ทิ้งขยะลงในที่รองรับขยะ ได้ถูก ต้องตามประเภทของขยะ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
15.	ชมเชยลูกเมื่อลูกแบ่งของให้ น้องหรือเด็กอื่น ๆ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
16.	สอนให้ลูกทำความดีตอบแทนเมื่อ ผู้อื่นให้สิ่งของหรือช่วยเหลือ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
17.	เมื่อมีการรอกิว เป็นผู้ขอให้ผู้อื่นยอมให้ลูกก่อน					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
18.	สอนให้ลูกสวดมนต์ก่อนนอน โดยเป็นผู้นำหรือปฏิบัติไปพร้อมกับลูก					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
19.	พาลูกไปเยี่ยมญาติผู้ใหญ่					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
20.	พาลูกไปร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
21.	เป็นผู้ตัดสินใจเรื่องค่าใช้จ่ายภายในบ้าน					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
22.	เป็นผู้เลือกโรงเรียนให้แก่ลูก					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
23.	เป็นผู้ตัดสินปัญหาต่าง ๆ ภายในบ้าน					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
24.	เป็นผู้ไกล่เกลี่ย เมื่อคนในบ้าน ผิดใจกัน					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
25.	เป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
26.	จัดให้มีเครื่องให้แสงสว่างเพียงพอที่ทางเดินบันได					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
27.	ช่วยเหลือทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรค เช่น หนู แมลงวัน และแมลงสาบ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
28.	เป็นผู้แก้ไขพฤติกรรมที่ผิดของลูก แต่เน้น ๆ เช่น สอนให้ลูกพูด ความจริง หรือคืนของให้แก่ เจ้าของ เมื่อไปเอาของผู้อื่น มา เป็นต้น					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
29.	เมื่อลูกทะเลาะ กับพี่น้อง เพื่อน หรือพี่เลี้ยง จะเป็นผู้ลงโทษตาม ความผิด โดยชี้แจงเหตุผลให้ ลูกเข้าใจ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
30.	ดูแลให้มีการซ่อมแซมอุปกรณ์ ของใช้หรือส่วนของบ้านที่มีการ ชำรุด					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
31.	ระมัดระวังเรื่องค่าใช้จ่ายส่วน ตัวมากขึ้น เพื่อประหยัดไว้ให้ ครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
32.	วางแผนการเงินไว้สำหรับอนาคต					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
33.	ให้ความสำคัญและคำนึงถึงการหารายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
34.	จะงดของบางสิ่งบางอย่าง เพื่อลดค่าใช้จ่าย					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
35.	ทำให้ครอบครัวมีฐานะมั่นคงขึ้น					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
36.	ฝากเงินในธนาคาร เพื่อเก็บออมไว้ให้ลูก					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
37.	กระตือรือร้นในกิจกรรมที่ทำให้มีรายได้พิเศษมาเลี้ยงครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติไม่ค่อย	ไม่เคยปฏิบัติเลย
38.	เมื่อมีปัญหาเรื่องการเงินในครอบครัวจะเป็นผู้จัดการหาเงินมาให้					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
39.	รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
40.	รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั่วไปในครอบครัว (ส่วนอื่นที่นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร)					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
41.	รักษาร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ เพื่อที่จะเข้าร่วมกิจกรรมยามว่างกับครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
42.	จัดเวลาสำหรับพาครอบครัวไปพักผ่อนประจำปี					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
43.	ส่งเสริมให้ลูกเข้าร่วมกิจกรรม ยามว่างที่เหมาะสม					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
44.	ใช้เวลาว่างหลังอาหารเย็น พูดคุยหรือสนุกสนานร่วมกับ ครอบครัว					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
45.	ส่งเสริมให้ลูกออกกำลังกายเป็นประจำ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
46.	จัดหาของเล่นให้ลูก เช่น ดินน้ำมัน สี ดินสอ กระดาษ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					
47.	หาสมุดภาพ พุคคุย และชักถาม ลูกเกี่ยวกับสัตว์ หรือสิ่งของใน สมุดภาพ					
	บิดา.....					
	มารดา.....					

ข้อที่	พฤติกรรม	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติน้อยครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
48.	ปลุกฝังให้ลูกรู้จักฟังดนตรี โดย ฝึกให้ร้องเพลง หรือปรบมือเข้า บิดา.....					
	มารดา.....					
49.	ดูโทรทัศน์เป็นเพื่อนลูก เพื่อสอด แทรกสิ่งที่ป็นสาระ บิดา.....					
	มารดา.....					
50.	ร่วมทำกิจกรรมหรือเล่นสนุกกับ ลูก หรือเพื่อน ๆ ของลูก บิดา.....					
	มารดา.....					

ตอนที่ 3

แบบสอบถามนี้ ต้องการให้ท่านประเมินพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กในปกครองของท่าน ข้อสอบถามแต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกผิด เพราะเด็กแต่ละคนย่อมมีความสามารถในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ ได้แตกต่างกัน ดังนั้นคำตอบที่ดีที่สุดก็คือคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมจริงของเด็ก โปรดตอบทุกข้อ ในการตอบแต่ละข้อท่านอาจใช้ความทรงจำของท่านหรือท่านอาจให้เด็กของท่านลองกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ตามข้อสอบถาม ขอความกรุณายำตอบคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กด้อยกว่าหรือสูงกว่าความเป็นจริง การประเมินพฤติกรรมที่ตรงตามความเป็นจริงของเด็กจะช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับเด็กและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมิน

วิธีการตอบแบบสอบถาม

โปรดอ่านและตอบคำถามที่ละข้อดังนี้

1. กรณีที่เด็กทำพฤติกรรมนั้นได้ ให้ขีดเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง "ทำได้" ดังตัวอย่างข้อ 1, 2 และ 3
2. กรณีที่เด็กทำพฤติกรรมนั้นไม่ได้ ให้ขีดเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง "ทำไม่ได้" และโปรดระบุเหตุผลที่เด็กของท่านกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ไม่ได้ หรือคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ท่านต้องการชี้แจงให้ทราบลงในช่อง "เหตุผลที่ทำไม่ได้หรือคำอธิบายเพิ่มเติม" ด้วย ดังตัวอย่างข้อ 4, 5 และ 6

กรุณาตอบทุกข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	พฤติกรรมของเด็ก	ทำได้	ทำไม่ได้	เหตุผลที่ทำไม่ได้ หรือคำอธิบายเพิ่มเติม
1.	ดื่มน้ำจากแก้วตัวเอง โดย ไม่หก.....	 /		
2.	ใช้ช้อนตักอาหารกินเอง (โดยไม่หก).....	 /		
3.	รินน้ำดื่มจากเหยือกน้ำหรือ ขวดน้ำใส่แก้วโดยไม่ต้อง ช่วย และน้ำไม่หก	 /		
4.	ไม่ปัสสาวะรดพื้นนอนตอน กลางคืน.....		 /	 ปสกแล้วไม่ยอมตื่น ...
5.	ติดกระดุมเสื้อผ่าหน้าตัวเอง อย่างถูกต้อง.....		 /	 เด็กยังเล็ก.....
6.	เลือกเสื้อผ้าที่จะสวมใส่ให้ เหมาะสมกับโอกาสหรือ สภาพการณ์ตัวเอง เช่น เสื้อผ้า สำหรับใส่อยู่บ้าน เสื้อผ้าสำหรับ ใส่ไปเที่ยว เสื้อผ้าสำหรับใส่ไป โรงเรียน เป็นต้น.....		 /	 ไม่เคยสอนเด็ก....

หมายเหตุ

สำหรับแบบสอบถามในเรื่องพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในฉบับสมบูรณ์
นั้นผู้วิจัยขอสงวนสิทธิ์ให้แก่ คุณพิศสมัย อรทัย ผู้สร้างแบบวัดพฤติกรรมฉบับนี้

ภาคผนวก ข

คำสันนิษฐานที่สัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม

ตาราง 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละด้าน
และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ของแบบสอบถาม
บทบาท ของบิดาและบทบาทของมารดา

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ในแต่ละด้าน)		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ทั้งฉบับ)	
		บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
ด้านการเลี้ยงดูบุตร	1	.61	.63	.57	.42
	2	.72	.71	.64	.41
	3	.69	.63	.67	.46
	4	.75	.58	.57	.40
	5	.61	.49	.54	.30
	6	.72	.43	.47	.29
	7	.51	.68	.31	.49
	8	.72	.45	.59	.46
	9	.62	.54	.66	.50
	10	.38	.42	.58	.53
ด้านการเน้นตัวแบบทางสังคม	11	.62	.64	.35	.42
	12	.38	.40	.46	.37
	13	.65	.62	.48	.38
	14	.49	.34	.41	.28
	15	.39	.31	.46	.33
	16	.58	.37	.54	.39
	17	.44	.36	.36	.25
	18	.52	.52	.40	.36

ตาราง 14 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ในแต่ละด้าน)		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ทั้งฉบับ)	
		บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
ด้านการแก้ปัญหา	19	.40	.28	.41	.31
	20	.43	.64	.41	.45
	21	.65	.48	.47	.20
	22	.57	.58	.40	.38
	23	.84	.50	.61	.30
	24	.59	.51	.38	.35
	25	.61	.33	.24	.39
	26	.73	.56	.51	.31
	27	.51	.53	.58	.37
	28	.54	.44	.59	.63
ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว	29	.57	.55	.46	.44
	30	.61	.52	.59	.38
	31	.52	.52	.41	.25
	32	.72	.53	.33	.35
	33	.44	.61	.02	.27
	34	.62	.23	.39	.44
	35	.66	.75	.34	.36
	36	.65	.63	.42	.29
	37	.65	.66	.48	.46
	38	.60	.75	.06	.28
	39	.59	.82	.33	.26

ตาราง 14 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ในแต่ละด้าน)		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ทั้งฉบับ)	
		บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
ด้านสัมพันธภาพ	40	.66	.80	.13	.35
	41	.58	.53	.60	.46
	42	.46	.50	.31	.47
	43	.56	.63	.44	.41
	44	.67	.58	.64	.53
	45	.73	.67	.64	.60
	46	.85	.56	.68	.43
	47	.82	.79	.70	.58
	48	.78	.70	.59	.57
	49	.76	.67	.69	.59
	50	.73	.66	.55	.50

ภาคผนวก ค

ค่า Intercorrelation matrix ในแต่ละกลุ่ม

1. Intercorrelation matrix ของกลุ่มรวม

ตาราง 15 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

	<i>FROLE1</i>	<i>FROLE2</i>	<i>FROLE3</i>	<i>FROLE4</i>	<i>FROLE5</i>
<i>FROLE1</i>	1.0000				
<i>FROLE2</i>	.6957	1.0000			
<i>FROLE3</i>	.6369	.6428	1.0000		
<i>FROLE4</i>	.5216	.5099	.6865	1.0000	
<i>FROLE5</i>	.6762	.6607	.6486	.5453	1.0000
<i>MROLE1</i>	.2936	.2849	.2088	.2250	.2405
<i>MROLE2</i>	.2794	.5617	.2895	.2181	.3127
<i>MROLE3</i>	.1635	.2829	.2195	.1338	.2094
<i>MROLE4</i>	.1558	.2141	.1124	.0742	.2305
<i>MROLE5</i>	.2739	.3401	.2802	.2288	.4907

	<i>MROLE1</i>	<i>MROLE2</i>	<i>MROLE3</i>	<i>MROLE4</i>	<i>MROLE5</i>
<i>FROLE1</i>					
<i>FROLE2</i>					
<i>FROLE3</i>					
<i>FROLE4</i>					
<i>FROLE5</i>					
<i>MROLE1</i>	1.0000				
<i>MROLE2</i>	.6110	1.0000			
<i>MROLE3</i>	.4344	.4843	1.0000		
<i>MROLE4</i>	.3496	.3475	.5080	1.0000	
<i>MROLE5</i>	.5812	.5859	.4969	.4276	1.0000

ตาราง 16 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว

	<i>AB</i>	<i>AB1</i>	<i>AB2</i>	<i>AB3</i>	<i>AB4</i>	<i>AB4.1</i>	<i>AB4.2</i>	<i>AB4.3</i>
<i>AB</i>	1.0000							
<i>AB1</i>	.7335	1.0000						
<i>AB2</i>	.7880	.5820	1.0000					
<i>AB3</i>	.6943	.4897	.4937	1.0000				
<i>AB4</i>	.9522	.5715	.6565	.5506	1.0000			
<i>AB4.1</i>	.8781	.5208	.6316	.5849	.8959	1.0000		
<i>AB4.2</i>	.6658	.3746	.4814	.5280	.6619	.6409	1.0000	
<i>AB4.3</i>	.8523	.5225	.5639	.4026	.9230	.6790	.4316	1.0000

ตาราง 17 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

	<i>AB</i>	<i>AB1</i>	<i>AB2</i>	<i>AB3</i>	<i>AB4</i>	<i>AB4.1</i>	<i>AB4.2</i>	<i>AB4.3</i>
<i>FROLE1</i>	.2085	.1060	.1488	.1985	.2021	.1805	.1758	.1760
<i>FROLE2</i>	.2248	.1536	.1453	.2069	.2130	.1854	.1549	.1966
<i>FROLE3</i>	.1891	.1127	.1291	.1619	.1851	.1549	.1008	.1840
<i>FROLE4</i>	.0984	.5036	.0646	.0900	.0970	.0515	.0322	.1222
<i>FROLE5</i>	.2420	.1709	.1747	.2403	.2178	.2032	.1628	.1905
<i>MROLE1</i>	.1252	.0720	.0775	.1931	.1027	.1042	.1431	.0668
<i>MROLE2</i>	.2177	.1541	.1445	.2397	.1932	.1863	.1551	.1622
<i>MROLE3</i>	.2236	.1749	.1647	.1878	.2045	.2241	.1560	.1554
<i>MROLE4</i>	.1433	.1381	.0830	.1160	.1314	.1602	.0966	.0896
<i>MROLE5</i>	.2466	.1971	.1833	.2828	.2038	.2182	.2019	.1462

2. Intercorrelation matrix ของกลุ่มเพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตาราง 18 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

	<i>FROLE1</i>	<i>FROLE2</i>	<i>FROLE3</i>	<i>FROLE4</i>	<i>FROLE5</i>
<i>FROLE1</i>	1.0000				
<i>FROLE2</i>	.6627	1.0000			
<i>FROLE3</i>	.6531	.6834	1.0000		
<i>FROLE4</i>	.4816	.5459	.6710	1.0000	
<i>FROLE5</i>	.6959	.6999	.6883	.6162	1.0000
<i>MROLE1</i>	.2750	.3320	.3443	.3198	.2896
<i>MROLE2</i>	.3819	.6716	.4488	.3951	.4597
<i>MROLE3</i>	.1008	.2756	.1709	.0861	.1327
<i>MROLE4</i>	.0852	.1795	.0837	.0350	.1665
<i>MROLE5</i>	.2982	.3433	.3350	.3080	.4265

	<i>MROLE1</i>	<i>MROLE2</i>	<i>MROLE3</i>	<i>MROLE4</i>	<i>MROLE5</i>
<i>FROLE1</i>					
<i>FROLE2</i>					
<i>FROLE3</i>					
<i>FROLE4</i>					
<i>FROLE5</i>					
<i>MROLE1</i>	1.0000				
<i>MROLE2</i>	.6168	1.0000			
<i>MROLE3</i>	.5464	.5306	1.0000		
<i>MROLE4</i>	.2978	.2828	.4565	1.0000	
<i>MROLE5</i>	.5804	.5712	.5389	.3893	1.0000

ตาราง 19 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
AB	1.0000							
AB1	.7331	1.0000						
AB2	.7623	.5501	1.0000					
AB3	.6356	.4656	.4036	1.0000				
AB4	.9379	.5392	.6325	.4336	1.0000			
AB4.1	.8628	.4953	.5858	.5522	.8718	1.0000		
AB4.2	.6319	.3515	.4046	.5316	.6092	.5861	1.0000	
AB4.3	.8154	.4722	.5530	.2166	.9169	.6313	.3602	1.0000

ตาราง 20 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
FROLE1	.3779	.1813	.3149	.3899	.3324	.3143	.3303	.2559
FROLE2	.3218	.2334	.2318	.3681	.2557	.2259	.2505	.2080
FROLE3	.3644	.1932	.2845	.3359	.3319	.3095	.2095	.2896
FROLE4	.2548	.1219	.2555	.2328	.2221	.1574	.0755	.2424
FROLE5	.3758	.2240	.3200	.3854	.3151	.2665	.2573	.2773
MROLE1	.2356	.1324	.1815	.1246	.2413	.2644	.1667	.1816
MROLE2	.2730	.1989	.1898	.2730	.2306	.2308	.2042	.1758
MROLE3	.3466	.2447	.2202	.1867	.3501	.3540	.1464	.3070
MROLE4	.2530	.2609	.2192	.1062	.2227	.1965	.0038	.2368
MROLE5	.3914	.2274	.3539	.3278	.3311	.3448	.2437	.2568

3. Intercorrelation matrix ของกลุ่มเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 21 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

	<i>FROLE1</i>	<i>FROLE2</i>	<i>FROLE3</i>	<i>FROLE4</i>	<i>FROLE5</i>
<i>FROLE1</i>	1.0000				
<i>FROLE2</i>	.6773	1.0000			
<i>FROLE3</i>	.5194	.5958	1.0000		
<i>FROLE4</i>	.5031	.5437	.6948	1.0000	
<i>FROLE5</i>	.6264	.6327	.5880	.5366	1.0000
<i>MROLE1</i>	.4247	.3846	.2332	.3006	.2854
<i>MROLE2</i>	.3512	.6046	.3578	.3432	.3611
<i>MROLE3</i>	.1733	.2371	.2567	.2382	.2210
<i>MROLE4</i>	.1730	.1621	.0549	.1122	.1909
<i>MROLE5</i>	.2948	.3093	.2095	.2727	.5317

	<i>MROLE1</i>	<i>MROLE2</i>	<i>MROLE3</i>	<i>MROLE4</i>	<i>MROLE5</i>
<i>FROLE1</i>					
<i>FROLE2</i>					
<i>FROLE3</i>					
<i>FROLE4</i>					
<i>FROLE5</i>					
<i>MROLE1</i>	1.0000				
<i>MROLE2</i>	.6701	1.0000			
<i>MROLE3</i>	.4290	.4601	1.0000		
<i>MROLE4</i>	.4133	.3499	.5358	1.0000	
<i>MROLE5</i>	.6254	.5756	.4502	.3850	1.0000

ตาราง 22 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
AB	1.0000							
AB1	.6865	1.0000						
AB2	.7377	.5758	1.0000					
AB3	.7529	.4836	.5591	1.0000				
AB4	.9369	.4359	.5454	.6137	1.0000			
AB4.1	.8650	.4205	.5553	.6090	.8907	1.0000		
AB4.2	.6418	.2944	.4592	.4943	.6310	.6285	1.0000	
AB4.3	.7995	.3498	.3849	.4530	.8765	.5924	.3056	1.0000

ตาราง 23 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
FROLE1	.1537	.0662	.1319	.0811	.1652	.1665	.1296	.1211
FROLE2	.1716	.1224	.0958	.1026	.1791	.1730	.0537	.1651
FROLE3	.1262	.1184	.1089	.0477	.1273	.1300	-.0126	.1281
FROLE4	.0585	-.0086	-.0048	.0113	-.0111	.0020	-.0793	.0039
FROLE5	.2094	.1174	.1206	.1491	.1740	.2001	.0376	.1393
MROLE1	.2136	.0825	.1950	.2876	.2799	.2616	.2930	.1979
MROLE2	.2203	.1822	.2029	.2667	.2565	.2371	.1248	.2299
MROLE3	.1892	.1478	.2042	.1739	.2225	.2346	.1961	.1476
MROLE4	.1393	.0728	.1077	.1046	.1418	.1567	.2254	.0559
MROLE5	.2374	.1384	.1728	.2893	.2239	.2021	.1789	.1819

4. Intercorrelation matrix ของกลุ่มเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 24 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

	<i>FROLE1</i>	<i>FROLE2</i>	<i>FROLE3</i>	<i>FROLE4</i>	<i>FROLE5</i>
<i>FROLE1</i>	1.0000				
<i>FROLE2</i>	.7068	1.0000			
<i>FROLE3</i>	.6774	.6590	1.0000		
<i>FROLE4</i>	.6255	.5232	.6872	1.0000	
<i>FROLE5</i>	.6707	.6145	.7006	.5240	1.0000
<i>MROLE1</i>	.2178	.2370	.1290	.2638	.1663
<i>MROLE2</i>	.1385	.5731	.2143	.1360	.1863
<i>MROLE3</i>	.2320	.3789	.2662	.1454	.2474
<i>MROLE4</i>	.1567	.2136	.1165	.0922	.2418
<i>MROLE5</i>	.2280	.3829	.3519	.2511	.5688

	<i>MROLE1</i>	<i>MROLE2</i>	<i>MROLE3</i>	<i>MROLE4</i>	<i>MROLE5</i>
<i>FROLE1</i>					
<i>FROLE2</i>					
<i>FROLE3</i>					
<i>FROLE4</i>					
<i>FROLE5</i>					
<i>MROLE1</i>	1.0000				
<i>MROLE2</i>	.5120	1.0000			
<i>MROLE3</i>	.4048	.5043	1.0000		
<i>MROLE4</i>	.3121	.3398	.5591	1.0000	
<i>MROLE5</i>	.5299	.5494	.4437	.3977	1.0000

ตาราง 25 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว

	<i>AB</i>	<i>AB1</i>	<i>AB2</i>	<i>AB3</i>	<i>AB4</i>	<i>AB4.1</i>	<i>AB4.2</i>	<i>AB4.3</i>
<i>AB</i>	1.0000							
<i>AB1</i>	.6988	1.0000						
<i>AB2</i>	.8021	.4935	1.0000					
<i>AB3</i>	.6613	.4370	.4562	1.0000				
<i>AB4</i>	.9475	.5147	.6856	.5174	1.0000			
<i>AB4.1</i>	.8559	.4364	.6752	.5282	.8796	1.0000		
<i>AB4.2</i>	.7004	.3650	.5254	.5099	.7064	.6891	1.0000	
<i>AB4.3</i>	.8335	.4772	.5591	.3754	.9058	.6209	.4439	1.0000

ตาราง 26 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

	<i>AB</i>	<i>AB1</i>	<i>AB2</i>	<i>AB3</i>	<i>AB4</i>	<i>AB4.1</i>	<i>AB4.2</i>	<i>AB4.3</i>
<i>FROLE1</i>	.1525	.0145	.0275	.1926	.1838	.1413	.0598	.2014
<i>FROLE2</i>	.2006	.0271	.0863	.2462	.2244	.1736	.1204	.2311
<i>FROLE3</i>	.1573	.0185	.0203	.2189	.1858	.1220	.0616	.2177
<i>FROLE4</i>	.1070	-.0090	-.0232	.1406	.1479	.0777	.0563	.1844
<i>FROLE5</i>	.2678	.1278	.1920	.3122	.2471	.2325	.1799	.2118
<i>MROLE1</i>	.1589	.1520	.0669	.2615	.1065	.0660	.0937	.1100
<i>MROLE2</i>	.2183	.1062	.1292	.2520	.2105	.2277	.1784	.1525
<i>MROLE3</i>	.2696	.1793	.2560	.2655	.2236	.2576	.1057	.1762
<i>MROLE4</i>	.1638	.1259	.0649	.2753	.1309	.1666	.0458	.0971
<i>MROLE5</i>	.3553	.2591	.2545	.4571	.2868	.3043	.2857	.1992

5. Intercorrelation matrix ของกลุ่มเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 27 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา

	<i>FROLE1</i>	<i>FROLE2</i>	<i>FROLE3</i>	<i>FROLE4</i>	<i>FROLE5</i>
<i>FROLE1</i>	1.0000				
<i>FROLE2</i>	.7394	1.0000			
<i>FROLE3</i>	.7108	.6425	1.0000		
<i>FROLE4</i>	.5112	.4479	.7000	1.0000	
<i>FROLE5</i>	.7126	.6926	.6380	.5205	1.0000
<i>MROLE1</i>	.2615	.2245	.1565	.0763	.2230
<i>MROLE2</i>	.2213	.4172	.1332	.0223	.2371
<i>MROLE3</i>	.1517	.2693	.1855	.0589	.2315
<i>MROLE4</i>	.1927	.3045	.1927	.0561	.3109
<i>MROLE5</i>	.2770	.3608	.2666	.1169	.4556

	<i>MROLE1</i>	<i>MROLE2</i>	<i>MROLE3</i>	<i>MROLE4</i>	<i>MROLE5</i>
<i>FROLE1</i>					
<i>FROLE2</i>					
<i>FROLE3</i>					
<i>FROLE4</i>					
<i>FROLE5</i>					
<i>MROLE1</i>	1.0000				
<i>MROLE2</i>	.6324	1.0000			
<i>MROLE3</i>	.3992	.4614	1.0000		
<i>MROLE4</i>	.3437	.3991	.4907	1.0000	
<i>MROLE5</i>	.5679	.6352	.5515	.5130	1.0000

ตาราง 28 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
AB	1.0000							
AB1	.7226	1.0000						
AB2	.7190	.5629	1.0000					
AB3	.6877	.4538	.4532	1.0000				
AB4	.9346	.5377	.5123	.5192	1.0000			
AB4.1	.8539	.5145	.5071	.5005	.8870	1.0000		
AB4.2	.6318	.3055	.3187	.5134	.6555	.5588	1.0000	
AB4.3	.8126	.4652	.4206	.3808	.8983	.6226	.4374	1.0000

ตาราง 29 แสดงค่า Intercorrelation matrix ในบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับพฤติกรรมการปรับตัว

	AB	AB1	AB2	AB3	AB4	AB4.1	AB4.2	AB4.3
FROLE1	.1886	.1376	.1492	.1305	.1712	.1167	.2045	.1561
FROLE2	.1901	.1859	.1256	.0821	.1813	.1354	.1785	.1666
FROLE3	.1253	.1619	.0978	.0366	.1210	.0534	.1646	.1289
FROLE4	.1460	.1619	.0978	.0367	.1408	.0342	.1218	.1946
FROLE5	.2622	.2583	.1276	.1630	.2505	.1780	.2254	.2443
MROLE1	.1412	.0962	.0853	.2433	.0976	.0376	.1277	.1101
MROLE2	.1386	.1305	.0696	.1547	.1140	.0604	.1281	.1210
MROLE3	.1527	.1667	.0454	.1713	.1292	.1335	.2022	.0648
MROLE4	.1545	.1643	.0332	.0688	.1657	.2196	.1261	.0821
MROLE5	.2117	.2302	.1134	.1540	.1864	.1792	.1901	.1353

ภาคผนวก ง

การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวในด้านรวม และด้านย่อยในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยต่าง ๆ

การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในการ
ทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ในด้านรวม และด้านย่อยในแต่ละด้าน ทั้งในกลุ่มรวม เฉพาะกลุ่ม
เพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี โดยแบ่งเป็น

1 พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

1.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในกลุ่มตัวอย่างรวม

1.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย
อายุ 4-5 ปี

1.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย
อายุ 5-6 ปี

1.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิง
อายุ 4-5 ปี

1.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิง
อายุ 5-6 ปี

2 พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง

2.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม
ตัวอย่างรวม

2.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม
ตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

2.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม
ตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

2.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม
ตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

2.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม
ตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

3 พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

3.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่าง
รวม

3.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่าง

เพศชาย อายุ 4-5 ปี

3.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่าง

เพศชาย อายุ 5-6 ปี

3.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่าง

เพศหญิง อายุ 4-5 ปี

3.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่าง

เพศหญิง อายุ 5-6 ปี

4 พฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

4.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างรวม

4.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

4.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

4.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

4.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

5 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

5.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างรวม

5.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

5.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

5.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

5.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

8.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

8.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

1. พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม

1.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 30 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบ
ความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรม
การปรับตัวรวม ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาท
ของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2466	.0608	.0608	46.1694***
MROLE 5, FROLE 2	.2885	.0833	.0224	32.3342***
MROLE 5, FROLE 2, MROLE 3	.3042	.0926	.0093	24.1770***
MROLE 5, FROLE 2, MROLE 3, FROLE 5	.3140	.0986	.0060	19.4172***
MROLE 5, FROLE 2, MROLE 3, FROLE 5, (-FROLE 2)	.3085	.0952	-.0034	24.9324***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา
ด้านสันทนการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของ
พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของ
การทำนายเท่ากับ .0608 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันทนการ สามารถทำนาย
พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้ร้อยละ 6

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของ บิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ซึ่งเมื่อรวมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.33 ($R^2 = .0883$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.24 ($R^2 \text{ change} = .0224$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของ มารดาด้านการแก้ปัญหาซึ่งเมื่อรวมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ และบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.26 ($R^2 = .0926$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .93 ($R^2 \text{ change} = .0093$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 4 คือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ซึ่งเมื่อรวมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.86 ($R^2 = .0986$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านสันตนาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม การปรับตัวรวมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .60 ($R^2 \text{ change} = .0060$)

แต่เนื่องจาก ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของบทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้เกิดสมการทำนายในขั้นที่ 5 คือการนำบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมออกจากสมการทำนายซึ่งทำให้เหลือตัวแปรในการทำนายเพียง 3 ตัวแปร คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดา ด้านสันตนาการ ทั้ง 3 ตัว ร่วมกัน ทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้ร้อยละ 9.52 ($R^2 = .0952$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 31 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ ถดถอย
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.0948	.2614	.1273	2.054*
MROLE 3	.1417	.4372	.1269	3.444***
FROLE 5	.1657	.3803	.0940	4.044***
R = .3085 R² = .0952 SEest = 4.9618 Constant = 75.5094 Overall F = 24.9324***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 31 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดา ด้านสันติภาพการ ($\beta = .1657$) รองลงมาคือ
บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1417$) และบทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ (β
= .0948) ตามลำดับ

1.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี

ตาราง 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาท ของบิดา 5 ด้านและบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.3914	.1532	.1532	27.3123***
MROLE5, FROLE1	.4775	.2281	.0749	22.1575***
MROLE5, FROLE1, MROLE3	.5110	.2612	.0331	17.5557***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย เท่ากับ .1532 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับ ตัวโดยรวมได้ร้อยละ 15.32

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่ง เมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22.18 ($R^2 = .2281$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาท ของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.49 (R^2 change = .0749)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้เพิ่มขึ้น รวมเป็นร้อยละ 26.12 ($R^2 = .2612$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.31 ($R^2 \text{ change} = .0331$)

ตาราง 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE5	.1849	.5118	.2419	2.116*
FROLE1	.3009	.6880	.1691	4.068***
MROLE3	.2166	.6654	.2575	2.584*
R = .5110 SEest = 10.0937 R ² = .2612 Constant = 34.9112 Overall F = 17.5557***				

*p < .05 ***p < .001

จากตาราง 33 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุด คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .3009$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .2166$) และบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ($\beta = .1849$) ตามลำดับ

1.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่าง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาท ของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE1	.2864	.0820	.0820	19.1197***
MROLE3	.3142	.0987	.0167	11.6646***

***p < .001

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ ของการทำนายเท่ากับ .0820 แสดงว่า บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถ ทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้ร้อยละ 8.20

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ซึ่ง เมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดย รวมได้ รวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.87 ($R^2 = .0987$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดย บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัว ได้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.67 (R^2 change = .0167)

ตาราง 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE1	.2250	.6202	.1985	3.125**
MROLE3	.1430	.3765	.1895	1.987*
R = .3142 SEest = 8.5499 R² = .0987 Constant = 79.6593 Overall F= 11.6646***				

*p < .05

**p < .01

***p < .001

จากตาราง 35 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุด คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2250$) รองลงมา คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1430$)

1.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE5	.3553	.1262	.1262	21.3769***

***p < .001

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1262 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรม การปรับตัวโดยรวม ได้ร้อยละ 12.62

ตาราง 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ใน
 รูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย
 ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE5	.3552	1.0459	.2262	4.624***
R = .3553 SEest = 8.9950 R² = .1262 Constant = 66.8728 Overall F= 21.3769***				

***p < .001

จากตาราง 37 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
 ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุด คือ บทบาทของมาราด้านสันตินาการ ($\beta = .3552$)

1.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE5	.2622	.0688	.0688	14.3268***

***p < .001

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่าบทบาทของบิดาด้าน สันติภาพการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0688 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้านสันติภาพการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ได้ร้อยละ 6.88

ตาราง 39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ใน
 รูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย
 ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวม ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE5	.2622	.4261	.1126	3.785***
$R = .2622$ $SEest = 4.1487$ $R^2 = .0688$ $Constant = 111.9212$ $Overall F = 14.3268***$				

***p < .001

จากตาราง 39 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
 ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุด คือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพการ ($\beta = .2622$)

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง

2.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 40 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปร บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.1971	.0388	.0388	28.8069***
MROLE 5, FROLE 2	.2175	.0473	.0085	17.6753***
MROLE 5, FROLE 2 ,MROLE 3	.2306	.0532	.0059	13.3114***
MROLE 5, FROLE 2 ,MROLE 3 ,MROLE 1	.2439	.0595	.0063	11.2274***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการเป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0388 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านการสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้ร้อยละ 3.88

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทาง สังคมซึ่งเมื่อรวมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับ ตัวด้านการช่วยเหลือตนเองเพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 4.73 ($R^2 = .0473$) มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม สามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .85 (R^2 change = .0085)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ และบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคมแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 5.32 ($R^2 = .0532$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .59 ($R^2 \text{ change} = .0059$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 4 คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองเพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 5.95 ($R^2 = 5.95$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .63 ($R^2 \text{ change} = .0063$)

ตาราง 41 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.1699	.0849	.0241	3.527**
FROLE 2	.0939	.0497	.0208	2.393*
MROLE 3	.1074	.0601	.0241	2.489*
MROLE 1	-.1001	-.0596	.0273	-2.183*
R = .2439 SEest = 1.0898				
R ² = .0063 Constant = 18.6782				
Overall F = 11.2273***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 41 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ($\beta = .1699$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1074$) บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งมีทิศทางไปในทางตรงกันข้าม ($\beta = .1001$) และบทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ($\beta = .0939$) ตามลำดับ

2.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่ม ตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตาราง 42 แสดงสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2774	.0769	.0769	12.5918***
MROLE 5, MROLE 4	.3233	.1045	.0275	8.7544***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0769 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านการสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้ร้อยละ 7.69

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 10.45 ($R^2 = .1045$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.75 ($R^2 \text{ change} = .0275$)

ตาราง 43 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.2073	.1189	.0481	2.471*
MROLE 4	.1802	.1105	.0514	2.148*
R = .3233 SEest = 2.2424 R ² = .1045 Constant = 12.7714 Overall F = 8.7544***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 43 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสันตนาการ ($\beta = .2073$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ($\beta = .1802$)

2.3 การทำนายพฤติกรรมด้านการช่วยเหลือตนเอง ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 44 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6ปี โดยใช้ ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 2	.1822	.0332	.0332	7.3509**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0332 แสดงว่าบทบาทของมารดา ด้าน การเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเองได้ ร้อยละ 3.32

ตาราง 45 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 2	.1822	.0872	.0322	2.711**
R = .1822 SEest = 1.2306 R ² = .0332 Constant = 20.7976 Overall F = 7.3509**				

** p < .01

จากตาราง 45 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ($\beta = .1822$)

2.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 46 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วย วิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2591	.0671	.0671	10.6469**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0671 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้ร้อยละ 6.71

ตาราง 47 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ B ในการทำนาย
พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.2590	.1619	.0496	3.263**
R = .2591 SEest = 1.9738 R ² = .0671 Constant = 16.2188 Overall F = 10.6469**				

** p < .01

จากตาราง 47 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสนับสนุนการ ($\beta = .2590$)

2.5 การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 48 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 5	.2582	.0667	.0667	13.863***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน สันตินาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0667 แสดงว่า บทบาทของบิดา ด้านสันตินาการ สามารถ ทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองได้ร้อยละ 6.67

ตาราง 49 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย
ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการช่วยเหลือตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงอายุ
5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 5	.2582	.0758	.0203	3.723***
R = .2582 SEest = .7501 R ² = .0667 Constant = 22.0070 Overall F = 13.863***				

*** p < .001

จากตาราง 49 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพการ

3. พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว

3.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มรวม

ตาราง 50 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของ บิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.1833	.0336	.0336	24.793***
MROLE 5, FROLE 1	.2100	.0441	.0105	16.4293***
MROLE 5, FROLE 1, MROLE 3	.2253	.0508	.0066	12.6723***
MROLE 5, FROLE 1, MROLE 3, MROLE 1	.2366	.0559	.0052	10.5252***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0336 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้ร้อยละ 3.36

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรซึ่ง เมื่อร่วมกับบทบาทของมาราด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้าน การเคลื่อนไหวได้เพิ่มขึ้น รวมเป็นร้อยละ 4.41 ($R^2 = .0441$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรม การปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.05 (R^2 change = .0105)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนาย ในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้วสามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 5.08 ($R^2 = .0508$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .66 ($R^2 \text{ change} = .0066$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนาย ในขั้นที่ 4 คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 5.59 ($R^2 = .0559$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .52 ($R^2 \text{ change} = .0052$)

ตาราง 51 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.1496	.0746	.0239	3.122**
FROLE 1	.1167	.0509	.0168	3.032**
MROLE 3	.1113	.0621	.0239	2.592**
MROLE 1	-.0921	-.0547	.0276	-1.982*
R = .2366 SEest = 1.0777				
R ² = .0559 Constant = 11.6726				
Overall F = 10.5252***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 51 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ($\beta = .1496$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1167$) บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1113$) และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตรซึ่งมีทิศทางในทางตรงกันข้าม ($\beta = -.0921$) ตามลำดับ

3.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตาราง 52 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.3539	.1252	.1252	21.6167***
MROLE 5, FROLE 1	.4163	.1733	.0481	15.7269***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการเป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1252 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านการสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้ร้อยละ 12.52

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 17.33 ($R^2 = .1733$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม การปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.81 ($R^2 \text{ change} = .0481$)

ตาราง 53 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.2853	.1320	.0359	3.669***
FROLE 1	.2298	.0878	.0297	2.955**
R = .4163 SEest = 1.4965 R ² = .1733 Constant = 7.1676 Overall F = 15.7269***				

** p < .01 *** p < .001

จากตาราง 53 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสันตนาการ ($\beta = .2853$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2298$)

3.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 54 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5-6 ปี โดยใช้ ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.2042	.0417	.0417	9.3158***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0417 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้ร้อยละ 4.17

ตาราง 55 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปแบบคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.2042	.1013	.0332	3.052**
R = .2042 SEest = 1.3257 R ² = .0417 Constant = 13.1815 Overall F = 9.3158***				

** p < .01 *** p < .01

จากตาราง 55 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .2042$)

3.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 56 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.2560	.0655	.0655	10.3825**
MROLE 3, MROLE 5	.3004	.0903	.0247	7.2924**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0655 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้ร้อยละ 6.55

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ซึ่ง เมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้าน การเคลื่อนไหวได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 9.03 ($R^2 = .0903$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการ ปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.47 (R^2 change = .0247)

ตาราง 57 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.1782	.1145	.0564	2.030**
MROLE 5	.1754	.1041	.0521	1.998**
R = .3004 SEest = 2.2807				
R ² = .0903 Constant = 6.1718				
Overall F = 7.2924**				

** p < .01

จากตาราง 57 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1782$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ($\beta = .1754$)

3.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ในกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 58 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 1	.1492	.0223	.0223	4.4176*

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน การเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีค่าสัมประสิทธิ์ ของการทำนายเท่ากับ .0223 แสดงว่า บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว ได้ร้อยละ 2.23

ตาราง 59 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปแบบคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหวในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 1	.1492	.0526	.0250	2.102*
R = .1492 SEest = .9314 R ² = .0223 Constant = 16.0549 Overall F = 4.4176*				

* $p < .05$

จากตาราง 59 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1492$)

4. การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างรวม

4.1 ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม

ตาราง 60 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2828	.0799	.0799	61.9838***
MROLE 5, FROLE 1	.3096	.0958	.0158	37.7327***
MROLE 5, FROLE 1, MROLE 2	.3181	.1012	.0053	26.6732***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการสนับสนุนการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0799 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสนับสนุนการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ร้อยละ 7.99

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสนับสนุนการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 9.58 ($R^2 = .0958$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.58 (R^2 change = .0158)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านสันติภาพ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 10.12 ($R^2 = .1012$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .53 ($R^2 \text{ change} = .0053$)

ตาราง 61 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอย ของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ(B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.1968	.0921	.0207	4.440***
FROLE 1	.1192	.0488	.0153	3.186**
MROLE 2	.0912	.0527	.0257	2.053*
R = .3181 R² = .1012 SEest = .8724 Constant = 14.2881 Overall F = 26.6732***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 61 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ($\beta = .1968$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1192$) และบทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ($\beta = .0911$) ตามลำดับ

4.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตาราง 62 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 1	.3899	.1521	.1521	27.078***
FROLE 1, MROLE 5	.4485	.2012	.0491	18.886***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1521 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรสามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ร้อยละ 15.21

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 20.12 ($R^2 = .2012$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .0491 (R^2 change = .0491)

ตาราง 63 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 1	.3207	.1438	.0343	4.195***
MROLE 5	.2321	.1261	.0415	3.036**
R = .4485 SEest = 1.7261 R ² = .2012 Constant = 10.4594 Overall F = 18.886***				

** p < .01 *** p < .001

จากตาราง 63 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .3207$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้ว้้นสหนาการ ($\beta = .2321$)

4.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 64 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2893	.0837	.0837	19.5514***
MROLE 5, MROLE 1	.3199	.1024	.0187	12.1479***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0837 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ร้อยละ 8.37

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้เพิ่มขึ้น รวมเป็นร้อยละ 10.24 ($R^2 = .1024$) มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.87 (R^2 change = .0187)

ตาราง 65 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.1798	.0853	.0395	2.161*
MROLE 1	.1751	.0993	.0471	2.105*
R = .3199 R² = .1024 SEest = 1.5832 Constant = 14.2520 Overall F = 12.1479***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 65 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดา ด้านสนับสนุนการ ($\beta = .1798$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1751$)

4.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 66 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วย วิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.4571	.2089	.2089	39.0852***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .2089 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ร้อยละ 20.89

ตาราง 67 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์ถดถอย
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ
4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.4571	.2101	.0336	6.252*
R = .4571 SEest = 1.3367 R ² = .2089 Constant = 13.0748 Overall F = 39.0852***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 67 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ($\beta = .4571$)

4.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 68 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วย วิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 1	.2433	.0592	.0592	12.209***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0592 แสดงว่า บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ร้อยละ 5.92

ตาราง 69 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปแบบคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 1	.2433	.0942	.0269	3.494***
R = .2433 SEest = 1.1483 R ² = .0592 Constant = 18.7380 Overall F = 12.2092***				

*** $p < .001$

จากตาราง 69 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2433$)

5. พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

5.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 70 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา / สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 5	.2178	.0474	.0474	35.4943***
MROLE 3	.2717	.0738	.0264	28.3846***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้านสันติภาพการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0474 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้านสันติภาพการสามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้ร้อยละ 4.74

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหาซึ่งเมื่อร่วมกับบทบาทของบิดา ด้านสันติภาพการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 7.38 ($R^2 = .0738$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.64 (R^2 change = .0264)

ตาราง 71 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 5	.1829	.2670	.6538	4.960***
MROLE 3	.1662	.3262	.0724	4.507***
R = .2717 SEest = 3.1168 R ² = .0738 Constant = 32.3968 Overall F = 28.3846***				

*** p < .001

จากตาราง 71 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ($\beta = .1829$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1662$)

5.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

ตาราง 72 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วย วิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.3500	.1225	.1225	21.087***
FROLE 1	.4601	.2117	.0892	20.143***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1225 แสดงว่า บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้ร้อยละ 12.25

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่ง เมื่อร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติ ปัญญา/สื่อความหมาย ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 21.17 ($R^2 = .2117$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.92 (R^2 change = .0892)

ตาราง 73 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.3198	.6243	.1422	4.389***
FROLE 1	.3001	.4359	.1058	4.119***
R = .4601 SEest = 6.4379 R ² = .2117 Constant = 7.4687 Overall F = 20.143***				

*** $p < .001$

จากตาราง 73 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .3198$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .3001$)

5.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 74 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วย วิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 1	.2799	.0784	.0784	18.1959***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0784 แสดงว่า บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้ร้อยละ 7.84

ตาราง 75 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 1	.2799	.4865	.1140	4.266***
R = .2799 SEest = 4.8385 R ² = .0784 Constant = 37.194 Overall F = 18.1959***				

*** p < .001

จากตาราง 75 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2799$)

5.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 76 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2868	.0822	.0822	13.2627***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่า สัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0822 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการสามารถ ทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้ร้อยละ 8.22

ตาราง 77 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.2868	.5227	.1435	3.642***
R = .2868 SEest = 5.7072 R ² = .0822 Constant = 28.7195 Overall F = 13.2627***				

*** p < .001

จากตาราง 77 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสันตนาการ ($\beta = .2868$)

5.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5-6 ปี

ตาราง 78 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และ บทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 5	.2505	.0628	.0628	12.9919***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0628 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ได้ร้อยละ 6.28

ตาราง 79 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 5	.2505	.2591	.0719	3.604***
R = .2505 SEest = 2.6491 R ² = .0628 Constant = 52.5162 Overall F = 12.9919***				

*** p < .001

จากตาราง 79 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ($\beta = .2505$)

6. พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก

6.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อย การแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 80 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ของกลุ่มตัวอย่าง รวม โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.2241	.0502	.0502	37.696***
MROLE 3, FROLE 5	.2753	.0758	.0255	29.1846***
MROLE 3, FROLE 5, FROLE 4	.2854	.0814	.0057	21.0104***
MROLE 3, FROLE 5, FROLE 4, FROLE 1	.2947	.0869	.0054	16.8852***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0502 แสดงว่า บทบาทของ มารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายใน ด้านย่อยการแสดงออก ได้ร้อยละ 5.02

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ซึ่งร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และสามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกได้ เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 7.58 ($R^2 = .0758$) มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านสันตนาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.55 ($R^2 = .0255$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา และบทบาทของบิดาด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรม การปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 8.14 ($R^2 = .0814$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .57 ($R^2 \text{ change} = .0057$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 4 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ และบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัวแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ด้านการแสดงออกได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 8.69 ($R^2 = .0869$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .54 ($R^2 \text{ change} = .0054$)

ตาราง 81 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.1898	.1494	.0289	5.172***
FROLE 5	.1548	.0906	.0302	3.004**
FROLE 4	-.1122	-.0735	.0289	-2.541*
FROLE 1	.1033	.0635	.0309	2.055*
R = .2947 R² = .0869 SEest = 1.4261 Constant = 16.8765 Overall F = 16.8852***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 81 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1898$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ ($\beta = .1548$) บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว แต่มีทิศทางในทางตรงกันข้าม ($\beta = -.1122$) และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1033$) ตามลำดับ

6.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
 ย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4-5 ปี

ตาราง 82 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ
 ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง
 เพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน
 เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.3539	.1253	.1253	21.6291***
MROLE 3, FROLE 1	.4513	.2037	.0784	19.1857***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา
 ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1253 แสดงว่า บทบาทของ
 มารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายใน
 ด้านย่อยการแสดงออก ได้ร้อยละ 12.53

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่ง
 ร่วมกับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติ
 ปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 20.37 (R^2
 = .2037) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถ
 อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการ
 แสดงออก ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.84 (R^2 change = .0784)

ตาราง 83 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออกใน
กลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.3256	.2493	.0561	4.446***
FROLE 1	.2814	.1604	.0417	3.843**
R = .4513 SEest = 2.5384 R ² = .2037 Constant = 7.3759 Overall F = 19.1857***				

*** $p < .001$

จากตาราง 83 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .3256$) รองลงมาคือ
บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2814$)

6.3 การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน ย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5-6 ปี

ตาราง 84 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 1	.2616	.0685	.0685	15.72666**
MROLE 1, MROLE 3	.2946	.0868	.0183	10.1221***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0685 แสดงว่า บทบาท ของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความ หมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้ร้อยละ 6.85

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา ซึ่ง ร่วมกับบทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัว ด้านสติ ปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออก ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 8.68 ($R^2 = .0868$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน ย่อยการแสดงออก ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.83 (R^2 change = .0183)

ตาราง 85 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 1	.1973	.1539	.0565	2.722**
MROLE 3	.1499	.1117	.0540	2.068*
R = .2946 SEest = 2.4359				
R ² = .0868 Constant = 14.9874				
Overall F = 10.1221***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 85 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1973$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1499$)

6.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
 ย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4-5 ปี

ตาราง 86 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ
 ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการแสดงออก ของกลุ่มตัวอย่าง
 เพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน
 เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.3043	.0926	.0926	15.1079***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา
 ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0926 แสดงว่า บทบาทของ
 มารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้าน
 การแสดงออก ได้ร้อยละ 9.26

ตาราง 87 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.3043	.2217	.0570	3.887***
R = .3043 SEest = 2.2677 R ² = .0926 Constant = 14.9566 Overall F = 15.1079***				

*** p < .001

จากตาราง 87 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ($\beta = .3043$)

6.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย
การแสดงออกในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี

ตาราง 88 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ
ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย
พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การแสดงออก ของกลุ่ม
ตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา
5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 4	.2196	.0482	.0482	9.8303**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา
ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความ
แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0482 แสดงว่า
บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/
สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ได้ร้อยละ 4.82

ตาราง 89 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย
ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการแสดงออก ใน
กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 4	.2196	.1259	.0402	3.135**
R = .2196 SEest = 1.6840 R ² = .0482 Constant = 22.4279 Overall F = 9.8303**				

** p < .01

จากตาราง 89 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า
ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ($\beta = .2196$)

7 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้

7.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 90 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2018	.0407	.0407	30.2885***
MROLE 5, FROLE 1	.2376	.0564	.0157	21.3003***
MROLE 5, FROLE 1, FROLE 4	.2530	.0640	.0076	16.2107***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0407 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ได้ร้อยละ 4.07

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ซึ่ง รวมกับบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/ สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ได้เพิ่มขึ้น รวมเป็นร้อยละ 5.64 ($R^2 = .0564$) มีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถอธิบายความ แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.57 (R^2 change = .0157)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งร่วมกับบทบาทของมารดาด้านสันติทางการ และบทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 6.40 ($R^2 = .0640$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .76 ($R^2 \text{ change} = .0076$)

ตาราง 91 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.1757	.0469	.0101	4.632***
FROLE 1	.1812	.0423	.0101	4.186***
FROLE 4	-.1025	-.0255	.0106	-2.397*
R = .2530 SEest = .4916				
R ² = .0640 Constant = 7.0778				
Overall F = 16.2107***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 91 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .1812$) รองลงมาคือ บทบาทของมาราด้านสันติภาพการ ($\beta = .1757$) และบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งมีทิศทางในการตรงกันข้าม ($\beta = .1025$) ตามลำดับ

7.2 การทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตาราง 92 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 1	.3303	.1091	.1091	18.4944***
FROLE 1, MROLE 5	.3637	.1323	.0231	11.4320***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .1091 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ได้ร้อยละ 10.91

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ ซึ่งร่วมกับบทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 13.23 ($R^2 = .1323$) โดยบทบาทของมารดา ด้านสันตนาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.31 ($R^2 \text{ change} = .0231$)

ตาราง 93 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์ถดถอย ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 1	.2828	.0652	.0183	3.549***
MROLE 5	.1594	.0445	.0222	2.001*
R = .3637 R² = .1323 SEest = .9253 Constant = 4.9747 Overall F = 11.4320***				

* $p < .05$ *** $p < .001$

จากตาราง 93 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .2828$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดา ด้านการสันตนาการ ($\beta = .1594$)

7.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน ย่อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตาราง 94 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศ ชาย อายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 1	.2930	.0859	.0859	20.1028***
MROLE 1, FROLE 4	.3416	.1167	.0308	14.0656***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0859 แสดงว่า บทบาทของ มารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายใน ด้านย่อยการรับรู้ ได้ร้อยละ 8.59

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งเมื่อรวมกับบทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตรแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการรับรู้ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 11.67 ($R^2 = .1167$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.08 (R^2 change = .0308)

ตาราง 95 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในค่าน้อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 1	.3483	.1084	.0210	5.159***
FROLE 4	-.1839	-.0448	.0164	-2.725**
R = .3416 SEest = .9513 R ² = .1167 Constant = 6.8369 Overall F = 14.0656***				

** p < .01 *** p < .001

จากตาราง 95 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ($\beta = .3483$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งมีทิศทางในทางตรงกันข้าม ($\beta = -.1839$)

7.4 ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 – 5 ปี

ตาราง 96 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 5	.2857	.0816	.0816	13.1546***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0816 แสดงว่า บทบาทของมารดา ด้านสันติภาพการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ได้ร้อยละ 8.16

ตาราง 97 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปแบบคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในค่าน้อยการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 5	.2857	.0901	.0248	3.627***
R = .2857 SEest = .9889 R ² = .0816 Constant = 5.2079 Overall F = 13.1546***				

*** $p < .001$

จากตาราง 97 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านสันติภาพ ($\beta = .2857$)

7.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน ย่อยการรับรู้ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 5 - 6 ปี

ตาราง 98 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 5	.2254	.0508	.0508	10.3878**
FROLE 5, MROLE 3	.2731	.0745	.0238	7.779***

** $p < .01$ *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน สันตินาการ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0508 แสดงว่า บทบาทของบิดาด้าน สันตินาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการ รับรู้ได้ร้อยละ 5.08

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหาซึ่งร่วม กับบทบาทของบิดาด้านสันตินาการแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อ ความหมายในด้านย่อยการรับรู้ได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 7.45 ($R^2 = .0745$) มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของมาราด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการรับรู้ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.38 (R^2 change = .0238)

ตาราง 99 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการรับรู้ ในกลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงอายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 5	.1887	.0316	.0119	2.652**
MROLE 3	.1585	.0353	.0159	2.227*
R = .2731 SEest = .6753 R ² = .0745 Constant = 7.4206 Overall F = 7.779***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 99 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านสันติภาพ ($\beta = .1887$) รองลงมาคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1585$)

8. พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน

8.1 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตาราง 100 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่ม ตัวอย่างรวม โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัว ทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 2	.1966	.0386	.3864	28.6599**
FROLE 2, MROLE 3	.2224	.0495	.0108	18.5276***
FROLE 2, MROLE 3, FROLE 5	.2355	.0555	.0060	13.9242***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน การเป็นตัวแบบทางสังคม เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความ แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0386แสดง ว่า บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติ ปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 3.86

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ซึ่งร่วมกับบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการเขียนขั้นพื้นฐานได้ เพิ่มขึ้นรวมเป็น รวมเป็นร้อยละ 4.95 ($R^2 = .0495$) โดยบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการเขียนขั้นพื้นฐานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .1.08 ($R^2 \text{ change} = .0108$)

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 3 คือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ซึ่งร่วมกับบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม และบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านการเขียนขั้นพื้นฐานได้เพิ่มขึ้น รวมเป็นร้อยละ 5.55 ($R^2 = .0555$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านสันตนาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .60 ($R^2 \text{ change} = .0060$)

ตาราง 101 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างรวม

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 2	.0983	.1067	.0538	1.984*
MROLE 3	.1059	.1216	.0436	2.787**
FROLE 5	.1034	.0883	.0415	2.129*
R = .2355 SEest = 1.9287 R ² = .5555 Constant = 8.5666 Overall F = 13.9242***				

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตาราง 101 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .1059$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านสหนาการ ($\beta = .1034$) และบทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม ($\beta = .0983$) ตามลำดับ

8.2 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน
 ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 4 - 5 ปี

ตาราง 102 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ
 ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่ม
 ตัวอย่างเพศชายอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา
 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 3	.3070	.0943	.0943	15.7179***
MROLE 3, FROLE 3	.3901	.1522	.0579	13.4649***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา
 ด้านการแก้ปัญหา เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ
 พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้ อย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0943 แสดงว่า บทบาท
 ของมารดาด้านการแก้ปัญหา สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย
 ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 9.43

ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายในขั้นที่ 2 คือ บทบาทของบิดาด้านการแก้ปัญหา ซึ่งร่วม
 กับบทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหาแล้ว สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อ
 ความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้เพิ่มขึ้นรวมเป็นร้อยละ 15.22 ($R^2 = .1522$) มี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบทบาทของบิดาด้านการแก้ปัญหา สามารถอธิบายความ
 แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน
 ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.79 (R^2 change = .0579)

ตาราง 103 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 3	.2653	.3169	.0917	3.477***
FROLE 3	.2443	.2164	.0676	3.201**
R = .3901 SEest = 4.0779				
R ² = .1522 Constant = -5.2696				
Overall F = 13.4649***				

** p < .01 *** p < .001

จากตาราง 103 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .2653$) รองลงมาคือ บทบาทของบิดาด้านการแก้ปัญหา ($\beta = .2443$)

8.3 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้าน ย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย อายุ 5 - 6 ปี

ตาราง 104 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่ม ตัวอย่างเพศชายอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้านเป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
MROLE 2	.2298	.0528	.0528	11.9367***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความ แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0528 แสดง ว่า บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้าน สติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 5.28

ตาราง 105 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
MROLE 2	.2298	.2272	.0657	3.455***
R = .2298 SEest = 2.5159 R ² = .0528 Constant = 13.6724 Overall F = 11.9367***				

*** p < .001

จากตาราง 105 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของมารดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ($\beta = .2298$)

8.4 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง อายุ 4 - 5 ปี

ตาราง 106 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่ม ตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4-5 ปี โดยใช้บทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนาย ด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 2	.2310	.0534	.0534	8.3476**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน การเป็นตัวแบบทางสังคม เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความ แปรปรวนของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0534 แสดง ว่า บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแบบทางสังคม สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติ ปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 5.34

ตาราง 107 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูป
คะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยใน
การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน
ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 4 - 5 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 2	.2310	.2479	.0858	2.889**
R = .2310 SEest = 2.9838 R ² = .0534 Constant = 8.3524 Overall F = 8.3476**				

** p < .01

จากตาราง 107 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบ
ว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ($\beta = .2311$)

8.5 การทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง 5-6 ปี

ตาราง 108 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการทำนาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อย การเขียนขั้นพื้นฐานของกลุ่ม ตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5-6 ปี โดยใช้ตัวแปรบทบาทของบิดา 5 ด้าน และบทบาทของมารดา 5 ด้าน เป็นตัวทำนายด้วยวิธี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
FROLE 5	.2443	.0597	.0597	12.3108***

*** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น พบว่า บทบาทของบิดาด้าน สันตินาการ เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการทำนาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .0597 แสดงว่า บทบาท ของบิดาด้านสันตินาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมายใน ด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 5.97

ตาราง 109 แสดงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายบทบาทของบิดา บทบาทของมารดาในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในด้านย่อยการเขียนขั้นพื้นฐานในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอายุ 5 - 6 ปี

ตัวทำนาย	β	B	SEB	t
FROLE 5	.2443	.1368	.0389	3.509***
R = .2443 SEest = 1.4368 R ² = .0597 Constant = 19.3298 Overall F = 12.3108***				

*** $p < .001$

จากตาราง 109 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวทำนายที่มีค่า β สูงสุดคือ บทบาทของบิดาด้านสันตนาการ ($\beta = .2443$)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	ร.ต.อ.หญิง สายวริน จินวุฒิ
เกิดวันที่	7 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 452 ถ.พัฒนาการ 30 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ สบ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ห้องตรวจโรคัลยกรรม โรงพยาบาลตำรวจ 492/1 ถ.พระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
พ.ศ. 2533	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาลและผดุงครรภ์) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (วิทยาลัย พยาบาลตำรวจ)
พ.ศ. 2541	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษานิทานของบิดา บทบาทของมารดา
ในฐานะตัวทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ร.ศ.อ.หญิง สายวริน จินวุฒิ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตวิชา เอกจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาลำดับความสำคัญของตัวแปร บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา ด้านต่าง ๆ ในการทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัย ทั้งในกลุ่มรวมและเฉพาะกลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง ในช่วงอายุ 4-5 ปี และ 5-6 ปี

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนอายุ 4-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 715 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และคัดเลือกให้มาคุณสมบัติตามที่กำหนดคือ อาศัยอยู่กับทั้งบิดาและมารดา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามบทบาทของบิดา บทบาทของมารดา และแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวรวม
2. บทบาทของบิดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดาทั้ง 5 ด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านการช่วยเหลือตนเอง
3. บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการเคลื่อนไหว
4. บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร และบทบาทของมาราด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
5. บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านสันตนาการ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันตนาการ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย

5.1 บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้าน
 สันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการหาเลี้ยง
 ครอบครัว ด้านสันติภาพ สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย
 ในคําน้อยการแสดงออก

5.2 บทบาทของบิดาด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการหาเลี้ยงครอบครัว ด้าน
 สันติภาพ และบทบาทของมารดา ด้านการเลี้ยงดูบุตร ด้านการแก้ปัญหา ด้านสันติภาพ
 ทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านสติปัญญา/สื่อความหมาย ในคําน้อยการรับรู้

5.3 บทบาทของบิดาด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา ด้าน
 สันติภาพและบทบาทของมารดา ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา สามารถ
 ทำนายพฤติกรรมการปรับตัว ด้านสติปัญญา/สื่อความหมายในคําน้อย การเขียนขั้นพื้นฐาน

ทั้งนี้ ลำดับความสำคัญของตัวแปรบทบาทของบิดา และบทบาทของมารดาต่างๆ
 ในการทำนายที่กล่าวมานั้น จะแตกต่างกันขึ้นกับเพศ และอายุของกลุ่มตัวอย่าง

A STUDY OF FATHER ROLES AND MOTHER ROLES
AS PREDICTORS OF EARLY CHILDHOOD ADAPTIVE BEHAVIORS
IN BANGKOK

AND ABSTRACT

BY

POL.CAPTAIN SAIWARIN CHINNAWUT

Presented in partial fulfilment of the requirements for the
Master Education degree in Developmental Psychology
of Srinakharinwirot University

May 1998

The purpose of this research was to rank the importance of father roles and mother roles in predicting an adaptive behaviors of early childhood in whole groups and in different ages or sex subgroups.

Seven hundred and fifteen pupils who live with both their parents and study in private Kindergarten school in Bangkok were multi-stage randomized as sample group during the second semester, 1997 academic year.

The instruments employed in this study were a father-mother roles questionnaire and an adaptive behavior questionnaire.

Multiple Regression analysis was employed for analysis the data.

The conclusions were :

1. Overall adaptive behavior was predicted both by father roles in nurturing and recreation, and by mother roles in nurturing, problem solving and recreation.

2. Self-help skills of adaptive behavior was predicted both by father roles in Societal model and recreation, and by mother roles in all 5 aspects.

3. Motor skills of adaptive behavior was predicted both by father roles only in nurturing, and by mother roles in nurturing, problem solving and recreation.

4. Interpersonal skills of adaptive behavior was predicted both by father roles only in nurturing, and by mother roles in nurturing, societal model, and recreation.

5. Cognitive/communication skills of adaptive behavior was predicted both by father roles in nurturing and recreation, and by mother roles in nurturing, probleming solving and recreation.

5.1 Expressive language skills in cognitive/communication skills was predicted both by father roles in nurturing, providing and recreation, and by mother roles in nurturing, problem solving, providing and recreation.

5.2 Receptive language skills in cognitive/communication skills was predicted both by father roles in nurturing, providing and recreation, and by mother roles in nurturing, problem solving, and recreation.

5.3 Basic writing skill in cognitive/communication was predicted both by father roles in societal model, problem solving and recreation, and by mother roles in societal model and problem solving.

The Importance ranks of father-mother roles in the above predictions differed depending upon sex and age of the sample.